திருக்குறள்

மூலமும்

ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும்

ஆசிரியர் நூற்பதிப்புக் கழகம்
ரத் தெரு, சென்னை 1

திருக்குறள்

மூலமும்

ஆங்கிலமொழி பெயர்ப்பும்

ஆசிரியர் நூற்பதிப்புக் கழகம்
பவழக்காரத் தெரு :: சென்னை 1
1949 விலை ரூ. 1-8

The Progressive Printers, Madras 1—19-3-49.

Tirukural Text and Translation

FOREWORD

The illustrious Kúral is at once the pride of Tamil-nad and the unfailing treasure of wisdom for humanity. It is the choicest flower of Indian culture that has put forth its blossom in that portion of the Garden of Ind, which is the typical representative of the national spirit and its antique glory.

Though the Kural has secured a name and a fame in Tamilnad and amid the limited circle of scholarship abroad, it has not yet reached the wider mass of humanity. Nor has it been quite appreciated that it is not a blossom of the desert or an exotic growth but the choicest amid a luxuriant growth not far beneath it in excellence and undoubtedly far above the average obtaining elsewhere. Enshrined as the Kural and other invaluable Tamil works are in the language of a people who have lost their own stand and are degraded on the political, social, religious and economical spheres, they have generally become less accessible to the common man than the hoary treasures of a dead past.

We hope that this edition presenting the text with the reprint of a valuable but rare old translation by Rev. Drew, and John Lazarus will help to a create better understanding and appreciation of this grand Scripture of Cosmopolitan Ethics by the people of Tamilnad and elsewhere

THE TEACHERS' PUBLISHING HOUSE

முன்னுரை

திருக்குறள் தமிழ் மொழியிலுள்ள நூல்கள் எல்லாவற்றினும் தலைசிறந்தது. மற்றைய உலக மொழிகளில் இதற்கிணையான நூல் இல்லை என்பது அறிஞர் கொள்கை. இதன் அருமை பெருமைகளை அறிந்த மேல்நாட்டறிஞர் இதனைத் தத்தம் மொழிகளில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்கள். இந்நூலை எவ்வளவுக்குக் கற்கவும் பரப்பவும் வேண்டுமோ அவ்வளவுக்குத் தமிழ்மக்கள் செய்யவில்லை என மேல்நாட்டறிஞர் குறைகூறியுள்ளார்கள். இன்று திருக்குறளை மக்களிடையே பரப்ப வேண்டுமென்னும் உணர்ச்சி அரசாங்கத்தாராலும் பொதுமக்களாலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. இற்றைக்கு நூறு ஆண்டுகளின் முன் டுரு (Drew) என்பார் அரசியல் முடியத் திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். அம்மொழி பெயர்ப்பில் பல நயங்கள் காணப்படுகின்றன. அம்மொழி பெயர்ப்பு இன்று கிடைப்பதரிது. அம்மொழி பெயர்ப்பு இறந்து போகாமல் இருக்கும் பொருட்டு அதனையும் ஏனைய பகுதிக்கு ஜான் லாசரஸ் (John Lazarus) என்பார் செய்த மொழிபெயர்ப்பையும் திருக்குறள் மூலத்தோடு சேர்த்து அச்சிட்டுள்ளோம். தமிழ் அறியாத பிற மொழியாளரும் இந்நூலைக் கற்றுப் பயன் அடைதல் கூடும். தமிழ் வளர்ச்சியின் பொருட்டுப் பன்னாள் உழைத்துவரும் எங்கள் முயற்சிக்குத் தமிழ் உலகு ஆதரவளிக்குமென எதிர்பார்க்கின்றோம்.

ஆசிரியர் நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

திருவள்ளுவர்

திருக்குறள் என்னும் சிறந்த நூலைச் செய்த ஆசிரியரின் பெயர் திருவள்ளுவர் என வழங்குகின்றது. இவரது இயற்பெயர், பிறப்பு, வளர்ப்பு, பிறந்த இடம் முதலியவற்றை அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. வள்ளுவன் என்பது அரசன் கட்டளைகளை மக்கட்கு வெளியிடுகின்ற கருமத்தலைவனுக்குள்ள உத்தியோகப்பெயர். பழங்காலம் முதல் இவர் உத்தியோகப் பெயரினாலேயே அறியப்பட்டுகின்றார். பிற்காலத்தில் வள்ளுவர் என்னும் பெயர் பறைக்குலத்தினரின் ஒரு பிரிவினரைக் குறிக்கவும் வழங்குவதாயிற்று. அதனால் இவர் பறைக்குலத்தைச் சேர்ந்தவர் எனக் கற்பனைசெய்து இவர் பிறப்பைப்பற்றி ஒவ்வாத பல கட்டுக்கதைகளைச் சிலர் எழுதி வைப்பாராயினர்.

இவர் இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளின் முன் வாழ்ந்தார் என்று துணிதற் கேற்ற பல சான்றுகளுள்ளன. கி.பி. 200 வரையில் எழுதப்பட்ட மணிமேகலை, சிலப்பதிகாரம் என்னும் தமிழ்ப்பெரு நூல்களில் திருவள்ளுவரைப்பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. சங்க இலக்கியங்களில் திருக்குறட் சொற்றொடர்கள் ஆளப்பட்டுள்ளன. திருவள்ளுவர் ஆண்டு என்பது கிறித்துவ ஆண்டுக்கு முப்பது ஆண்டுகள் முன் என்று இன்று சிலர் கொண்டுவருகின்றனர்.

ந. சி. க.

பால் இயல் அதிகார அகராதி

திருக்குறள் மூலம்

ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன்

அறத்துப்பால்—பாயிரம்

அதிகாரம் 1 கடவுள் வாழ்த்து

அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு. (௧)

கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றா டொழாஅ ரெனின். (௨)

மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார். (௩)

வேண்டுதல்வேண் டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை யில. (௪)

இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. (௫)

பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார். (௬)

தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது. (௭)

அறவாழி யந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற்
பிறவாழி நீந்த லரிது. (௮)

கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான்
றாளை வணங்காத் தலை. (௯)

பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தார்
இறைவ னடிசேரா தார். (௧௦)

CHAPTER 1 **Praise of God**

As the letter A is the first of all letters, so the eternal God is first in the world. 1

What profit have those derived from learning, who worship not the good feet of Him who is possessed of pure knowledge? 2

They who are united to the glorious feet of Him who passes swiftly over the flower of the mind, shall flourish long above all words. 3

To those who are united to the feet of Him who is without desire or aversion, evil shall never come. 4

The two-fold deeds that spring from darkness shall not adhere to those who delight in the true praise of God. 5

Those shall long prosper who abide in the faultless way of Him who has destroyed the five desires of the senses. 6

Anxiety of mind cannot be removed, except from those who are united to the feet of him who is without likeness. 7

None can swim the sea of vice, but those who are united, to the feet of that gracious being who is a sea of virtue. 8

The head that worships not the feet of Him who is possessed of eight attributes, is profitless as a sense without the power of sensation. 9

None can swim the great sea of births, but those who are united to the feet of God. 10

அதி. ௨ — வான்சிறப்பு

வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
றானமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று. (௧)

துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉ மழை. (௨)

விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின் றுடற்றும் பசி. (௩)

ஏரி னுழாஅ ருழ்வர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால் (௪)

கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை. (௫)

விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லான்மற் றாங்கே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது. (௬)

நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிலி
தானல்கா தாகி விடின். (௭)

சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு. (௮)

தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின். (௯)

நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு. (௧௦)

CH. 2 The Excellence of Rain

Because by the continuance of rain the world is preserved in existence, it is worthy to be called ambrosia. 1

Rain produces food, and is itself food. 2

If the cloud withholding rain deceive (our hopes) hunger will long give distress in the sea-surrounded spacious world. 3

If the abundance of wealth-imparting rain diminish, the labour of the plough must cease. 4

Rain destroys; and on the other hand helping, restores what it has destroyed; rain does all this. 5

If no drop fall from the cloud, not a green blade of grass will be seen. 6

Even the wealth of the side sea will be diminished, if the cloud that has drawn (its waters) up give them not back again (in rain). 7

If the heaven dry up, neither yearly festivals, nor daily worship will be offered in this world, to the inhabitants of heaven. 8

If rain fall not, penance and alms-deeds will not dwell within the spacious world. 9

If it be said that the duties of life cannot be discharged by any person without water; so without rain there cannot be the flowing of water. 10

அதி. ௩ நீத்தார் பெருமை

ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவற் றுணிவு. (௧)

துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
திறந்தாரை யெண்ணிக்கொண் டற்று (௨)

இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற் றுலகு. (௩)

உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து. (௪)

ஐந்தவித்தா னாற்ற லகல்விசும்பு ளார்கோமான்
இந்திரனே சாலுங் கரி. (௫)

செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார். (௬)

சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு. (௭)

நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும். (௮)

குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயுங் காத்த லரிது. (௯)

அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான். (௧௦)

CH. 3 The Greatness of Ascetics

The clear sense of every treatise desires, beyond all other excellence, the greatness of those who, while abiding in the rule of conduct peculiar to their state, have abandoned all desire. 1

To describe the measure of the greatness of those who have forsaken the two-fold desire, is like counting the dead. 2

The greatness of those who have discovered the properties of both states, of being, and clothed themselves in virtue, shines forth in this world, (beyond all others). 3

He who guides his five senses by the hook of wisdom, will be a seed in the world of excellence. 4

Indran himself the king of the inhabitants of the spacious heaven is a sufficient proof of the strength of him who has subdued his five senses. 5

The great will do those things which it is difficult to do; the mean cannot do those things which it is difficult to do. 6

The world is within the knowledge of him who knows the properties of taste, sight, touch, hearing, and smell. 7

The hidden words of the men whose words are full, will shew their greatness to the world. 8

The anger of those who have ascended the mountain of goodness, though it continue but for a moment, cannot be resisted. 9

The virtuous are truly called Andanar; because in their conduct towards all creatures they are clothed in kindness. 10

அதி. ச அறன்வலியுறுத்தல்

சிறப்பீனுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினூஉங்
காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு. (க)

அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை
மறத்தலி னூங்கில்லை கேடு. (உ)

ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாதே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல். (ங)

மனத்துக்கண் மாசில னாதல் லனைத்தறன்
ஆகுல நீர பிற. (ச)

அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச்சொ னான்கும்
இழுக்கா வியன்ற தறம். (ரு)

அன்றறிவா மென்னா தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை. (சு)

அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை. (எ)

வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல். (அ)

அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம்
புறத்த புகழு மில. (கூ)

செயற்பால தோரு மறனே யொருவற்
குயற்பால தோரும் பழி. (கo)

இவை நான்கும் பாயிரம்.

CH. 4 **The Power of Virtue**

Virtue will confer heaven and wealth; what greater source of happiness can man possess? 1

There can be no greater source of good than (the practice of) virtue; than the forgetfulness of it, there can be no greater source of evil. 2

As much as possible, in every way, incessantly practise virtue. 3

Whatever is done with a spotless mind is virtue; all else is vain show. 4

That conduct is virtue which is free from these four things malice, desire, anger and bitter speech. 5

Say not we will hereafter make choice (of virtue); be virtuous now; in the hour of death, she will be to you a deathless help. 6

You need not describe (in books) the course of virtue; (point out to the sight) the bearer of a palankeen and him who rides in it. 7

He who suffers no day to pass unimproved, but (continually) does some good, such conduct, will be a stone to stop the approach of other births. 8

That pleasure only which flows from virtue is pleasure; all else is not pleasure, and it is without praise. 9

That which it is meet to do is virtue; that which it is meet to abandon is vice. 10

இல்லறவியல்

அதி. ரு இல்வாழ்க்கை

இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கும்
நல்லாற்றி னின்ற துணை. (க)

துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கும்
இல்வாழ்வா னென்பான் றுணை. (உ)

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க லென்றாங்
கைம்புலத்தா றோம்ப றலை. (ங)

பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில். (ச)

அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனு மது. (ரு)

அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற்
போஒய்ப் பெறுவ தெவன். (சா)

இயல்பினா னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை. (எ)

ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து. (அ)

அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று. (கூ)

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும். (கO)

CH. 5 **The Domestic State**

He will be called a (true) householder, who is a firm support to the virtuous *of the three* orders in their good path. 1

He will be said to flourish in domestic virtue who aids the forsaken, the poor, and the dead. 2

The chief (duty of the householder) is to preserve the five-fold rule (of conduct) towards the manes, the Gods, his guests, his relations, and himself. 3

His descendants shall never fail who, living in the domestic state, fears vice (*in the* acquisition of property) and shares his food (with *others*). 4

If the married life possess *love* and virtue, these will be both its duty and reward. 5

What will he who lives virtuously in the domestic state gain by going into the other state? 6

Among all those who labour (for future happiness) he *is greatest* who lives well in the household state. 7

The householder who, *not* swerving from virtue, helps the ascetic in his way endures more than those who endure penance. 8

The marriage-state is truly called virtue. The other state is also good, if others do not *reproach it*. 9

He who on earth has lived in the conjugal state as he should live will be placed among the Gods who dwell in heaven. 10

அதி. சா

வாழ்க்கைத் துணைநலம்

மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. (க)

மனைமாட்சி யில்லாள்க ணில்லாயின் வாழ்க்கை
எனைமாட்சித் தாயினு மில். (உ)

இல்லதெ னில்லவண் மாண்பானா லுள்ளதென்
இல்லவண் மாணாக் கடை. (ங)

பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின். (ச)

தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை. (ரு)

தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண். (சா)

சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை. (எ)

பெற்றாற் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழு முலகு. (அ)

புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன்
ஏறுபோற் பீடு நடை. (கூ)

மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றதன்
நன்கல நன்மக்கட் பேறு. (கO)

CH. 6 The Virtue of a Wife

She who has the excellence of home virtues, and can prudently expend the property of her husband, is a help in the domestic state. 1

If the wife be without domestic excellence, whatever (other) greatness (be possessed in) the conjugal state, it is nothing. 2

If his wife be eminent (in virtue) what does (that man) not possess? If she be without excellence, what does (he) possess? 3

What is more excellent than a wife, if she possess the stability of chastity? 4

She who does not worship God but who on rising worships her husband, if she says let it rain it will rain. 5

She is a wife who unweariedly guards herself, takes care of her husband, and preserves an unsullied fame. 6

What avails the guard of a prison? The chief guard of woman is her chastity. 7

If women shew reverence to their husbands they will obtain great excellence in the world where the gods flourish. 8

The man whose wife seeks not the praise (of chastity;) cannot walk with lion-like, stately step, before those who revile him. 9

The excellence of a wife is the good of her husband: and good children are the jewels of that goodness. 10

அதி. எ புதல்வரைப் பெறுதல்

பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற. (க)

எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின். (௨)

தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொருள்
தந்தம் வினையான் வரும். (௩)

அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ். (௪)

மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர்
சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு. (௫)

குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கள்
மழலைச்சொற் கேளா தவர். (௬)

தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல். (எ)

தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது. (அ)

ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய். (௯)

மகன்றந்தைக் காற்று முதவி யிவன்றந்தை
யென்னோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல். (௧௦)

CH. 7 On Obtaining Children

Among all the benefits that may be acquired, we know no greater benefit than the acquisition of intelligent children. 1

The evils of the seven births shall not touch those who obtain children of a good disposition, and free from vice. 2

Men will call their sons their wealth, because it flows to them through the deeds which they perform on their behalf. 3

The rice in which the little hand of their children has dabbled will be far sweeter (to the parent) than ambrosia. 4

The touch of children gives pleasure to the body, the sound of their voice is pleasure to the ear. 5

"The pipe is sweet, the lute is sweet," say those who have not heard the prattle of their own children. 6

The benefit which a father should confer on his son is to give him precedence in the assembly of the learned. 7

It is pleasant to all the powerful creatures of the great earth that their children should possess more knowledge than themselves. 8

The mother who hears her son called "a wise man" will rejoice more than she did at his birth. 9

(So to act) that it may be said "by what great penance did his father obtain him," is the benefit which a son should render to his father. 10

அதி. அ

அன்புடைமை

அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்
புன்கணீர் பூச றரும். (க)

அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையார்
என்பு முரியர் பிறர்க்கு. (உ)

அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு. (ங)

அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனும்
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு. (ச)

அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
தின்புற்றா ரெய்துஞ் சிறப்பு. (ரு)

அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை. (சா)

என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
அன்பி லதனை யறம். (எ)

அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றன் மரந்தளிர்த் தற்று. (அ)

புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை
அகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு. (கூ)

அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு. (க0)

CH. 8 On Love

Is there any fastening that can shut in love? The sorrowful tear of the affectionate will publish the love that is within. 1

Those who are destitute of love appropriate all they have to themselves; but those who possess love consider even their bones to belong to others. 2

They say that the union of soul and body in man is the fruit of the union of love and virtue (in a former birth). 3

Love begets desire; and that (desire) begets the immeasurable excellence of friendship. 4

They say that the felicity of heaven and the happiness (of earth) are the fruit of virtue and love (in the conjugal state). 5

The ignorant say that love is an ally to virtue only, but it is also a help to vice. 6

Virtue will burn up the soul which is without love, even as the sun burns up the creature which is without bone. 7

The domestic state of that man whose mind is without love is like the flourishing of a withered tree upon the hard desert. 8

What will all the external members (of the body) avail those who are destitute of love, the internal member of the body? 9

That body which is the dwelling of a soul came in the path of love: the body of those who are without love is merely bone covered with skin. 10

அதி. கூ விருந்தோம்பல்

இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. (க)

விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று. (உ)

வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுத லின்று. (ங)

அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையு முகனமர்ந்து
நல்விருந் தோம்புவா னில். (ச)

வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சின் மிசைவான் புலம். (ரு)

செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்
நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு. (சு)

இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
துணைத்துணை வேள்விப் பயன். (எ)

பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார். (அ)

உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா
மடமை மடவார்க ணுண்டு. (கூ)

மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து. (கO)

CH. 9 On Hospitality

The whole design of living in the domestic state and laying up (property) is (to be able) to exercise the benevolence of hospitality. 1

It is not fit that one should wish his guests to be outside (his house) even though he were eating the food of immortality. 2

The family of the man that daily entertains the guests who come to him shall not be laid waste by poverty. 3

Lakshmi with joyous mind shall dwell in the house of that man who, with cheerful countenance, entertains the good as guests. 4

Is it necessary to sow seed in the field of the man who, having feasted his guests, eats what may remain? 5

He who, having entertained the guests that have come, looks out for others who may yet come will be a welcome guest to the inhabitants of heaven. 6

The advantages of benevolence cannot be measured: the measure (of the virtue) of the guests (entertained) is the only measure. 7

Those who have taken no part in the benevolence of hospitality shall (at length) lament saying, "We have laboured and laid up wealth and are now without support." 9

That stupidity which exercises no hospitality is poverty in the midst of wealth. It is the property of the stupid.

As the Anicham flower fades in smelling, so fades the feast when the face is turned away. 10

அதி. க0 இனியவைகூறல்

இன்சொலா லீர மளைஇப் படிறிலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல். (க)

அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
தின்சொல னாகப் பெறின். (உ)

முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானாம்
இன்சொ லினதே யறம். (ங)

துன்புறூஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டும்
இன்புறூஉ மின்சொ லவர்க்கு. (ச)

பணிவுடைய னின்சொல னாத லொருவற்
கணியல்ல மற்றுப் பிற. (ரு)

அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலின். (சா)

நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பிற் றலைப்பிரியாச் சொல். (எ)

சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையும்
இம்மையு மின்பந் தரும். (அ)

இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது. (கூ)

இனிய வுளவாக வின்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று. (க0)

CH. 10 On Sweetness of Speech

Sweet speech flows from love, is free from deceit, and is the word of the mouth of the virtuous. 1

Sweet speech with a cheerful countenance is better than a gift made with a joyous mind. 2

Sweet speech, flowing from the heart, (uttered) with a cheerful countenance and a sweet look is true virtue. 3

Sorrow-increasing poverty shall not come upon those who use in all cases pleasure-increasing sweetness of speech. 4

Humility and sweetness of speech are the ornaments of man, all others are not (ornaments). 5

If a man while seeking to speak usefully, speaks also sweetly, his sins will diminish and his virtue increase. 6

That speech which, while imparting benefits, ceases not to please will yield righteousness (for this world) and merit (for the next world) 7

Sweet speech, free from meanness, will give pleasure both in this world and in the next. 8

Why does he use harsh words who sees the pleasure which sweet speech yields ? 9

To say disagreeable things when agreeable are at hand, is like eating unripe fruit when there is ripe. 10

அதி. கக செய்ந்நன்றியறிதல்

செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற லரிது. (க)

காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. (௨)

பயன்றூக்கார் செய்த வுதவி நயன்றூக்கின்
நன்மை கடலிற் பெரிது. (௩)

தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்றெரி வார். (௪)

உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து. (௫)

மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துட் டுப்பாயார் நட்பு. (௬)

எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு. (௭)

நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று. (௮)

கொன்றன்ன வின்னா செயினு மவர்செய்த
ஒன்றுநன் றுள்ளக் கெடும். (௯)

எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு. (க0)

CH. 11 On Gratitude

The gift of heaven and earth is not an equivalent for a benefit which is conferred where none had been received. 1

A favour conferred in the time of need, though it be small (in itself,) is (in value) much larger than the world. 2

If we weigh the excellence of a benefit which is conferred without weighing the return, it is larger than the sea. 3

Though the benefit conferred be as small as a millet seed, those who know its advantage will consider it as large as a palmyra tree. 4

The benefit itself is not the measure of the benefit; the worth of those who have received it is its measure. 5

Forget not the benevolence of the blameless; forsake not the friendship of those who have been your staff in adversity. 6

(The wise) will remembor throughout their seven-fold births the love of those who have wiped away the falling tear from their eye. 7

It is not good to forget a benefit: it is good to forget an injury even in the moment (in which it is inflicted). 8

Though one inflict an injury great as murder it will perish before the thought of one benefit (formerly) conferred. 9

He who has killed every virtue may yet escape: there is no escape for him who has killed a benefit. 10

அதி. கஉ **நடுவுநிலைமை**

தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாற்பட் டொழுகப் பெறின். (க)

செப்ப முடையவ னாக்கஞ் சிதைவின்றி
எச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து. (உ)

நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை
அன்றே யொழிய விடல். (ங)

தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவர்
எச்சத்தாற் காணப் படும். (ச)

கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. (ரு)

கெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞ்சம்
நடுவொரீஇ யல்ல செயின். (சு)

கெடுவாக வையா துலக நடுவாக
நன்றிக்கட் டங்கியான் றாழ்வு. (எ)

சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொரு
பாற் கோடாமை சான்றோர்க் கணி. (அ)

சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா
உட்கோட்ட மின்மை பெறின். (கூ)

வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தமபோற் செயின். (கய)

CH. 12 On Equity

That equity which consists in acting with equal regard to each of (the three) divisions of men is a pre-eminent virtue. 1

The wealth of the man of rectitude will not perish, but will bring happiness to his posterity. 2

Forsake even in the moment (of acquisition) that gain which though it should bring advantage is without equity. 3

The upright and the crooked may be known by (the character of) their offspring. 4

Loss and gain come not without cause: it is the ornament of the wise to preserve evenness of mind (under both). 5

Let him whose mind departing from equity commits sin well consider thus with himself, "I shall perish." 6

The great will not regard as poverty the low estate of that man who dwells in the virtue of equity. 7

To incline to neither side, but to rest impartial as the even fixed scale is the ornament of the wise. 8

Freedom from crooked speech is rectitude if it be accompanied by steady freedom from crookedness within. 9

The true merchandize of merchants is to guard and do by the things of others as they do by their own. 10

அதி. ௱௩ அடக்கமுடைமை

அடக்க மமரரு ளுய்க்கு மடங்காமை
ஆரிரு ளுய்த்து விடும். (௧)

காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்கம்
அதனினூஉங் கில்லை யுயிர்க்கு. (௨)

செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந்
தாற்றி னடங்கப் பெறின். (௩)

நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்றம்
மலையினு மாணப் பெரிது. (௪)

எல்லார்க்கு நன்றாம் பணித லவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து. (௫)

ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றின்
எழுமையு மேமாப் புடைத்து. (௬)

யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு. (௭)

ஒன்றானுந் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயின்
நன்றாகா தாகி விடும். (௮)

தீயினாற் சுட்டபு ணுள்ளாறு மாறாதே
நாவினாற் சுட்ட வடு. (௯)

கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி
அறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து. (௧0)

CH. 13 On Self-Control

Self-control will place (a man) among the gods;—the want of it will drive (him) into the thickest darkness (of hell). 1

Let self-control be guarded as a treasure; there is no greater source of good for man than that. 2

If a man, knowing that self-control is knowledge, in the appointed way control himself, such self-control, known by the wise, will bring distinction. 3

More lofty than a mountain will be the greatness of that man who, without swerving from his proper state, controls himself. 4

Humility is good in all; but especially in the rich it is (the excellence) of higher riches. 5

He who throughout one birth like a tortoise keeps in his five senses will obtain happiness throughout the seven births. 6

Though you guard nothing else, guard your tongue; as for those who do not guard it, their words will be drawn into evil and they will suffer distress. 7

Good will be changed into evil if (a man speak) even one word of evil meaning. 8

The wound which has been burnt in by fire may heal, but a wound burnt in by the tongue will never heal. 9

Virtue seeking for an opportunity will come into the path of that man who guards against anger and has learnt to control himself. 10

அதி. ௧௪ ஒழுக்கமுடைமை

ஒழுக்கம் விருப்பந் தரலா னொழுக்கம்
உயிரினு மோம்பப் படும். (௧)

பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்
தேரினு மஃதே துணை. (௨)

ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்கம்
இழிந்த பிறப்பாய் விடும். (௩)

மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும். (௪)

அழுக்கா றுடையான்க ணாக்கம்போன் றில்லை
ஒழுக்க மிலான்க ணுயர்வு. (௫)

ஒழுக்கத்தி னொல்கா ருரவோ ரிழுக்கத்தின்
ஏதம் படுபாக் கறிந்து. (௬)

ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தின்
எய்துவ ரெய்தாப் பழி. (௭)

நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்கம்
என்று மிடும்பை தரும். (௮)

ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொலல். (௯)

உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுங்
கல்லா ரறிவிலா தார். (௧௦)

CH. 14 Observance of the Properties of Life

Propriety of conduct leads to eminence; therefore should it be preserved more carefully than life. I

Let propriety of conduct be laboriously preserved and guarded; though one know and practise and excel in many virtues, that will be as eminent aid. 2

Propriety of conduct is true greatness of birth; improper conduct will sink into a mean birth. 3

A Brahmin though he should forget the Veda may recover it by reading; but if he fail in propriety of conduct even his high birth will be destroyed. 4

Even as the envious man will be without wealth, so will the man destitute of propriety of conduct be without greatness. 5

The firm in mind will not slacken in their observance of the proprieties of life, knowing the misery that flows from the transgression of them. 6

From propriety of conduct men obtain greatness: from impropriety comes insufferable disgrace. 7

Propriety of conduct is the seed of virtue: impropriety will ever cause sorrow. 8

Those who study propriety of conduct will not speak evil, even forgetfully. 9

Those who know not how to act agreeably to the world, though they have learnt many things, are still ignorant. 10

அதி. ௧௫ பிறனில்விழையாமை

பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞா
தறம்பொருள் கண்டார்க ணில். [லத்

அறன்கடை நின்றாரு ளெல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாரிற் பேதையா ரில். (௨)

விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரில்
தீமை புரிந்தொழுகு வார். (௩)

எனைத்துணைய ராயினு மென்னாந் தினைத்துணையுந்
தேரான் பிறனில் புகல். (௪)

எளிதென வில்லிறப்பா னெய்துமெஞ் ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி. (௫)

பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கும்
இகவாவா மில்லிறப்பான் கண். (௬)

அறனியலா னில்வாழ்வா னென்பான் பிறனியலாள்
பெண்மை நயவா தவன். (௭)

பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்
கறனொன்றோ வான்ற வொழுக்கு. (௮)

நலக்குரியார் யாரெனி னாமநீர் வைப்பிற்
பிறற்குரியா டோடோயா தார். (௯)

அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்
பெண்மை நயவாமை நன்று. (௧௦)

CH. 15 Against Desiring Another's Wife

The folly of desiring her who is the property of another will not be found in those who know (the attributes of) virtue and (the rights of property.) 1

Among all those who stand on the outside of virtue there are no greater fools than those who stand outside their neighbour's door. 2

Certainly they are no better than dead men who desire evil towards the wife of those who undoubtingly confide in them. 3

However great one may be, what does it avail if without at all considering his guilt he goes unto the wife of another? 4

He who thinks lightly of going unto the wife of another acquires guilt that will abide with him imperishably and for ever. 5

Hatred, sin, fear, disgrace: these four will never leave him who goes in to his neighbour's wife. 6

He who desires not the womanhood of her who should walk according to the will of another will be praised as a virtuous house-holder. 7

That noble manliness which looks not at the wife of another is the virtue and dignity of the great. 8

Is it asked, "who are those who shall obtain good in this world surrounded by the terror-producing sea?" Those who touch not the shoulder of her who belongs to another. 9

Though a man perform no virtuous deeds and commit (every) vice, it will be well if he desire not the womanhood of her who is within the limit (of the house) of another. 10

அதி. ௧௬ பொறையுடைமை

அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை. (௧)

பொறுத்த லிறப்பினை யென்று மதனை
மறத்த லதனினு நன்று. (௨)

இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை. (௩)

நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடை
போற்றி யொழுகப் படும். [மை

ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பார்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து. (௫)

ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ். (௬)

திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நோநொந்
தறனல்ல செய்யாமை நன்று. (௭)

மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தம்
தகுதியான் வென்று விடல். (௮)

துறந்தாரிற் றூய்மை யுடைய ரிறந்தார்வாய்
இன்னாச்சொ னோற்கிற் பவர். (௯)

உண்ணாது நோற்பார் பெரியார் பிறர்சொல்லும்
இன்னாச்சொ னோற்பாரிற் பின். (௧0)

CH. 16 On Patience

To bear with those who revile us even as the earth bears up those who dig it is the first of virtues. 1

Bear with reproach even when you can retaliate; but to forget it will be still better than that. 2

To neglect hospitality is poverty of poverty. To bear with the ignorant is might of might. 3

If you desire that greatness should never leave, you preserve in your conduct the exercise of patience. 4

(The wise) will not at all esteem the resentful. They will esteem the patient even as the gold which they lay up with care. 5

The pleasure of the resentful continues for a day. The praise of the patient will continue until (the world) passes away. 6

Though others inflict injuries on you, yet compassionating the sorrow (that will come upon them) it will be well not to do to them any thing contrary to virtue. 7

Let a man by patience overcome those who through pride commit excesses. 8

Those who bear with the uncourteous speech of the insolent are purer than ascetics. 9

Those who endure abstinence from food are great, next to those who endure the uncourteous speech of others. 10

அதி. ௧௭ அழுக்காறாமை

ஒழுக்காறாக் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்சத்
தழுக்கா றிலாத வியல்பு. (௧)

விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையார் மாட்டும்
அழுக்காற்றி னன்மை பெறின். (௨)

அறனாக்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிறனாக்கம்
பேணா தழுக்கறுப் பான். (௩)

அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுக்காற்றின்
ஏதம் படுபாக் கறிந்து. (௪)

அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்னார்
வழுக்கியுங் கேடீன் பது. (௫)

கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉம்
உண்பதூஉ மின்றிக் கெடும். (௬)

அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவள்
தவ்வையைக் காட்டி விடும். (௭)

அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும். (௮)

அவ்விய நெஞ்சத்தா னாக்கமுஞ் செவ்வியான்
கேடு நினைக்கப் படும். (௯)

அழுக்கற் றகன்றாரு மில்லையஃ தில்லார்
பெருக்கத்திற் றீர்ந்தாரு மில். (௧௦)

CH. 17 Against Envy

Let a man esteem that disposition which is free from envy in the same manner as propriety of conduct. 1

Amongst all attainable excellences there is none equal to that of being free from envy towards every one. 2

Of him who instead of rejoicing in the wealth of others, envies it, it will be said "he neither desires virtue nor wealth." 3

(The wise) knowing the misery that comes from transgression will not through envy commit unrighteous deeds. 4

To those who cherish envy that is enough. Though enemies fail (in their attempts) that will bring destruction. 5

He who is envious at a gift (made to another) his relations and even his clothing and his food will utterly perish. 6

Lakshmi envying the prosperity of the envious man will depart and introduce her sister to him. 7

The sinner's envy will destroy (a man's) wealth (in this world) and drive him into the pit of fire (in the next world). 8

The wealth of a man of envious mind and the poverty of an upright man will be pondered. 9

Never have the envious become great: never have those who are free from envy been without greatness. 10

அதி. ௧௮ வெஃகாமை

நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கே தரும். (௧)

படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர். (௨)

சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர். (௩)

இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சியவர். (௪)

அஃகி யகன்ற வறிவென்னும் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின். (௫)

அருள்வெஃகி யாற்றின்க ணின்றான் பொருள்வெஃ [கிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும். (௬)

வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன். (௭)

அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள். (௮)

அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேரும்
திறனறிந்து தாங்கே திரு. (௯)

இறலீனு மெண்ணாது வெஃகின் விறலீனும்
வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு. (௧௰)

CH. 18 Against Covetousness

If a man departing from equity covet the property (of others) at that very time will his family be destroyed and guilt be incurred 1

Those who blush at the want of equity will not commit disgraceful acts through desire of the profit that may be gained. 2

Those who desire the higher joy will not act unjustly through desire of the trifling joy (of this life.) 3

The wise who have conquered their senses and are free from crime will not covet (the things of others), saying " we are destitute." 4

What is the advantage of extensive and accurate knowledge if a man through covetousness act senselessly toward all? 5

He who through desire of the favour (of God) abides in the path (in which it may be obtained); if he covet (the property of others) and think of evil methods (to obtain it) he will perish. 6

Desire not the gain of covetousness. In the enjoyment of its fruits there is no glory. 7

Do you ask " what is the indestructibility of wealth?" It is to be free from coveting the possessions of others. 8

Lakshmi knowing the manner (in which she may approach) will immediately come to those wise men who knowing that it is virtue covet not the property of others. 9

(Without regard of consequences) to covet (the wealth of another) will bring destruction. That greatness (of mind) which covets not will give victory. 10

அதி. ௧௯ புறங்கூறாமை

அறங்கூறா னல்ல செயினு மொருவன்
புறங்கூறா னென்ற லினிது. (௧)

அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை. (௨)

புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாதல்
அறங்கூறு மாக்கந் தரும். (௩)

கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல். (௪)

அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்சொல்[லும்
புன்மையாற் காணப் படும். (௫)

பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுள்ளுந்
திறன்றெரிந்து கூறப் படும். (௬)

பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாட றேற்றா தவர். (௭)

துன்னியார் குற்றமுந் தூற்று மரபினோர்
என்னைகொ லேதிலார் மாட்டு. (௮)

அறனோக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறனோக்கிப்
புன்சொ லுரைப்பான் பொறை. (௯)

ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற்
றீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு. (௧௦)

CH. 19 **Against Backbiting**

Though one do not even speak of virtue and live in sin, it will be well if it be said of him "he does not backbite." 1

Deceitfully to smile (in another's presence) after having reviled him to his destruction (behind his back) is a greater evil than the commission of (every other) sin and the destruction of (every) virtue. 2

Death rather than life will confer upon the deceitful backbiter the profit which (the treatises on) virtue point out. 3

Though you speak without kindness before another's face, speak not behind his back words which regard not the subsequent (guilt). 4

The emptiness of that man's mind who (merely) praises virtue will be seen from the meanness of reviling another behind his back. 5

The character of the faults of that man who publishes abroad the faults of others will be sought out and published. 6

Those who know not with laughter-producing speech to live in friendship will separate friends with division-producing speech. 7

What will those not do to strangers whose nature leads them to publish abroad the faults of their intimate friends? 9

The world through charity supports the weight of those who, observing that others are absent, speak reproachful words. 9

If they observed their own faults as they observe the faults of others would this evil of backbiting still exist among men? 10

அதி. ௨௰ பயனிலசொல்லாமை

பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவான்
எல்லாரு மெள்ளப் படும். (௧)

பயனில பல்லார்முற் சொல்ல னயனில
நட்டார்கட் செய்தலிற் றீது. (௨)

நயனில னென்பது சொல்லும் பயனில
பாரித் துரைக்கு முரை. (௩)

நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும் பயன்சாராப்
பண்பில்சொற் பல்லா ரகத்து. (௪)

சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின். (௫)

பயனில்சொற் பாராட்டு வானை மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல். (௬)

நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர்
பயனில சொல்லாமை நன்று. (௭)

அரும்பய னாயு மறிவினார் சொல்லார்
பெரும்பய னில்லாத சொல். (௮)

பொருடீர்ந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருடீர்ந்த
மாசறு காட்சி யவர். (௯)

சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல். (௧௰)

CH. 20 Against Profitless Conversation

He who, to the disgust of many, speaks useless, things will be despised by all. 1

To speak useless things in the presence of many is a greater evil than to do unkind things towards friends. 2

That conversation in which a man utters forth useless things will say of him "he is without virtue." 3

The words without profit or pleasure which a man speaks with many persons will have no union with virtue and will remove him from goodness. 4

If the good speak vain words their eminence and excellence will leave them. 5

Call not him a man who parades forth empty words. Call him the chaff of men. 6

If you will speak things without excellence speak them. It will be well for the wise not to speak useless things. 7

The wise who seek for great advantage will not speak words that have not much profit. 8

Those wise men who are without faults and are freed from ignorance will not even forgetfully speak things that cannot profit. 9

If you speak, speak what is useful. If you speak, speak not useless words. 10

அதி. ௨௧

தீவினையச்சம்

தீவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சுவர்
தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு. (௧)

தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை
தீயினு மஞ்சப் படும். (௨)

அறிவினு ளெல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல். (௩)

மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்
அறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு. (௪)

இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யின்
இலனாகு மற்றும் பெயர்த்து. (௫)

தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை யடல்வேண்டா தான். (௬)

எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென் றடும். (௭)

தீயவை செய்தார் கெடுத னிழறன்னை
வீயா தடியுறைந் தற்று. (௮)

தன்னைத்தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந்
துன்னற்க தீவினைப் பால். (௯)

அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யா னெனின். (௧௦)

CH. 21 On the Fear of Sin

The evil will not fear — the excellent will fear the pride of sin. 1

Because evil produces evil therefore should evil be feared more than fire. 2

To do no evil even to enemies will be called the chief of all the virtues. 3

Even through forgetfulness meditate not the ruin of another. Virtue will meditate the ruin of him who thus meditates. 4

Commit not evil, saying, "I am poor:"; if you do you will become poorer still. 5

Let him not do evil to others who desires not that sorrows should pursue himself. 6

However great be the enmity men have incurred, they may live. The enmity of sin will incessantly pursue and kill. 7

Destruction will dwell at the heels of those who commit evil even as their shadow that leaves them not. 8

If a man love himself, let him not commit any sin however small. 9

Know ye that he is freed from destruction who commits no evil, going to neither side of the right path. 10

அதி. உஉ ஒப்புரவறிதல்

கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்
டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு. (க)

தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. (உ)

புத்தே ளுலகத்து மீண்டும் பெறலறிதே
ஒப்புரவி னல்ல பிற. (ங)

ஒத்த தறிவா னுயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும். (ச)

ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம்
பேரறி வாளன் றிரு. (ரு)

பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றாற் செல்வம்
நயனுடைய யான்கட் படின். (சா)

மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றாற் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின். (எ)

இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார்
கடனறி காட்சி யவர். (அ)

நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல் செயுநீர
செய்யா தமைகலா வாறு. (கூ)

ஒப்புரவி னால்வருங் கேடெனி னஃதொருவன்
விற்றுக்கோட் டக்க துடைத்து. (கO)

CH. 22 On Benevolence

Benevolence seeks not a return. What does the world give back to the clouds ? 1

To exercise benevolence towards the worthy is the whole design of labouring and acquiring property. 2

It is difficult to obtain another good equal to benevolence either in the world of the gods or in this world. 3

He truly lives who knows (and discharges) the proper duties (of benevolence). He who knows them not will be reckoned among the dead. 4

The wealth of that man of eminent knowledge who desires (to exercise the benevolence approved of in) the world is like the full waters of a city tank. 5

The wealth of a man (possessed of the virtue) of benevolence is like ripening of a fruitful tree in the midst of a town. 6

Wealth is like a tree which as a medicine is an infallible cure for disease, if it be in the possession of a man who has the great excellence (of benevolence). 7

The wise who know what is duty will not diminish their benevolence even when they are without wealth. 8

To be in sorrow through inability to perform the benefits which should be performed is the poverty of a benevolent man. 9

If it be said that loss will result from benevolence such loss is worth being procured by the sale of one's self. 10

அதி. உங **ஈகை**

வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து. (க)

நல்லா றெனினுங் கொளறீது மேலுலகம்
இல்லெனினு மீதலே நன்று. (உ)

இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள. (ங)

இன்னா திரக்கப் படுத லிரந்தவர்
இன்முகங் காணு மளவு. (ச)

ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின். (ரு)

அற்றா ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி. (சு)

பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னுந்
தீப்பிணி தீண்ட லரிது. (எ)

ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொ றாமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர். (அ)

இரத்தலி னின்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிய ருணல். (கூ)

சாதலி னின்னாத தில்லை யினிததூஉம்
ஈத லியையாக் கடை. (கO)

CH. 23 On Alms-Deeds

To give to the destitute is true charity. All other gifts have the nature of (what is done for) a measured return. 1

To beg is evil, even though it were said that it is a good path (to heaven). To give is good, even though it were said that those who do so cannot obtain heaven. 2

(Even in a low state) not to adopt the mean expedient of saying "I have nothing," but to give is the characteristic of the man of noble birth. 3

To see men begging from us is disagreeable, until we see the pleasant countenance of those who beg. 4

The power of those who perform penance is the power of enduring hunger. It is inferior to the power of those who remove the hunger (of others). 5

The removal of the killing hunger of the poor is the place for one to lay up his wealth. 6

The fiery disease of hunger shall never touch him who habitually distributes his food to others. 7

Do the hard-eyed who lay up and lose their possessions not know the happiness which springs from the pleasure of giving? 8

Solitary and unshared eating for the sake of fullness of riches is certainly much more joyless than begging. 9

Nothing is more joyless than death: yet even that is joyful where charity cannot be exercised. 10

அதி. ௨௪

புகழ்

ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு. (௧)

உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்
றீவார்மே னிற்கும் புகழ். (௨)

ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற்
பொன்றாது நிற்பதொன் றில். (௩)

நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப்
போற்றாது புத்தே ளுலகு. (௪)

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது. (௫)

தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று. (௬)

புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
இகழ்வாரை நோவ தெவன். (௭)

வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லா மிசையென்
எச்சம் பெறாஅ விடின். [னும் (௮)

வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம். (௯)

வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா ரிசையொழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர். (௧௦)

இல்லறவியல் முற்றிற்று.

CH. 24 On Praise

By giving live with praise. There is no greater profit to man than that. 1

Whatsoever is spoken in the world wiil abide as praise upon that man who gives one alms to the poor. 2

There is nothing that stands forth in the world imperishable, except fame, exalted in solitary greatness. 3

If one has acquired extensive fame within the limits of the earth the world of the gods will no longer praise the gods. 4

Prosperous destruction and living death will abide with none but the illustrious. 5

If you appear (in this world) appear with fame. For those who are destitute of it will be better not to be born than to be born. 6

Why do those who live without praise grieve those who despise them, though they do not grieve themselves. 7

Not to beget fame will be esteemed a disgrace by all who are in the world. 8

The ground which supports a body without fame will diminish the reproachless riches of its produce. 9

Those live who live without disgrace. Those who live without fame live not. 10

துறவறவியல்

அதி. ௨௫ **அருளுடைமை**

அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணு முள.

நல்லாற்றா னாடி யருளாள்க பல்லாற்றாற்
றேரினு மஃதே துணை. (௨)

அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க் கில்லை யிருள்சேர்ந்த
இன்னா வுலகம் புகல். (௩)

மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற் கில்லென்ப
தன்னுயி ரஞ்சும் வினை. (௪)

அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கும்
மல்லன்மா ஞாலங் கரி. (௫)

பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா ரென்ப ரருணீங்கி
அல்லவை செய்தொழுகு வார். (௬)

அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளில்லார்க்
கிவ்வுலக மில்லா கியாங்கு. (௭)

பொருளற்றார் பூப்ப ரொருகா லருளற்றார்
அற்றார்மற் றாத லரிது. (௮)

தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றாற் றேரின்
அருளாதான் செய்யு மறம். (௯)

வலியார்முற் றன்னை நினைக்கத்தான் றன்னின்
மெலியார்மேற் செல்லு மிடத்து. (௧௦)

CH. 25 Mercy

The wealth of kindness is wealth of wealth; the wealth of property is possessed by the basest of men, as well as (by the good). 1

(Stand) in the good path, consider, and be kind; although you may perfectly study the rules of many different (sects), that (kindness) will be your best aid, (in the acquisition of heavenly bliss). 2

They will never enter the world of darkness and wretchedness whose minds are the abode of kindness. 3

(The wise) say that the evils, which his soul would dread, will never come upon the man who exercises kindness and protects the life (of other creatures). 4

This great rich earth, over which the wind blows, is a witness that sorrow never comes upon the kind-hearted. 5

(The wise) say that, those, who neglect kindness and practise cruelties, neglected virtue (in their former birth), and forgot (the sorrows which they must suffer). 6

As this world is not for those who are without wealth, so, that world is not for those who are without kindness. 7

Those who are without wealth may, at some future time, become prosperous; those who are destitute of kindness are utterly destitute; for them there is no change. 8

If you consider the virtue of him who is without kindness it is like the perception of the True Being by him who is without wisdom. 9

When a man is about to rush upon those who are weaker than himself, let him remember how he has stood (trembling) before those who are stronger than himself. 10

அதி. ௨௬ **புலான் மறுத்தல்**

தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பான்
எங்ஙன மாளு மருள். (௧)

பொருளாட்சி போற்றாதார்க் கில்லை யருளாட்சி
ஆங்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு. (௨)

படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றூக்கா தொன்
உடல்சுவை யுண்டார் மனம். [றன்

அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வூன் றினல். (௪)

உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண
அண்ணாத்தல் செய்யா தளறு. (௫)

தினற்பொருட்டாற் கொல்லா துலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டா லூன்றருவா ரில். (௬)

உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ண துணர்வார்ப் பெறின். (௭)

செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணார்
உயிரிற் றலைப்பிரிந்த வூன். (௮)

அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னொன்றன்
உயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று. (௯)

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா வுயிருந் தொழும். (௧௦)

CH. 26 Abstinence from Flesh

How can he be possessed of kindness, who, to increase his own flesh, eats the flesh of other (creatures). 1

As those possess no property who do not take care of it, so those possess no kindness who feed on flesh. 2

Like the (murderous) mind of him who carries a weapon (in his hand), the mind of him who feasts with pleasure on the body of another (creature), has no regard for goodness. 3

Is it asked what is kindness and its opposite? It is the preservation of life, and its destruction. (Therefore) it is not right to eat that flesh, (from which life has been taken away). 4

Not to eat flesh contributes to the continuance of life; therefore if a man eat flesh, hell will not open its mouth (to let him escape out, after he has fallen in). 5

If you say that the world does not destroy life for the purpose of eating, (then) no one would sell flesh for the sake of money. 6

Since the wise consider flesh as the (unclean) ulcer of a body, let it not be eaten. 7

The wise, who have freed themselves from mental delusion, will not eat the flesh which has been severed from an animal. 8

Not to kill and eat (the flesh of) an animal, is better than the pouring forth of ghee in a thousand sacrifices. 9

All creatures will join their hands together, and worship him who has never taken away life, nor eaten flesh. 10

அதி. ௨௭ தவம்

உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
அற்றே தவத்திற் குரு. (௧)

தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை
அஃதிலார் மேற்கொள் வது (௨)

துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொல்
மற்றை யவர்க டவம். (௩)

ஒன்னார்த் தெறலு முவந்தாரை யாக்கலும்
எண்ணிற் றவத்தான் வரும். (௪)

வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவம்
ஈண்டு முயலப் படும். (௫)

தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார் மற்றல்லார்
அவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு. (௬)

சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளிவிடுந் துன்பஞ்
சுடச்சுட நோக்கிற் பவர்க்கு. (௭)

தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானை யேனைய
மன்னுயி ரெல்லாந் தொழும். (௮)

கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு நோற்றலின்
ஆற்ற றலைப்பட் டவர்க்கு. (௯)

இலர்பல ராகிய காரண நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலா தவர். (௧௦)

CH. 27 On Austerities

The nature of religious discipline consists, in the endurance (by the ascetic) of the sufferings which it brings on himself, and in abstaining from giving pain to others. 1

Austerities can only be borne, and their benefits enjoyed, by those who have practised them (in a former birth) it will be useless for those who have not done so, to attempt to practise them (now). 2

It is to provide food for the ascetics who have abandoned (the desire of earthly posession) that other persons have forgotten (to practise) austerity (tapas)? 3

If (the ascetic) desire the destruction of his enemies, or the aggrandizement of his friends, it will be effected by (the power of his austerities. 4

Religious discipline is practised in this world, because it secures the attainment of whatever one may wish to enjoy (in the next world). 5

Those discharge their duty who perform austerities; all others accomplish their own destruction, through the entanglement of the desire (of riches and sensual pleasure). 6

Bright as gold which has been purified in the fire will those shine, who have endured the burning of pain (in frequent austerities). 7

All other creatures will worship him who has attained the control of his own soul. 8

Those who have attained the power which the religious discipline confers, will be able to pass the limit of Yama (the God of death). 9

Because there are few who practise austerity and many who do not, there are many destitute (and few rich men in the world). 10

அதி. உஅ கூடாவொழுக்கம்

வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்கள்
ஐந்து மகத்தே நகும். (க)

வானுயர் தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சந்
தானறி குற்றப் படின். (உ)

வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்றோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று. (௩)

தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து
வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று. (ச)

பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்
றேதம் பலவுந் தரும். [றென் (ரு)

நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணா ரில். (சு)

புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனு மகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியா ருடைத்து. (எ)

மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர். (அ)

கணைகொடிது யாழ்கோடு செவ்விதாங் கன்ன
வினைபடு பாலாற் கொளல். (௯)

மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழித்து விடின். (௧0)

CH. 28 On Inconsistent Conduct

The five elements of his body will laugh within him, at the feigned conduct of the deceitful minded man. 1

What avails an appearance (of sanctity) high as heaven, if the mind suffer (the indulgence) of conscious sin ? 2

The assumed appearance of power, by a man who has no power (to restrain his senses and perform austerity), is like a cow feeding on grass covered with a tiger's skin. 3

He who hides himself under the mask of an ascetic and commits sins, is like a sportsman who conceals himself in the thicket to catch birds. 4

The false conduct of those who say they have renounced all desire will one day bring them sorrows that will make then cry out, "Oh! what have we done, what have we done!" 5

Amongst living men there are none so hard-hearted as those who, without forsaking desire in their heart, falsely take the appearance of those who have forsaken (it). 6

(The world) contains persons whose outside appears (as fair) as the red berry of the Abrus (Kunri), but whose inside is as black as the nose of that berry. 7

There are many men of masked conduct, who perform their ablutions, and make a show of greatness, while their mind is defiled (with guilt). 8

As, in its use, the arrow is crooked, and the curved lute is straight; so by their deeds, (and not by their appearance) let (the uprightness or crookedness of) men be estimated. 9

There is no need of a shaven crown, nor of tangled hair, if a man abstain from those deeds which the wise have condemned. 10

அதி. உகூ கள்ளாமை

எள்ளாமை வேண்டுவா னென்பா னெனைத்தொன்
கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு. [றுங் (க)

உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற் கொளவே மெனல். (உ)

களவினா லாகிய வாக்க மளவிறந்
தாவது போலக் கெடும். (ங)

களவின்கட் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
வீயா விழுமந் தரும். (ச)

அருள்கருதி யன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்க ணில். (ரு)

அளவின்க ணின்றொழுக லாற்றார் களவின்கட்
கன்றிய காத லவர். (சு)

களவென்னுங் காரறி வாண்மை யளவென்னும்
ஆற்றல் புரிந்தார்க ணில். (எ)

அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்குங்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு. (அ)

அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவர். (கூ)

கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்நிலை கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தே ளுலகு. (க0)

CH. 29 **Against Fraud**

Let him, who desires not to be despised, keep his mind from (the desire of) defrauding another of the smallest thing. 1

Even thought (of sin) in sin : think not then of craftily stealing the property of another. 2

The property which is acquired by fraud, will pass all bounds and perish, even while it seems to increase. 3

The eager desire of defrauding others, when it has brought forth its fruit, will produce undying sorrow. 4

The study of kindness, and the attainment of love (to it), is not with those who watch for another's forgetfulness, through desire of his property. 5

They cannot walk steadfasttily, according to rule, who eagerly desire to defraud others. 6

That black knowledge which is *called fraud*, is not in those who desire that greatness which is called rectitude.

Deceit dwells in the mind of those who are conversant with fraud, even as virtue in the minds of those who are conversant with rectitude. 8

Those, who are acquainted with nothing but fraud, will perish in the very *commission of* transgression. 9

Even their body will fail the fradulent; but even the world of the gods will not fail those who are free from fraud. 10

அதி. ௩௦ வாய்மை

வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந்
தீமை யிலாத சொலல். (௧)

பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின். (௨)

தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும். (௩)

உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தார்
உள்ளத்து ளெல்லா முளன். (௪)

மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரிற் றலை. (௫)

பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை யெய்யாமை
எல்லா வறமுந் தரும். (௬)

பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று. (௭)

புறந்தூய்மை நீரா னமையு மகந்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும். (௮)

எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு. (௯)

யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லையெனைத் தொன்
வாய்மையி னல்ல பிற. [றும் (௧௦)

CH. 30 On Truthfulness

Is it asked what is truth? It is the speaking of such words as are without the least degree of evil (to others). 1

Even falsehood has the nature of truth, if it confer a benefit that is free from fault. 2

Let not a man knowingly tell a lie; for after he has told the lie, his mind will burn him (with the memory of his guilt). 3

He, who in his conduct preserves a mind free from deceit, will dwell in the minds of all men. 4

He, who speaks truth with his heart, is superior to those who make gifts and practise austerities. 5

There is no praise like the praise of never uttering a falsehood without giving any suffering; it will lead to every virtue. 6

If a man has the power to abstain from falsehood, to abstain from falsehood, (I say;) then, though he practise no other virtue, (yea) though he practise no other virtue, it will be with him. 7

Purity of body is produced by water; purity of mind comes from truthfulness. 8

All lamps are not lamps; the lamp of truth is the lamp of the wise. 9

Amidst all that we have seen (described) as real (excellence), there is nothing so good as truthfulness. 10

அதி. ௩௧ வெகுளாமை

செல்லிடத்துக்காப்பான் சினங்காப்பா னல்லிடத்
காக்கினென் காவாக்கா லென். [துக்

செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்தும்
இல்லதனிற் றீய பிற. (௨)

மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுந் தீய
பிறத்த லதனான் வரும். (௩)

நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற்
பகையு முளவோ பிற. (௪)

தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்காற்
றன்னையே கொல்லுஞ் சினம். (௫)

சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லியினமென்
ஏமப் புணையைச் சுடும். [னும்

சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று. (௭)

இணரெரி தோய்வன்ன வின்னா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று. (௮)

உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தால்
உள்ளான் வெகுளி யெனின். (௯)

இறந்தா ரிறந்தா ரனையர் சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை. (௧௦)

CH. 31 Against Anger

He restrains his anger who restrains it when it can injure; when it cannot injure, what does it matter whether he restrain it, or does not restrain it? 1

Anger is bad, even when it cannot injure; when it can injure, there is no greater evil. 2

Forget anger, towards every one; fountains of evil come from it. 3

Is there a greater enemy than anger, which kills both laughter and joy? 4

If a man would guard himself, let him guard against anger; if he do not guard it, anger will kill him. 5

The fire of anger will burn up the pleasant raft of friendship. 6

Destruction will come upon him who regards anger as a good thing, as surely as the hand of him who strikes the ground will not fail. 7

Though one commit things against you as painful (to bear) as if a bundle of fire had been thrust upon you; if it be possible not to be angry, it will be well. 8

If a man never indulges anger in his heart, he will at once obtain all he has thought of. 9

Those, who give way to excessive anger, are no better than dead men; but those, who are freed from anger, are equal to those who are freed (from death). 10

அதி. ௩௨ இன்னாசெய்யாமை

சிறப்பீனுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள். (௧)

கறுத்தின்னா செய்தவக் கண்ணு மறுத்தின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள். (௨)

செய்யாமற் செற்றார்க்கு மின்னாத செய்தபின்
உய்யா விழுமந் தரும். (௩)

இன்னா செய்தாரை யொறுத்த லவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல். (௪)

அறிவினா னாகுவ துண்டோ பிறிதினோய்
தந்நோய்போற் போற்றாக் கடை. (௫)

இன்னா வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னாமை
வேண்டும் பிறன்கட் செயல். (௬)

எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கு மனத்தானா
மாணாசெய் யாமை தலை. (௭)

தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவா னென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்னா செயல். (௮)

பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா
பிற்பகற் றாமே வரும். (௯)

நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவா நோய்செய்
நோயின்மை வேண்டு பவர். [யார்

CH. 32 Against Inflicting Suffering

It is the determination of the spotless not to give sorrow to others, although they could obtain (by it) the wealth, which confers greatness. 1

It is the determination of the spotless not to do evil in return even to those who have been at enmity with and done evil to them. 2

If a man inflict suffering even on those who hate him, without having been injured by him, it will afterwards give him irremovable sorrow. 3

The (proper) punishment of those who have done evil (to you), is to put them to shame by showing great kindness to them. 4

What benefit has he derived from his knowledge, who does not endeavour to keep off pain from another as much as from himself? 5

Let not a man consent to do those things to another which he knows will give sorrow. 6

It is the chief (of all virtues) not knowingly to do mean things, in the least degree, at any time towards any person. 7

Why does a man inflict upon others those sufferings, which he has found by experience are sufferings to himself? 8

If a man inflict sorrow upon others in the morning, sorrow will come upon him in the evening, unsought. 9

Every sorrow will come upon those who give pain to others; therefore those, who desire to be free from sorrow, give no pain to others. 10

அதி. ௩௩ கொல்லாமை

அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை யெல்லாந் தரும். (௧)

பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னூலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை. (௨)

ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று. (௩)

நல்லா றெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றும்
கொல்லாமை சூழு நெறி. (௪)

நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் றலை. (௫)

கொல்லாமை மேற்கொண்டொழுகுவான் வாழ்
செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று. [நாண்மேற்

தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை. (௭)

நன்றாகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக்
கொன்றாகு மாக்கங் கடை. (௮)

கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா ரகத்து. (௯)

உயிருடம்பி னீக்கியா ரென்ப செயிருடம்பிற்
செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர். (௧௦)

CH. 33 Against Destroying Life

Is it asked, what is the sum of all virtuous conduct? It is, never to destroy life. On the contrary (the destruction of life) leads to every evil deed. 1

The chief of all (the virtues) which authors have summed up, is to eat of food that has been shared with others, and to preserve the manifold life of other creatures. 2

Not to destroy life, is the one (great) good: next in goodness to that, is freedom from falsehood. 3

Is it asked what is the good way? It is the path which considers how it may avoid killing any creature. 4

Of all those who, fearing the permanence (of earthly births), have abandoned desire, he is the chief who, fearing (the guilt of) murder, considers how he may avoid the destruction of life. 5

Yama, the destroyer of life, will not attack life-time of him, who acts under the determination never to destroy life. 6

Let no one do that which would destroy the life of another although he should lose his own life. 7

The advantage which might flow from destroying life is dishonourable to the wise, even although it should be said to be great and good. 8

Men who destroy life are base men, in the estimation of those who know the nature of meanness. 9

(The wise) will say that men of diseased bodies, who live in degradation and in poverty, are those who separated the life from the body, of animals (in a former birth). 10

அதி. ங௪ நிலையாமை

நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை. (க)

கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கு மதுவிளிந் தற்று. (உ)

அற்கா வியல்பிற்றுச் செல்வ மதுபெற்றால்
அற்குப வாங்கே செயல். (ங)

நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும்
வாள துணர்வார்ப் பெறின். (௪)

நாச்செற்று விக்குள்மேல் வாராமு னல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும். (ரு)

நெருந லுளனொருவ னின்றில்லை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு. (சு)

ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல. (எ)

குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந் தற்றே
உடம்போ டுயிரிடை நட்பு. (அ)

உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா டுறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு. (கூ)

புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுள்
துச்சி லிருந்த வுயிர்க்கு. (கo)

CH. 34 **Instability**

That contemptible opinion, which considers those things to be enduring which are not enduring, is dishonourable (to the wise). 1

The acquisition of wealth is like the gathering together of an assembly for dancing; its expenditure is like the breaking up of that assembly. 2

Wealth is perishable ; let those who obtain it immediately practise those (virtues) which are imperishable. 3

Time, which shows itself (to the ignorant) as if it were something (real), in the estimation of the wise is (only) a saw which cuts down life. 4

Let virtuous deeds be done quickly, before the hiccup comes making the tongue silent. 5

This world possesses the greatness of one who yesterday was and to-day is not. 6

Innumerable millions of thoughts occupy the mind of (the unwise), who know not that they shall live another moment. 7

The love of the soul to the body is like (the love of) a bird to its egg which it flies away from and leaves empty. 8

Death is like sleep ; birth is like awaking from sleep. 9

It seems as if the soul, which takes shelter in a body, had not attained a home. 10

அதி. ௩௫ துறவு

யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோதல்
அதனி னதனி னிலன் (௧)

வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபின்
ஈண்டியற் பால பல. (௨)

அடல்வேண்டு மைந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு. (௩)

இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து. (௪)

மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்கல்
உற்றார்க் குடம்பு மிகை. (௫)

யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்
குயர்ந்த வுலகம் புகும். (௬)

பற்றி விடாஅ விடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு. (௭)

தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர். (௮)

பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று
நிலையாமை காணப் படும். (௯)

பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு. (௧௰)

CH. 35 On Renunciation

Whatever thing, whatever thing (I say), a man has renounced; by that thing, by that thing (I say), he cannot suffer pain. 1

After a man has renounced (all things), there will still be many things in this world (which he may desire); if he should desire these, let him, while it is time, abandon (that desire). 2

Let the five senses be destroyed; and at the same time, let everything be abandoned that (the ascetic) has (formerly) desired. 3

To be altogether destitute is the proper condition of those who perform austerities; if they possess anything; it will change (their resolution) and bring back confusion of mind. 4

What means the addition of other things to those who are attempting to cut off (future) births, when even their body is too much (for them)? 5

He who destroys the pride which says "I," "mine," will enter a world which is even above the gods. 6

Sorrows will never let go their hold of those who give not up their hold of desire. 7

Those who have entirely renounced (all things and all desires) have obtained (absorption into God); all others wander in confusion, entangled in the net of (many) births. 8

At the moment in which desire has been abandoned, (other) births will be cut off; when that has not been done, instability will be seen. 9

Desire the desire of Him who is without desire; in order to renounce desire, desire that desire. 10

அதி. ௩௬ மெய்யுணர்தல்

பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென் றுணரும்
மருளானா மாணாப் பிறப்பு. (௧)

இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு. (௨)

ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வான நணிய துடைத்து. (௩)

ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு. (௪)

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. (௫)

கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி. (௬)

ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னொருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு. (௭)

பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு. (௮)

சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய். (௯)

காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்றன்
நாமங் கெடக்கெடு நோய். (௧௦)

CH. 36 True Knowledge

Inglorious births are produced by the confusion (of mind) which considers those things to be real which are not real. 1

A clear, undimmed vision (of things) will deliver its possessors from the darkness (of future births), and confer the felicity (of heaven). 2

Heaven is nearer than earth to those men of purified minds who are freed from doubt. 3

Even those who have all the knowledge which can be attained by the five senses, will derive no benefit from it, if they are without a knowledge of the true nature of things. 4

(True) knowledge is the perception concerning everything of whatever kind, that that thing is the true thing. 5

They, who in this birth have learned to know the True Being enter the road which returns not into this world. 6

Let it not be thought that there is another birth for the mind which, having thoroughly considered (all it has been taught), has known the True Being. 7

True knowledge consists in the removal of ignorance, which is (the cause of) births, and the perception of the True Being who is (the bestower of) heaven. 8

He, who so lives as to know Him who is the support of all things and abandons all desire, will be freed from the evils which would otherwise cleave to him and destroy (his efforts after absorption). 9

If the very names of these three things, desire, anger, and confusion of mind, be destroyed, then will also perish the evils (which flow from them). 10

அதி. ௩௭ அவாவறுத்தல்

அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றுந்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து. (௧)

வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும். (௨)

வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்லை
யாண்டு மஃதொப்ப தில். (௩)

தூஉய்மை யென்ப தவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும். (௪)

அற்றவ ரென்பா ரவாவற்றார் மற்றையார்
அற்றாக வற்ற திலர். (௫)

அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவனை
வஞ்சிப்ப தோரு மவா. (௬)

அவாவினை யாற்ற வறுப்பிற் றவாவினை
தான்வேண்டு மாற்றான் வரும். (௭)

அவாவில்லார்க் கில்லாகுந் துன்ப மஃதுண்டேல்
தவாஅது மேன்மேல் வரும். (௮)

இன்ப மிடையறா தீண்டு மவாவென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின். (௯)

ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தரும். (௧௦)

துறவறவியல் முற்றிற்று.

CH 37 The Destruction of Desire

(The wise) say that the seed, which produces unceasing births, at all times, to all creatures, is desire. 1

If anything be desired, freedom from births should be desired; that (freedom from births) will be attained by desiring to be without desire. 2

There is in this world no excellence equal to freedom from desire; and even in that world, there is nothing like it. 3

Purity of mind consists in freedom from desire; and that (freedom from desire) is the fruit of the love of truth. 4

They are said to be free who are freed from desire; all others (who, whatever else they may be free from, are not freed from desire) are not thus free. 5

It is the chief duty of an ascetic to watch against desire with (jealous) fear; for it has power to deceive (and destroy). 6

If a man thoroughly cut off all desire, the deeds, which confer immortality, will come to him, in the path in which he seeks them. 7

There is no sorrow to those who are without desire; but, where that is, (sorrow) will incessantly come, more and more. 8

Even while in this body, joy will never depart from the mind, in which desire, that sorrow of sorrows, has been destroyed. 9

The removal of desire, whose nature it is never to be satisfied, will immediately confer a nature that can never be changed. 10

அதி. ௩அ ஊழ்

ஆகூழாற் றோன்று மசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழாற் றோன்று மடி. (௧)

பேதைப் படுக்கு மிழவூ ழறிவகற்றும்
ஆகலூ ழுற்றக் கடை. (௨)

நுண்ணிய நூற்பல கற்பினு மற்றுந்தன்
உண்மை யறிவே மிகும். (௩)

இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு. (௪)

நல்லவை யெல்லாஅந் தீயவாந் தீயவும்
நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு. (௫)

பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம. (௬)

வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி
தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது. (௭)

துறப்பார்மற் றுப்புர வில்லா ருறற்பால
ஊட்டா கழியு மெனின். (௮)

நன்றாங்கா னல்லவாக் காண்பவ ரன்றாங்கால்
அல்லற் படுவ தெவன். (௯)

ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும். (௧0)

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

CH. 38 On Fate

Perseverance comes from a prosperous fate, and idleness from an adverse fate. 1

An adverse fate produces folly, and a prosperous fate produces enlarged knowledge. 2

Although (a man) may study the most polished treatises, the knowledge which fate has decreed to him will still prevail. 3

There are (through fate) two different natures in the world; hence the difference (observable in men) in (their acquisition of) wealth, and in their attainment of knowledge. 4

In the acquisition of property, everything favourable becomes unfavourable, and (on the other hand) everything unfavourable becomes favourable (through the power of fate.) 5

Whatever is not conferred by fate cannot be preserved, although it be guarded with most painful care; and that, which fate has made his, cannot be lost, although one should undertake to throw it away. 6

Even those who gather together millions will only enjoy them, as it has been determined by the Disposer (of all things). 7

The destitute will renounce desire (and become ascetics), if fate do not make them suffer the hindrances to which they are liable, and they pass away. 8

How is it that those, who are pleased with good fortune, trouble themselves when evil comes, (since both are equally the decree of fate)? 9

What is stronger than fate? If we think of an expedient (to avert it), it will itself be with us before (the thought). 10

பொருட்பால்—அரசியல்

அதி. ஙகூ இறைமாட்சி

படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறும்
உடையா னரசரு ளேறு. (க)

அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கும்
எஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு. (உ)

தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்றும்
நீங்கா நிலனாள் பவற்கு. (ங)

அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா
மான முடைய தரசு. (ச)

இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு. (ரு)

காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேல்
மீக்கூறு மன்ன னிலம். (சு)

இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலால்
தான்கண் டனைத்திவ் வுலகு. (எ)

முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும். (அ)

செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு. [தன் (கூ)

கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னான்கும்
உடையானாம் வேந்தர்க் கொளி. (க0)

CH. 39 On Kingly Excellence

He who possesses these six things, an army, a people, wealth, ministers, friends, and a fortress, is a lion among kings. 1

Never to fail in these four things, fearlessness, liberality, wisdom, and energy, this is the kingly character. 2

Vigilance, learning and bravery, these three things, should never be absent from the ruler of a country. 3

He is a king who, with manly modesty, swerves not from virtue and refrains from vice. 4

He is a king who is able to acquire (wealth), to lay it up, to guard, and to distribute it. 5

The whole world will exalt the country of the king who is easy of access, and whose words are without harshness. 6

The world will praise and submit itself to the mind of the king who is able to give with affability, and to protect all who come to him. 7

That king will be esteemed a god among men, who performs his own duties, and protects (his subjects). 8

The whole world will dwell under the umbrella of the king who can bear words that embitter the ear. 9

He is the light of kings who has these four things, beneficience, benevolence, rectitude, and care for his people. 10

அதி. ௪௦ **கல்வி**

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க வதற்குத் தக. (௧)

எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு. (௨)

கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர். (௩)

உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரிதல்
அனைத்தே புலவர் தொழில். (௪)

உடையார்மு னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர். (௫)

தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு. (௬)

யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு. (௭)

ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து. (௮)

தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார். (௯)

கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை. (௧௦)

CH. 40 On Learning

Let a man learn thoroughly whatever he may learn, and let his conduct be worthy of his learning. 1

Letters and numbers are the two eyes of man. 2

The learned are said to have eyes, but the unlearned have (merely) two sores in their face. 3

It is the part of the learned to give joy to those whom they meet, and on leaving, to make them think "Oh, when shall we meet them again." 4

The unlearned are inferior to the learned, before whom they stand begging, as the destitute before the wealthy. 5

Water will flow from a well in the sand in proportion to the depth to which it is dug, and knowledge will flow from a man in proportion to his learning. 6

How is it that any one can remain without learning, even until his death, when (to the learned man) every country is his own (country), and every town his own (town). 7

The learning, which a man has acquired in one birth will yield him pleasure during seven births. 8

The learned will long (for more learning), when they see that while it gives pleasure to themselves, the world also derives pleasure from it. 9

Learning is the true imperishable riches; all other things are not riches. 10

அதி. ௪௧ கல்லாமை

அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல். (க)

கல்லாதான் சொற்கா முறுதல் முலையிரண்டும்
இல்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று. (உ)

கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின். (௩)

கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றாயினுங்
கொள்ளா ரறிவுடை யார். (௪)

கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும். (௫)

உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக்
களரனையர் கல்லா தவர். (௬)

நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினலம்
மண்மாண் புனைபாவை யற்று. (௭)

நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு. (௮)

மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றா ரனைத்திலர் பாடு. (௯)

விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர். (க௦)

CH. 41 On the Neglect of Learning

To speak in an assembly (of the learned) without fullness of knowledge, is like playing at chess (on a board) without squares. 1

The desire of the unlearned to speak (in an assembly), is like a woman without breasts desiring (the enjoyment of) womanhood. 2

The unlearned also are very excellent men, if they know how to keep silence before the learned. 3

Although the natural knowledge of an unlearned man may be very good, the wise will not attend to it. 4

The self-conceit of an unlearned man will fade away, as soon as he speaks in an assembly (of the learned). 5

The unlearned are like worthless barren land; all that can be said of them is, that they exist. 6

The beauty and goodness of one who is destitute of knowledge by the study of great and exquisite works, is like (the beauty and goodness) of a painted earthen doll. 7

Wealth, gained by the unlearned, will give more sorrow than the poverty which may come upon the learned. 8

The unlearned, though born in a high caste, are not equal in dignity to the learned, though they may have been born in a low caste. 9

As beasts by the side of men, so are other men by the side of those who are learned in celebrated works. 10

அதி. சஉ கேள்வி

செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்வஞ்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை. (க)

செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப் படும். (உ)

செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவின்
ஆன்றாரோ டொப்பர் நிலத்து. (ங)

கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை. (ச)

இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
ஒழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல். (ரு)

எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும். (சா)

பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா ரிழைத்து
தீண்டிய கேள்வி யவர். [ணர்ந் (எ)

கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியால்
தோட்கப் படாத செவி. (அ)

நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராத லரிது. (கூ)

செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்
அவியினும் வாழினு மென். (க0)

CH. 42 On Hearing (Instruction)

Wealth gained by the ear is wealth of wealth ; that wealth is the chief of all wealth. 1

When there is no food for the ear, give a little also to the stomach. 2

Those who in this world enjoy instruction which is the food of the ear, are equal to the gods, who enjoy the food of the sacrifices. 3

Although a man be without learning, let him listen (to the teaching of the learned) ; that will be to him a staff in adversity. 4

The words of the good are like a staff in a slippery place. 5

Let a man listen, never so little, to good instruction ; even that will bring him great dignity. 6

Not even when they have imperfectly understood (a matter), will those men speak foolishly, who have profoundly studied and diligently listened (to instruction). 7

The ear which has not been bored by instruction although it hears, is deaf. 8

It is a rare thing to find modesty of speech, with those who have not received choice instruction. 9

What does it matter whether those men live or die, who can judge of tastes by the mouth, and not by the ear ? 10

அதி. சங **அறிவுடைமை**

அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கும்
உள்ளழிக்க லாகா அரண். (க)

சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு. (உ)

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொ
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. [ருள் (ங)

எண்பொருள வாகச்செலச் சொல்லித் தான்பிறர்
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு. [வாய் (ச)

உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங்
கூம்பலு மில்ல தறிவு. (ரு)

எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு. (சு)

அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலார்
அஃதறி கல்லா தவர். (எ)

அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில். (அ)

எதிரதாக் காக்கு மறிவினார்க் கில்லை
அதிர வருவதோர் நோய். (கூ)

அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலார்
என்னுடைய ரேனு மிலர். (க0)

CH. 43 On Wisdom

Wisdom is a weapon to ward off destruction ; it is an inner fortress which enemies cannot destroy. 1

Not to permit (the mind) to go where it lists, to keep it from evil, and to employ it in good, this is wisdom. 2

To discern the truth in every thing, by whomsoever spoken, this is wisdom. 3

To speak so that the meaning may easily enter (the mind of the hearer); and to discern the subtlest thought (which may lie hidden) in the words of others ; this is wisdom 4

To secure the friendship of the great is true wisdom ; it is (also) wisdom to keep (that friendship unchanged, and) not opening and closing (like the lotus-flower). 5

To live as the world lives, this is wisdom. 6

The wise are those who know beforehand what will happen ; those who do not know this are the unwise. 7

Not to fear what ought to be feared, is folly ; it is the work of the wise to fear what should be feared. 8

No terrifying calamity will happen to the wise, who (foresee and) guard against coming evils. 9

Those who possess wisdom, possess every thing ; those who have not wisdom, whatever they may possess, have nothing. 10

அதி. ௪௪ குற்றங்கடிதல்

செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து. (௧)

இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணா
உவகையு மேத மிறைக்கு. (௨)

தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார். (௩)

குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
அற்றந் தரூஉம் பகை. (௪)

வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர்
வைத்தூறு போலக் கெடும். (௫)

தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பின்
என்குற்ற மாகு மிறைக்கு. (௬)

செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வம்
உயற்பால தன்றிக் கெடும். (௭)

பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளும்
எண்ணப் படுவதொன் றன்று. (௮)

வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை. (௯)

காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பின்
ஏதில வேதிலார் நூல். (௧௦)

CH. 44 On the Correction of Faults

Truly great is the excellence of those (kings) who are free from pride, anger, and lust. 1

Avarice, undignified pride, and low pleasure are faults in a king. 2

Those who fear guilt, if they commit a fault small as a millet seed, will consider it to be as large as a palmyra tree. 3

Guard against faults as a matter (of great consequence); for faults are a deadly enemy. 4

The prosperity, of him who does not timely guard against faults, will perish like straw before fire. 5

What fault will remain, in the king who has put away his own evils, and looks after the evils of others. 6

The wealth of the avaricious man, who does not expend it for the purposes for which he ought to expend it, will waste away and not continue. 7

Gripping avarice is not to be reckoned as one among other faults; (it stands alone—greater than all). 8

Let not a king praise himself, at any time; let him not desire to do useless things. 9

If (a king) enjoys privately the things which he desires, the designs of his enemies will be useless. 10

அதி. ௪௫ பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல். (௧)

உற்றநோய் நீக்கி யுறாஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல். (௨)

அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல். (௩)

தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை. (௪)

சூழ்வார்கண் ணாக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல். (௫)

தக்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில். (௬)

இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர். (௭)

இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும். (௮)

முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை. (௯)

பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல். (௧௦)

CH. 45 On Procuring the Aid of Great Men

Let a king ponder well its value, and secure the friendship of men of virtue and of mature knowledge. 1

Let (a king) procure and kindly care for men who can overcome difficulties when they occur, and guard against them before they happen. 2

To cherish great men and make them his own, is the most difficult of all difficult things. 3

So to act as to make those men, his own, who are greater than himself, is of all power the highest. 4

As a king must use his ministers as eyes (in managing his kingdom), let him well examine their character and qualifications before he engages them. 5

There will be nothing left for enemies to do, against him who has the power of acting (so as to secure) the fellowship of worthy men. 6

Who are great enough to destroy him who rules over servants that (have power to) rebuke him? 7

The king, who is without the guard of men who can rebuke him, will perish, even though there be no one to destroy him. 8

There can be no gain to those who have no capital; and there can be no permanence to those who are without the support of adherents. 9

It is tenfold more injurious to abandon the friendship of the good, than to incur the hatred of the many. 10

அதி. ௪௬ சிற்றினஞ்சேராமை

சிற்றின மஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும். (௧)

நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க்
கினத்தியல்ப தாகு மறிவு. (௨)

மனத்தானா மாந்தர்க் குணர்ச்சி யினத்தானாம்
இன்னா னெனப்படுஞ் சொல். (௩)

மனத்து ளதுபோலக் காட்டி யொருவற்
கினத்துள தாகு மறிவு. (௪)

மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை யிரண்டும்
இனந்தூய்மை தூவா வரும். (௫)

மனந்தூயார்க் கெச்சநன் றாகு மினந்தூயார்க்
கில்லைநன் றாகா வினை. (௬)

மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநலம்
எல்லாப் புகழுந் தரும். (௭)

மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க்
கினநல மேமாப் புடைத்து. (௮)

மனநலத்தி னாகு மறுமைமற் றஃதும்
இனநலத்தி னேமாப் புடைத்து. (௯)

நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தின்
அல்லற் படுப்பதூஉ மில். (௧௦)

CH. 46 Against Associating with Evil Persons

(True) greatness fears the society of the base; it is only the low-minded who will regard them as friends. 1

As water changes (its nature) from the nature of the soil (in which it flows), so will the *character of men resemble* the character of their associates. 2

The power of knowing is from the mind; (but) from a man's associates will be determined what sort of man he is. 3

The knowledge of a man, while it appears to be from his mind is (really) from his associates. 4

Chaste company is the staff on which come these two things, purity of mind and purity of conduct. 5

To the pure-minded there will be a good posterity; by those whose associates are pure, no deeds will be done that are not good. 6

Goodness of mind will give wealth, and good society will bring all praise, to men. 7

Although they may have great (natural) goodness of mind, yet good society is an advantage to the wise. 8

Future bliss is (the result) of goodness of mind; and even this acquires strength from the society of the good. 9

There is no greater help than the company of the good; there is no greater source of sorrow than the company of the wicked. 10

அதி. ௪௭ தெரிந்து செயல்வகை

அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கும்
ஊதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல். (௧)

தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்
கரும்பொருள் யாதொன்று மில். (௨)

ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை
யூக்கா ரறிவுடை யார். (௩)

தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்னும்
ஏதப்பா டஞ்சு பவர். (௪)

வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு. (௫)

செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும். (௬)

எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபின்
எண்ணுவ மென்ப திழுக்கு. (௭)

ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும். (௮)

நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை. (௯)

எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு. (௧௦)

CH. 47 On Acting with Fore-thought

Let a man reflect on what will be lost, what will be acquired, and (from these) what will be his ultimate gain, and (then, let him) act. 1

There is nothing too difficult to (be attained by) those who, before they act, reflect well themselves, and thoroughly consider (the matter) with chosen friends. 2

Wise men will not, for the sake of profit, undertake works that will consume their principal. 3

Those who fear reproach will not commence any thing which has not been (thoroughly considered) and made clear to them. 4

One way to promote the prosperity of an enemy, is (for a king) to set out (to war) without having thoroughly weighed his ability (to cope up with its chances). 5

He will perish who does what it is not fit to do; and he also will perish who does not do what it is fit to do. 6

Think (first, and then) begin your work; after you have begun, to say, "let us consider," is a reproach. 7

The work, which is not done by suitable methods, will fail although many stand up to protect it. 8

There are failures even in acting well, when it is done without knowing the various dispositions of men. 9

Let a man reflect, and do things which bring no reproach the world will not approve, with him, of things, which should not be approved of. 10

அதி. ௪௮ **வலியறிதல்**

வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்
துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல். (௧)

ஒல்வ தறிவ தறிந்ததன் கட்டங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாத தில். (௨)

உடைத்தம் வலியறியா ரூக்கத்தி னூக்கி
இடைக்கண் முரிந்தார் பலர். (௩)

அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் றன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும். (௪)

பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின். (௫)

நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கின்
உயிர்க்கிறுதி யாகி விடும். (௬)

ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்
போற்றி வழங்கு நெறி. (௭)

ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகா றகலாக் கடை. (௮)

அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல
இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும். (௯)

உளவரை தூக்காத வொப்புர வாண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும். (௧௦)

CH. 48 On the Knowledge of Resources

Let (a king) weigh well the strength of the deed (he purposes to do); (let him consider) his own strength, the strength of his enemy and the strength of the allies (of both) and then let him act. 1

There is nothing which may not be accomplished by those who, before they attack (an enemy), make themselves acquainted with their own ability, and with whatever else is (needful) to be known, and apply themselves wholly to their object. 2

There are many who, ignorant of their (want of) power (to meet it), have haughtily set out to war, and broken down in the midst of it. 3

He will quickly perish who, ignorant of the measure (of his resources), flatters himself (with an idea of his greatness) and does not live in peace with his neighbours. 4

The wheel of a bandy loaded only with peacocks' feathers will break, if it be greatly overloaded. 5

There will be an end to his life who, having climbed out to the end of a branch, ventures to go further. 6

Let a man know the measure of his ability (to give), and let him give accordingly; such giving is the way to preserve his property. 7

Even though the income (of a king) be small, it will be no loss (to him), if his outgoings be not large. 8

The prosperity, of him who lives without knowing the measure (of his property), will vanish away and perish, even while it seems to continue. 9

The measure of his wealth will quickly perish whose liberality weighs not the measure of his property. 10

அதி. ௪௯ **காலமறிதல்**

பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது. [லும் (௧)

பருவத்தோ டொட்ட வொழுக றிருவினைத்
தீராமை யார்க்குங் கயிறு. (௨)

அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற்
கால மறிந்து செயின். (௩)

ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங்
கருதி யிடத்தாற் செயின். (௪)

காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது
ஞாலங் கருது பவர். (௫)

ஊக்க முடையா னொடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து. (௬)

பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்
துள்வேர்ப்ப ரொள்ளி யவர். (௭)

செறுநரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை
காணிற் கிழக்காந் தலை. (௮)

எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல். (௯)

கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து. (௧௦)

CH. 49 On the Discernment of (a suitable) Time

A crow will overcome an owl in the day time; the king who would conquer his enemy must have (a suitable) time. 1

Acting at the right season, is a cord that will immovably bind success (to a king). 2

Is there any thing difficult (for him to do), who acts, with (the right) instruments, at the right time? 3

Though (a man) should meditate (the conquest of) the world, he may accomplish it, if he acts in the right time, at the right place. 4

They who thoughtfully consider and wait for the (right) time (for action), may successfully meditate (the conquest of) the world. 5

The self-restraint of the energetic (while waiting for a suitable time to act) is like the drawing back of the foot of a fighting-ram in order to butt. 6

The wise will not immediately and hastily show their anger; they will watch their time, and keep their anger within. 7

If (a king) meets his enemy, let him show him all respect, until the time for his destruction is come; when that is come, his head will be easily brought low. 8

If a rare opportunity occurs, while it lasts, let a man do that which is rarely done (without such an opportunity). 9

At the time when (a king) should use self-control, let him remain himself like a heron; and, like it, let him strike, when there is a favourable opportunity. 10

அதி. ௫௦ இடனறிதல்

தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்றும்
இடங்கண்ட பின்னல் லது. (௧)

முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கு மரண்சேர்ந்
ஆக்கம் பலவுந் தரும். [தாம் (௨)

ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து
போற்றார்கட் போற்றிச் செயின். (௩)

எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின். (௪)

நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலின்
நீங்கி னதனைப் பிற. (௫)

கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடும்
நாவாயு மோடா நிலத்து. (௬)

அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை
எண்ணி யிடத்தாற் செயின். (௭)

சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையான்
ஊக்க மழிந்து விடும். (௮)

சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாந்தர்
உறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது. (௯)

காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா
வேலாண் முகத்த களிறு. (௧௦)

CH. 50 On the Choice of (a suitable) Place

Let not (a king), despise (an enemy) nor undertake any thing (against him), until he has obtained (a suitable) place for besieging him. 1

Even to those who are men of power and expedients, an attack in connection with a fortification will yield many advantages. 2

Even the powerless will become powerful and conquer, if they select a proper field (of action), and guard themselves, while they make war on their enemies. 3

If they who draw near (to fight) choose a suitable place to approach (their enemy), those who have thought they will conquer them, will lose that thought. 4

In deep water, a crocodile will conquer (all other animals); if it leave the water, other animals will conquer it. 5

The strong-wheeled, lofty, chariot cannot run on the sea; and ships, which sail on the sea cannot run on the land. 6

You will need no other aid than fearlessness, if you thoroughly reflect (on what you are to do), and select (a suitable) place for your operations. 7

The power of one who has a large army will perish, if he goes into ground where only a small army can act. 8

It is a hazardous thing to attack men in their own country, although they may neither have power nor a good fortress. 9

A fox can kill a fearless, warrior-faced elephant, if it go into mud in which its legs sink down. 10

அதி ௫௧ தெரிந்து தெளிதல்

அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்
திறந்தெரிந்து தேறப் படும். (௧)

குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியும்
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு. (௨)

அரியகற் றாசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கால்
இன்மை யறிதே வெளிறு. (௩)

குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல். (௪)

பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக் கல். (௫)

அற்றாரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணார் பழி. (௬)

காதன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல்
பேதைமை யெல்லாந் தரும். (௭)

தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும். (௮)

தேறற்க யாரையுந் தேராது தேர்ந்தபின்
தேறுக தேறும் பொருள். (௯)

தேரான் றெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுறவுந்
தீரா விடும்பை தரும். (௧0)

CH. 51 On Reflection Before Decision

Let (a minister) be chosen, after he has been tried by means of these four things, his virtue, (love of) money, (love of) sexual pleasure, and fear of (losing his life.) 1

(The king's) choice should (fix) him, who is of good family, who is free from faults, and who has the modesty which fears the wounds (of sin). 2

When even men who have studied the most difficult works, and who are free from faults, are (carefully) examined, it is a rare thing to find them without ignorance. 3

Let (a king) consider (a man's) good qualities, let him also consider his faults, and then let him consider which of these are greatest, and let him judge (of his character) by that which prevails. 4

A man's deeds are the touch-stone of his greatness and littleness. 5

Let (a king) avoid choosing men who have no relation; such men have no attachments, and therefore have no fear of crime. 6

To choose ignorant men, through partiality, is the height of folly. 7

Sorrow that will not leave even his posterity will come upon him who chooses a stranger whose character he has not known. 8

Let (a king) choose no one without previous consideration; after he has made his choice, let him unhesitatingly select (for each) such duties as are appropriate. 9

To make choice of one who has not been examined, and to entertain doubts respecting one who has been chosen, will produce irremediable sorrow. 10

அதி. ருஉ தெரிந்து வினையாடல்

நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையா னாளப் படும். (க)

வாரி பெருக்கி வளம்படுத் துற்றவை
யாராய்வான் செய்க வினை. (உ)

அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்நான்கும்
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு. (௩)

எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினைவகை
வேறாகு மாந்தர் பலர். [யான் (ச)

அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான்
சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று. (ரு)

செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ
டெய்த வுணர்ந்து செயல். (சு)

இதனை யிதனா லிவன்முடிக்கு மென்றாய்ந்
ததனை யவன்கண் விடல். (எ)

வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை
அதற்குரிய னாகச் செயல். (அ)

வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே றாக
நினைப்பானை நீங்குந் திரு. (கூ)

நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு. (கo)

CH. 52 On Employment of Servants

He should be employed (by a king), whose nature (leads him to) choose the good, after having considered both the evil and the good. 1

Let him do (the king's) work who can enlarge the sources (of revenue), increase wealth, and consider (and prevent) the accidents which would destroy it. 2

Let the choice (of a king) fall upon him who largely possesses these four things, love, knowledge, a clear mind, and freedom from covetousness. 3

Even when (a king) has tried them in every possible way, there are many men who change, from the nature of the works (in which they may be employed). 4

A king's work can only be accomplished by a man of wisdom and patient endurance; it is not of a nature to be given to another from mere personal attachment. 5

Let (a king) act, after having well considered the agent (whom he is to employ), the deed (he desires to do), and the time which is suitable to it. 6

After having considered "this man can accomplish this, by these means," let (the king) leave with him the discharge of that duty. 7

Having considered what work a man is equal to, let (the king) employ him in that work. 8

Prosperity will leave (the king) who doubts the friendship of the man who steadily labours in the discharge of his duties, 9

Let a king daily examine the conduct of his servants; if they do not act crookedly, the world will not act crookedly. 10

அதி. ௫௩ சுற்றந்தழால்

பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள. (௧)

விருப்பறாச் சுற்ற மியையி னருப்பறா
வாக்கம் பலவுந் தரும். (௨)

அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று. (௩)

சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன். (௪)

கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும். (௫)

பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி யவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத் தில். (௬)

காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமும்
அன்னநீ ரார்க்கே யுள. (௭)

பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின்
அதுநோக்கி வாழ்வார் பலர். (௮)

தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக்
காரண மின்றி வரும். (௯)

உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்தன்
இழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல். (௧௦)

CH. 53 On Kindness to Relatives

Even when (a man's) property is all gone, relatives will act towards him with their ancient kindness. 1

If (a man's) relatives remain attached to him with unchanging love, it will be a source of ever-increasing wealth. 2

The wealth of one who does not mingle freely with his relatives, will be like the full waters of a spacious tank, that has no banks. 3

To live surrounded by relatives, is the advantage to be derived from the acquisition of wealth. 4

He will be surrounded by numerous relatives who manifests generosity and affability. 5

No one, in all the world, will have so many relatives (about him), as he who makes large gifts, and does not give way to anger. 6

The crows do not conceal (their prey), but will call out for others (to share with them) while they eat it; wealth will be with those who show a similar disposition (towards their relatives) 7

Many relatives will live near a king, when they observe that he does not look on all alike, but that he looks on each man according to his merit. 8

Those who have been friends and have afterwards forsaken him will return and join themselves (to him), when the cause of disagreement is taken away. 9

When one may have left him, and for some cause has returned let the king fulfil the object (for which he has come back) and thoughtfully receive him again. 10

அதி. ௫௪ பொச்சாவாமை

இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த
உவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு. (௧)

பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு. (௨)

பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுலகத்
தெப்பானூ லோர்க்குந் துணிவு. (௩)

அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு. (௪)

முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை
பின்னூ றிரங்கி விடும். (௫)

இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழுக்காமை
வாயி னதுவொப்ப தில். (௬)

அரியவென் றாகாத வில்லைபொச் சாவாக்
கருவியாற் போற்றிச் செயின். (௭)

புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யா
திகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில். (௮)

இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளுக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து. (௯)

உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன் மற்றுந்தான்
உள்ளிய துள்ளப் பெறின். (௧0)

CH. 54 Against Forgetfulness

More evil than excessive anger, is the thoughtlessness which springs from the intoxication of great joy. 1

Forgetfulness will destroy fame, even as constant poverty destroys knowledge. 2

The thoughtless will never acquire fame this is the clear decision of all the books in the world. 3

Just as the coward has no defence (by what ever fortifications he may be surrounded), so the thoughtless has no good (whatever advantages he may possess). 4

The careless man, who provides not against the calamities that may happen, will afterwards think with sorrow of his fault. 5

There is nothing to be compared with unfailing thoughtfulness at all times, and towards all persons. 6

There is nothing too difficult to be accomplished, if a man set about it carefully, with a thoughtful mind. 7

Let a man observe and do those things which have been praised (by the wise); if he neglects and does not perform them, for him there will be no happiness throughout the seven births. 8

Let a king reflect on those who have been ruined by neglect, when his mind is elated with joy. 9

It is easy (for a king) to obtain whatever he may think of, if he thoughtfully pursue it. 10

அதி. ௫௫ செங்கோன்மை

ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை. (௧)

வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்
கோனோக்கி வாழுங் குடி. (௨)

அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல். (௩)

குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்னன்
அடிதழீஇ நிற்கு முலகு. (௪)

இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ னாட்ட
பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு. (௫)

வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉங் கோடா தெனின். (௬)

இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின். (௭)

எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன்
தண்பதத்தாற் றானே கெடும். (௮)

குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் றொழில். (௯)

கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்
களைகட் டதனொடு நேர். [கூழ் (௧௦)

CH. 55 On Upright Government

To examine into the crimes which may be committed, to show no favour to any one, to desire to act with impartiality towards all, and to inflict such punishments as may be wisely resolved on, this is rectitude. 1

When there is rain, the world enjoys prosperity; and when the king rules justly, his subjects prosper. 2

The sceptre of the king is the firm support of the Vedas of the Brahmin, and of all virtue. 3

The world will constantly embrace the feet of the great king who rules his subjects with love. 4

Rain and plentiful crops will ever dwell together in the country of the king who sways his sceptre with justice. 5

It is not the javelin that gives victory, but the king's sceptre, if it do no injustice. 6

The king defends the whole world; and justice, when it is administered without defect, defends the king. 7

The king who gives not facile audience (to those who approach him), and who does not examine and pass judgment (on their complaints), will perish in disgrace. 8

In guarding his subjects (against injury from others), and in preserving them himself, to punish crime is not a fault in a king, it is his duty. 9

For a king to punish criminals with death, is like pulling up the weeds in the green corn. 10

அதி. ருசு

கொடுங்கோன்மை

கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே யலைமேற்
டல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து. [கொண் (க)

வேலொடு நின்றா னிடுவென் றதுபோலுங்
கோலொடு நின்றா னிரவு. (௨)

நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவன்
நாடொறு நாடு கெடும். (௩)

கூழுங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யு மரசு. (௪)

அல்லற்பட் டாற்றா தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை. (௫)

மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்
மன்னாவா மன்னர்க் கொளி. [றேல் (௬)

துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்தன்
அளியின்மை வாழு முயிர்க்கு. (௭)

இன்மையி னின்னா துடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின். (௮)

முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி
ஒல்லாது வானம் பெயல். (௯)

ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின். (௧௦)

CH. 56 On Unjust Government

More cruel than the man who lives the life of a murderer is the king who gives himself to oppress and act unjustly (towards his subjects). 1

The request (for money) of him who holds the sceptre, is like the word of him who stands with a weapon (at your breast) and says "give." 2

The country of the king will daily fall to ruin, who does not daily examine into and punish (crimes). 3

The king, who, without reflecting (on its evil consequences), perverts justice, will lose at once both his wealth and his subjects. 4

Will not the tears, shed by a people who cannot endure the oppression which they suffer (from their king), become a file to waste away his wealth? 5

Righteous government gives permanence to the fame of kings; without that their fame will have no endurance. 6

As is the world without rain, so live a people whose king is without kindness. 7

Property gives more sorrow than poverty, to those who live under the sceptre of a king without justice. 8

If the king acts contrary to justice, rain will become unseasonable, and the heavens will withold their showers. 9

If the guardian (of the country) neglect to guard it, the produce of the cows will fall, and the men of six duties will forget their sacred book. 10

அதி. ௫௭ வெருவந்த செய்யாமை

தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தால்
ஒத்தாங் கொறுப்பது வேந்து. (௧)

கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாக்கம்
நீங்காமை வேண்டு பவர். (௨)

வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயின்
ஒருவந்த மொல்லைக் கெடும். (௩)

இறைகடிய னென்றுரைக்கு மின்னாச்சொல் வேந்
உறைகடுகி யொல்லைக் கெடும். [தன் (௪)

அருஞ்செவ்வி யின்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
பேஎய்கண் டன்ன துடைத்து. (௫)

கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்செல்வம்
நீடின்றி யாங்கே கெடும். (௬)

கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்தன்
அடுமுரண் டேய்க்கு மரம். (௭)

இனத்தாற்றி யெண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச்
சீறிற் சிறுகுந் திரு. (௮)

செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும். (௯)

கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடுங்கோ லதுவல்ல
தில்லை நிலக்குப் பொறை. (௧௦)

CH. 57 Against Acting with Cruelty

He is a king who having equitably examined (any injustice which has been brought to his notice), suitably punishes it, so that it may not be again committed. 1

Let him, who desires that his prosperity may long remain with him, put away cruelty, and punish with mildness. 2

The cruel-sceptred king, who acts so as to put his subjects in fear, will certainly and quickly come to ruin. 3

The life of that king will be shortened, and he will quickly perish, of whom the sad word is spoken "our king is cruel." 4

The great wealth of him who is difficult of access and stern of countenance, is like that which a devil has obtained. 5

The abundant wealth, of the king whose words are harsh and whose looks are without kindness, instead of abiding with him, will instantly perish. 6

Severe words and excessive punishments will be a file to waste away a king's power for destroying (his enemies). 7

The prosperity of the king will waste away, who without reflecting (on his affairs himself), commits them to his ministers, and (when failure occurs) gives way to anger, and rages against them. 8

The king who has not provided a defence for himself, in time of war will be seized with fear and quickly perish. 9

The earth bears up no greater burden than a cruel sceptre which attaches to itself ignorant men (as the ministers of its evil deeds). 10

அதி. ௫௮ கண்ணோட்டம்

கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை
உண்மையா னுண்டிவ் வுலகு. (௧)

கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலார்
உண்மை நிலக்குப் பொறை. (௨)

பண்ணென்னாம் பாடற் கியைபின்றேற் கண்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். [ணென்னாங் (௩)

உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினாற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். (௪)

கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்றேற்
புண்ணென் றுணரப் படும். (௫)

மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடா தவர். (௬)

கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்ட மின்மையு மில். (௭)

கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்
குரிமை புடைத்திவ் வுலகு. (௮)

ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. (௯)

பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர். (௧௦)

CH. 58 On Gracious Demeanour

The world exists through that greatest ornament (of princes), a gracious demeanour. 1

The prosperity of the world springs from the kindliness (of kings); the existence of those (kings) who have no (kindliness) is a burden to the earth. 2

What is the value of a song, if it be not fit to be sung? What is the value of eyes in which there is no kindness? 3

Beyond appearing to be in the face, what good do they do, those eyes in which is no well-regulated kindness? 4

Kind looks are the ornaments of the eyes; without these, they will be considered (by the wise) to be merely two sores. 5

They resemble the trees of the earth, who, although they have eyes never look kindly (on others). 6

Men without kind looks are men without eyes; those who (really) have eyes are also not without kind looks. 7

To those kings who are able to show kindness without injury to their affairs, the world will be all their own. 8

Patiently to bear with, and shew kindness to those who grieve us, is the most excellent of all dispositions. 9

Those who desire (to cultivate that degree of) urbanity which all shall love, will consent to swallow the poison which they have even seen poured out for them. 10

அதி. ௫௯ ஒற்றாடல்

ஒற்று முரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுந்
தெற்றென்க மன்னவன் கண். (௧)

எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில். (௨)

ஒற்றினா னொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில். (௩)

வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா ரென்றாங்
கனைவரையு மாராய்வ தொற்று. (௪)

கடாஅ வுருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டும்
உகாஅமை வல்லதே யொற்று. (௫)

துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்ந்
தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று. (௬)

மறந்தவை கேட்கவற் றாகி யறிந்தவை
ஐயப்பா டில்லதே யொற்று. (௭)

ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோர்
ஒற்றினா லொற்றிக் கொளல். (௮)

ஒற்றொற் றுணராமை யாள்க வுடன்மூவர்
சொற்றொக்க தேறப் படும். (௯)

சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற்
புறப்படுத்தா னாகு மறை. (௧௦)

CH. 59 On the Employment of Spies

Let a king consider as his eyes these two things, a spy, and a book (of laws) universally esteemed. 1

It is the duty of a king to know quickly all that happens, at all times amongst all men. 2

There is no way for a king to obtain conquests, who knows not the advantage of discoveries made by a spy. 3

He is a spy who watches all men, to wit, those who are in the king's employment, his relatives, and his enemies. 4

A spy is one who is able to assume an appearance which may create no alarm (in the minds of others), who fears no man's face, and who never reveals (his purpose). 5

He is a spy who, assuming the appearance of an ascetic, goes into (whatever place he wishes), examines into all that is needful, and never discovers himself whatever may be done to him. 6

A spy is one who is able to discover what is hidden, and who retains no doubt concerning what he has known. 7

Let not a king receive the information which a spy has discovered and made known to him, until he has examined it by another spy. 8

Let a king employ spies so that one may have no knowledge of the other; and when the information of three agrees together, let him receive it. 9

Let not a king publicly confer on a spy any marks of his favour; if he does, he will divulge his own secret. 10

அதி. ௬௦ ஊக்கமுடைமை

உடையரெனப்படுவ தூக்கமஃ தில்லார்
உடைய துடையரோ மற்று. (௧)

உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும். (௨)

ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லாவா ரூக்கம்
ஒருவந்தங் கைத்துடை யார் (௩)

ஆக்க மதர்வினாய்ச் செல்லு மசைவிலா
ஊக்க முடையா னுழை. (௪)

வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்ட மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனைய துயர்வு. (௫)

உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளல் மற்றது
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து. (௬)

சிதைவிடத் தொல்கா ருரவோர் புதையம்பிற்
பட்டுப்பா டூன்றுங் களிறு. (௭)

உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு. (௮)

பரியது கூர்ங்கோட்ட தாயினும் யானை
வெரூஉம் புலிதாக் குறின். (௯)

உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கையஃ தில்லார்
மரமக்க ளாதலே வேறு. (௧௦)

CH. 60 On Energy

Energy makes out the man of property; as for those who are destitute of energy, do they (really) possess what they possess? 1

The possession of (energy of) mind is true property; the possession of wealth passes away and abides not. 2

They who are possessed of enduring energy will not trouble themselves, saying, "we have lost our property." 3

Wealth will ask for a way to come to the man of unfailing energy. 4

The length of a flower-stalk will be in proportion to the depth of the water (in which it grows); the height of a man is in proportion to (the greatness of) his mind. 5

In all that a king thinks of, let him think of his greatness; and if it should be thrust from him (by fate), it will have the nature of not being thrust from him. 6

The strong-minded will not faint, even when all is lost; the elephant stands firm even when surrounded by a shower of arrows. 7

Those who have no (greatness of) mind, will not acquire the joy of saying in the world, "we have exercised liberality." 8

Although the elephant has a large body, and a sharp tusk, yet it fears the attack of the tigers. 9

Energy is mental wealth; those men who are destitute of it are only trees in the form of men. 10

அதி. சுக மடியின்மை

குடியென்னுங் குன்றா விளக்க மடியென்னும்
மாசூர மாய்ந்து கெடும். (க)

மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர். (உ)

மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த
குடிமடியுந் தன்னினு முந்து. (ங)

குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர்க்கு. (ச)

நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னான்கும்
கெடுநீரார் காமக் கலன். (ரு)

படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையார்
மாண்பய னெய்த லரிது. (சு)

இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர். (எ)

மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னொன்னார்க்
கடிமை புகுத்தி விடும். (அ)

குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும். (கூ)

மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
தாஅய தெல்லா மொருங்கு. (கo)

CH. 61 Against Idleness

By the darkness of idleness, the indestructible lamp of family (rank) will go out and be extinguished. 1

Let those, who desire that their family may be illustrious put away all idleness from their conduct. 2

The (lustre of the) family of the ignorant man, who acts under the influence of destructive laziness, will perish even before he is dead. 3

Family (greatness) will be destroyed, and faults will increase, in those men who give way to laziness, and put forth no dignified exertions. 4

Procrastination, forgetfulness, idleness, and sleep, these four things, are the ornaments desired by those whose nature leads them to destruction. 5

It is a rare thing for the idle, even if they receive the aid of kings, to derive any great benefit from it. 6

Those who love idleness, and do not engage in dignified exertions, will hear the words of rebuke and reproach. 7

If laziness take up its abode in a family, it will make them the slaves of their enemies. 8

When a man puts away idleness. the reproach which has come upon himself and his family will disappear. 9

The king who never gives way to idleness will obtain entire possession of the space passed over by him who measured (the worlds) with his foot. 10

அதி. கூஉ ஆள்வினையுடைமை

அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும். (க)

வினைக்கண் வினைகெட லோம்பல் வினைக்குறை
தீர்ந்தாரிற் றீர்ந்தன் றுலகு. (உ)

தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே
வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு. (ந)

தாளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை
வாளாண்மை போலக் கெடும். (ச)

இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளிர்
துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண். (ரு)

முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை
இன்மை புகுத்தி விடும். (சு)

மடியுளாண் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்
தாளுளா டாமரையி னாள். (எ)

பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவறிந்
தாள்வினை யின்மை பழி. (அ)

தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும். (கூ)

ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துஞற்று பவர். (க0)

CH. 62 On Manly Effort

Yield not to the feebleness which says, "this is too difficult to be done." Labour will give the greatness (of mind) which is necessary (to do it). 1

Take care not to give up exertion in the midst of a work; the world will abandon those who abandon their unfinished work. 2

The lustre of magnificence will dwell only with the dignity of laboriousness. 3

The liberality of him, who does not labour, will fail, like the manliness of a hermaphrodite, who has a sword in its hand. 4

He who desires not pleasure, but desires labour, will be a pillar to sustain his relations, wiping away their sorrow. 5

Labour will produce wealth; idleness will bring poverty. 6

They say that the black Mudevi (the goddess of adversity) dwells with laziness, and the Latchmi (the goddess of prosperity) dwells with the labour of the industrious. 7

Adverse fate is no disgrace to any one; to be without exertion, and without knowing what should be known, this is disgrace. 8

Although it be said that, through fate, it cannot be attained, yet labour, with bodily exertion, will yield its reward. 9

They who labour on, without fear and without fainting, will see even fate (put) behind their back. 10

அதி. சுங **இடுக்கணழியாமை**

இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனை
அடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில். (க)

வெள்ளத் தனைய விடும்பை யறிவுடையான்
உள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும். (உ)

இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்
கிடும்பை படாஅ தவர். (ங)

மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னா னுற்ற
இடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து. (ச)

அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
இடுக்க ணிடுக்கட் படும். (ரு)

அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்
றோம்புதல் தேற்றா தவர். (சு)

இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக்
கையாறாக் கொள்ளாதா மேல். (எ)

இன்பம் விழையா னிடும்பை யியல்பென்பான்
துன்ப முறுத லிலன். (அ)

இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் றுன்பத்துள்
துன்ப முறுத லிலன். (கூ)

இன்னாமை யின்ப மெனக்கொளி னாகுந்தன்
ஒன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு. (க0)

அரசியல் முற்றிற்று.

CH. 63 On Preservance in spite of Difficulties

If troubles come, laugh; there is nothing like that, to press upon and drive away sorrow. 1

A flood of troubles will be overcome by the (courageous) thought which the minds of the wise will entertain, even in sorrow. 2

They give sorrow, to morrow who in sorrow do not suffer sorrow. 3

Troubles will vanish before the man, who (struggles against difficulties) as a buffalo (drawing a cart) through deep mire. 4

The troubles of that man will be troubled (and disappear) who, however thickly they may come upon him, does not abandon (his purpose). 5

Will those men ever cry out in sorrow, "we are destitute who, (in their prosperity,) give not way to undue desire to keep their wealth, saying "we are rich?" 6

The great will not regard trouble as trouble, knowing that the body is the butt of trouble. 7

That man never experiences sorrow, who does not seek for pleasure, and who considers trouble to be natural (to man). 8

He does not suffer sorrow in sorrow, who does not look for pleasure in pleasure. 9

The elevation, which his enemies desire, will be gained by him, who regard trouble as pleasure. 10

அங்கவியல்

அதி. சுச **அமைச்சு**

கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யும்
அருவினையு மாண்ட தமைச்சு. (க)

வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வினையோ
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு. (உ)

பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு. (ங)

தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச்
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு. (ச)

அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றுந்
திறனறிந்தான் றேர்ச்சித் துணை. (ரு)

மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை. (சு)

செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்
தியற்கை யறிந்து செயல். (எ)

அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி
உழையிருந்தான் கூறல் கடன். (அ)

பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோர்
எழுபது கோடி யுறும். (கூ)

முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர்
திறப்பா டிலாஅ தவர். (க0)

CH. 64 Ministry

The minister is one who can make an excellent choice of means, time, manner of execution, and the difficult undertaking (itself). 1

The minister is one who in addition to the aforesaid five things excels in the possession of firmness, protection of subjects, clearness by learning, and perseverance. 2

The minister is one who can effect discord (among foes), maintain the good will of his friends and restore to friendship those who have seceded (from him). 3

The minister is one who is able to comprehend (the whole nature of an undertaking), execute it in the best manner possible, and offer assuring advice (in time of necessity). 4

He is the best helper (of the king) who understanding the (duties) of the latter, is, by his special learning, able to tender the fullest advice, and at all times conversant with the best method (of performing actions). 5

What (contrivances) are there so acute as to resist those who possess natural acuteness in addition to learning. 6

Though you are acquainted with the (theoretical) methods (of performing an act), understand the ways of the world and act accordingly. 7

Although the king be utterly ignorant, it is the duty of the minister to give (him) sound advice. 8

Far better are seventy crores of enemies (for a king) than a minister at his side who intends (his) ruin. 9

Those ministers who are destitute of (executive) ability will fail to carry out their projects, although they may have contrived aright. 10

அதி. ௬௫ சொல்வன்மை

நாநல மென்னு நலனுடைமை யந்நலம்
யாநலத் துள்ளதூஉ மன்று. (௧)

ஆக்கமுங் கேடு மதனால் வருதலாற்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு. (௨)

கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல். (௩)

திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை யறனும்
பொருளு மதனினூஉங் கில். (௪)

சொல்லுகசொல்லைப் பிறிதோர்சொ லச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து. (௫)

வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொற் பயன்கோடல்
மாட்சியின் மாசற்றார் கோள். (௬)

சொலல்வல்லன் சோர்விலனஞ்சா னவனை
இகல்வெல்லல் யார்க்கு மரிது. (௭)

விரைந்து தொழில்கேட்கு ஞால நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின். (௮)

பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்ல றேற்றா தவர். (௯)

இணருழ்த்து நாறா மலரனையர் கற்ற
துணர விரித்துரையா தார். (௰)

CH. 65 On Power of Speech

The possession of that goodness which is called the goodness of speech is (even to others) better than any other goodness. 1

Since (both) wealth and evil result from (their) speech, ministers should most carefully guard themselves against faultiness therein. 2

The (minister's) speech is that which seeks (to express) elements as bind his friends (to himself) and is so delivered as to make even his enemies desire (his friendship) 3

Understand the qualities (of your hearers) and (then make) your speech ; for, superior to it, there is neither virtue nor wealth. 4

Deliver your speech, after assuring yourself that no counter speech can defeat your own. 5

It is the opinion of those who are free from defects in diplomacy that the minister should speak so as to make his hearers desire (to hear more) and grasp the meaning of what he hears himself. 6

It is impossible for any one to conquer him by intrigue who possesses power of speech, and is neither faulty nor timid. 7

If there be those who can speak, on various subjects in their proper order and in a pleasing manner, the world would readily accept them. 8

They will desire to utter many words, who do not know how to speak a few faultless ones. 9

Those who are unable to set forth their acquirements (before others) are like flowers blossoming in a cluster and yet without fragrance. 10

அதி. சுசு வினைத் தூய்மை

துணைநல மாக்கந் தருஉம் வினைநலம்
வேண்டிய வெல்லாந் தரும். (க)

என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவா வினை. (உ)

ஓஒதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை
ஆஅது மென்னு மவர். (ங)

இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர். (ச)

எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று. (ரு)

ஈன்றாள் பசிகாண்பா னாயினுஞ் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை. (சு)

பழிமலைந் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை. (எ)

கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க் கவைதாம்
முடிந்தாலும் பீழை தரும். (அ)

அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும்
பிற்பயக்கு நற்பா லவை. (கூ)

சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று. (க0)

CH. 66 Uprightness of Action

The efficacy of support will yield (only) wealth: (but) the efficacy of action will yield all that is desired. 1

Ministers should at all times avoid acts which, in addition to fame, yield no benefit (for the future). 2

Those who say "we will become (better)" should avoid the performance of acts that would destroy (their fame). 3

Those whe have infallible judgment though threatened with peril will not do acts which have brought disgrace (on former ministers). 4

Let a minister never do acts of which he would have to grieve saying, "What is this I have done!" (but) should he do (them), it were good that he grieved not. 5

Though a minister may see his mother starve, let him do no act which the wise would (treat with contempt). 6

Far more excellent is the extreme poverty of the wise than wealth obtained by heaping up of sinful deeds. 7

The actions of those, who have not desisted from doing deeds forbidden (by the great), will even if they succeed, cause them sorrow. 8

All that has been obtained with tears (to the victim) will depart with tears (to himself); but what has been obtained by fair means, though with loss at first, will afterwards yield fruit. 9

(For a minister) to protect (his king) with wealth obtained by foul means is like preserving a vessel of wet clay filling it with water. 10

அதி. சாஎ வினைத்திட்பம்

வினைத்திட்ப மென்ப தொருவன் மனத்திட்பம்
மற்றைய வெல்லாம் பிற. (க)

ஊறொரா லுற்றபி னொல்காமை யிவ்விரண்டின்
ஆறென்ப ராய்ந்தவர் கோள். (உ)

கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைக்கொ
எற்றா விழுமந் தரும். [ட்கின் (ங)

சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ்
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல். (ச)

வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்பம் வேந்தன்கண்
ணூறெய்தி யுள்ளப் படும். (ரு)

எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப வெண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின். (சா)

உருவுகண் டெள்ளாமைவேண்டு முருள் பெருந்
கச்சாணி யன்னா ருடைத்து. [தேர்க் (எ)

கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டுளங்காது
தூக்கங் கடிந்து செயல். (அ)

துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை. (கூ)

எனைத்திட்ப மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்பம்
வேண்டாரை வேண்டா துலகு. (கo)

CH. 67 Quality of Action

Firmness in action is (simply) one's firmness of mind; all other abilities are not of this nature. 1

Not to perform a ruinous act, and not to be discouraged by the ruinous termination of an act, are the two maxims which the wise say, form the principles of those who have investigated the subject. 2

So to perform an act as to publish it only at its termination is (true) manliness; for to announce it before hand, will cause irremediable sorrow. 3

To say (how an act is to be performed) is indeed easy for any one; but far difficult it is to do according to what has been said. 4

The firmness in action of those who have become great by the excellence of their counsel will, by attaining its fulfilment in the person of the king, be esteemed (by all). 5

If those who have planned (an undertaking) possess firmness (in executing it), they will obtain what they have desired even as they have desired it. 6

Let none be despised for (their) size; (for) the world has those who resemble the linch-pin of the big rolling car. 7

An act that has been firmly resolved on must be as firmly carried out without delay. 8

Though it should cause increasing sorrow (at the outset), do with firmness the act that yields bliss (in the end). 9

The great will not esteem those who esteem not firmness of action, whatever other abilities the latter may possess. 10

அதி. ௬௮ வினைசெயல்வகை

சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு
தாழ்ச்சியுட் டங்குத றீது. (௧)

தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை. (௨)

ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்காற்
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல். (௩)

வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்ச நினையுங்கால்
தீயெச்சம் போலத் தெறும். (௪)

பொருள்கருவி காலம் வினையிட னொடைந்தும்
இருடீர வெண்ணிச் செயல். (௫)

முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல். (௬)

செய்வினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை
உள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல். (௭)

வினையான் வினையாக்கிக் கோட னனைகவுள்
யானையால் யானையாத் தற்று. (௮)

நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே
ஒட்டாரை யொட்டிக் கொளல். (௯)

உறைசிறியா ருண்ணடுங்க லஞ்சிக் குறைபெறிற்
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து. (௧௦)

CH. 68 . Mode of Action

Consultation ends in forming a resolution (to act); (but) delay in the execution of that resolve is an evil. 1

Sleep over such (actions) as may be slept over; (but) never over such as may not be slept over. 2

Whenever it is possible (to overcome your enemy) the act (of fighting) is certainly good; if not, endeavour to employ some more successful method. 3

When duly considered, the incomplete execution of an undertaking and hostility will grow and destroy one like the (unextinguished) remnant of a fire. 4

Do an act after a due consideration of the (following) five: viz., money, means, time, execution and place. 5

An act is to be performed after considering the exertion required, the obstacles to be encountered, and the great profit to be gained (on its completion). 6

The method of performance for one who has begun an act is to ascertain the mind of him who knows the secret thereof. 7

To make one undertaking the means of accomplishing another (similar to it) is like making one rutting elephant the means of capturing another. 8

One should rather hasten to secure the alliance of the foes (of one's foes) rather than perform good offices to one's friends. 9

Ministers of small states, afraid of their people being frightened, will yield to and acknowledge their superior foes, if the latter offer them a chance of reconciliation. 10

அதி. சாசு தூது

அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு. (க)

அன்பறி வாராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்
பார்க்
கின்றி யமையாத மூன்று. (உ)

நூலாரு ணூல்வல்ல னாகுதல் வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு. (ந)

அறிவுரு வாராய்ந்த கல்வியிம் மூன்றன்
செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு. (ச)

தொகைச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி
நன்றி பயப்பதாந் தூது. (ரு)

கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்
தால்
தக்க தறிவதாந் தூது. (சு)

கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந்
தெண்ணி யுரைப்பான் றலை. (எ)

தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு. (அ)

விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன். (கூ)

இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்
குறுதி பயப்பதாந் தூது. (கய)

CH. 69 On Spies

The qualifications of an ambassador are affection (for his relations), a fitting birth, and the possession of attributes pleasing to royalty. 1

Love (to his sovereign), knowledge (of his affairs), and a discriminating power of speech (before other sovereigns) are the three sine qua non qualifications of an ambassador. 2

To be powerful in politics among those who are learned (in ethics) is the character of him who speaks to lance-bearing kings on matters of trimph (to his own sovereign), 8

He may go in a mission (to foreign rulers) who has combined in him all these three, viz., (natural) sense, an attractive bearing and well-tried learning. 4

He is an ambassador who (in the presence of foreign rulers) speaks briefly, avoids harshness, talks so as to make them smile, and thus brings good (to his own sovereign). 5

He is an ambassador who having studied (politics), talks impressively, is not afraid of angry looks, and knows (to employ) the art suited to the time. 6

He is chief (among ambassadors) who understands the proper decorum (before the foreign princes), seeks the (proper) occasion, knows the (most suitable) place, and delivers his message after (due) consideration. 7

The qualifications of him who faithfully delivers his (sovereign's) message are purity, the support (of foreign ministers) and boldness, with truthfulness in addition to the (aforesaid) three. 8

He alone is fit to communicate his sovereign's reply who possesses the firmness not to utter even inadvertently what may reflect discredit (on the latter). 9

He is the ambassador who fearlessly seeks his sovereign's good though it should cost him his life (to deliver his message). 10

அதி. எO மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்

அகலா தணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார். (க)

மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரால்
மன்னிய வாக்கந் தரும். (உ)

போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
தேற்றுதல் யார்க்கு மரிது. (ங)

செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு மவித்தொழுகல்
ஆன்ற பெரியா ரகத்து. (ச)

எப்பொருளு மோரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை
விட்டக்காற் கேட்க மறை. (ரு)

குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில
வேண்டுப வேட்பச் சொலல். (சு)

வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங்
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல். (எ)

இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற
ஒளியோ டொழுகப் படும். (அ)

கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்
துளக்கற்ற காட்சி யவர். [யார் (கூ)

பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங்
கெழுதகைமை கேடு தரும். (கO)

CH. 70 Movement with King

Ministers who serve under fickle-minded monarchs should, like those who warm themselves at the fire, be neither (too) far, nor (too) near. 1

For ministers not to covet the things desired by their kings will through the kings themselves yield them everlasting wealth. 2

Ministers who would save themselves should avoid (the commission of) serious errors; for if the king's suspicion is once roused, no one can remove it. 3

While in the presence of the sovereign, ministers should neither whisper to nor smile at others. 4

When the king in engaged in secret counsel (with others), ministers should neither overhear anything whatever nor pry into it with inquisitive questions, but (wait) to listen when it is divulged (by the king himself). 5

Knowing the (king's) disposition, and seeking the right time, the minister should in a pleasing manner suggest things such as are desirable and not disagreeable. 6

Ministers should (always) give agreeable advice but on no occasion recommend useless actions, though requested (to do so). 7

Ministers should behave in accordance with the (divine) light in the persons of kings and not despise them saying "He is our junior (in age) and connected with our family!" 8

Those whose judgment is firm will not do what is disagreeable (to the sovereign) saying (within themselves,) "We are esteemed by the king.' 9

The (foolish) claim with which a minister does unbecoming acts because of his long familiarity (with the king) will ensure his ruin. 10

அதி. எக குறிப்பறிதல்

கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்றும்
மாறாநீர் வையக் கணி. (க)

ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல். (உ)

குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கொடுத்துங் கொளல். (ங)

குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோ டேனை
உறுப்போ ரனையரால் வேறு. (ச)

குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினுள்
என்ன பயத்தவோ கண். (ரு)

அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங்
கடுத்தது காட்டு முகம். (சு)

முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினுங்
காயினுந் தான்முந் துறும். (எ)

முகநோக்கி நிற்க வமையு மகநோக்கி
உற்ற துணர்வார்ப் பெறின். (அ)

பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்குங் கண்
வகைமை யுணர்வார்ப் பெறின். [ணின் (கூ)

நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்காற்
கண்ணல்ல தில்லை பிற. (க0)

CH. 71 ... On Understanding One's Mind

The minister who by looking (at the king) understands his mind without being told (of it) will be a perpetual ornament to the world which is surrounded by a never-drying sea. 1

He is to be esteemed a god who is able to ascertain without a doubt what is within (one's mind). 2

The king should even give whatever (is asked) of his belongings and secure him who by the indications of his own mind) is able to read those of another. 3

Those who understand one's thoughts without being informed (thereof) and those who do not, may (indeed) resemble one another bodily; still are they different (mentally). 4

Of what use are the eyes amongst one's members, if they cannot by their own indications dive those of another? 5

As the mirror reflects what is near so does the face show what is uppermost in the mind. 6

Is there anything so full of knowledge as the face? (No) it precedes the mind, whether (the latter is) pleased or vexed. 7

If the king gets those who by looking into his mind can understand (and remove) what has occurred (to him), it is enough that he stand looking at their face. 8

If a king gets ministers who can read the movements of the eye, the eyes (of foreign kings) will themselves) reveal (to him) their hatred or friendship. 9

The measuring rod of those (ministers) who say "we are acute" will on inquiry be found to be their (own) eyes and nothing else. 10

அதி. எஉ அவையறிதல்

அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவர். (க)

இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
நடைதெரிந்த நன்மை யவர். (உ)

அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவர் சொல்
வகையறியார் வல்லதூஉ மில். [லின் (ங)

ஒளியார்முன் னொள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்
வான்சுதை வண்ணங் கொளல். (ச)

நன்றென்ற வற்றுள்ளும் நன்றே முதுவருள்
முந்து கிளவாச் செறிவு. (ரு)

ஆற்றி னிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புலம்
ஏற்றுணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு. (சு)

கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கசடறச்
சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து. (எ)

உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று. (அ)

புல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க நல்லவை
நன்கு செலச்சொல்லு வார். [யுள் (கூ)

அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்றாற் றங்கணத்தர்
அல்லார்முற் கோட்டி கொளல். (கo)

CH. 72 Judging the Audience

Let the pure who know the arrangement of words speak with deliberation after ascertaining (the nature of) the court (then assembled). 1

Let the good who know the uses of words speak with a clear knowledge after ascertaining the time (suited to the court.) 2

Those who undertake to speak without knowing the (nature of the) court are ignorant of the quality of words as well as devoid of the power (of learning). 3

Ministers should be lights in the assembly of the enlightened, but assume the pure whiteness of mortar (ignorance) in that of fools. 4

The modesty by which one does not rush forward and speak in (an assembly) of superiors is the best among all (one's) good qualities. 5

(For a minister) to blunder in the presence of those who have acquired a vast store of learning and know (the value thereof) is like a good man stumbling (and falling away) from the path of virtue. 6

The learning of those who have read, understood (much) will shine in the assembly of those who faultlessly examine (the nature of) words. 7

Lecturing, to those who have the ability to understand (for themselves) is like watering a bed of plants that are growing (of themselves). 8

Those who are able to speak good things impressively in an assembly of the good should not even forgetfully speak them in that of the low. 9

To utter (a good word) in the assembly of those who are of an inferior rank is like dropping a nectar on the ground. 10

அதி. ௭௩ அவையஞ்சாமை

வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின்
தொகையறிந்து தூய்மை யவர். (௧)

கற்ருருட் கற்ரு ரெனப்படுவர் கற்ருர்முற்
கற்ற செலச்சொல்லு வார். (௨)

பகையகத்துச் சாவா ரெளிய ரரியர்
அவையகத் தஞ்சா தவர். (௩)

கற்ருர்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்க கொளல். (௪)

ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு. (௫)

வாளொடென் வன்கண்ண ரல்லார்க்கு நூலொ
நுண்ணவை யஞ்சு பவர்க்கு. [டென் (௬)

பகையகத்துப் பேடிகை யொள்வா ளவையகத்
தஞ்சு மவன்கற்ற நூல். (௭)

பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையுள்
நன்கு செலச்சொல்லா தார். (௮)

கல்லா தவரிற் கடையென்ப கற்றறிந்தும்
நல்லா ரவையஞ்சு வார். (௯)

உளரெனினு மில்லாரொ டொப்பர் களனஞ்சிக்
கற்ற செலச்சொல்லா தார். (௧௦)

CH. 73 Self-confidence before an Audience

The pure who know the classification of words having fist ascertained the nature (of the court) will not (through fear) falter in their speech before that powerful body. 1

Those who can agreeably set forth their acquirements before the learned will be regarded as the most learned among the learned. 2

Many indeed may (fearlessly) die in the presence of (their) foes; (but) few are those who are fearless in the assembly of the learned. 3

Ministers should agreeably set forth their acquirements before the learned and acquire more (knowledge) from their superiors (in learning.) 4

In order to reply fearlessly before a foreign court, (ministers) should learn logic according to the rules (of grammar). 5

What have they to do with a sword who are not valiant, or they with learning who are afraid of an intelligent assembly? 6

The learning of him who is diffident before an assembly is like the shining sword of an hermaphrodite in the presence of his foes. 7

Those who cannot agreeably speak good things before a good assembly are indeed unprofitable persons in spite of all their various acquirements. 8

They who, though they have learned and understood, are yet afraid of the assembly of the good, are said to be inferior (even) to the illiterate. 9

Those who through fear of the assembly are unable to set forth their learning in an interesting manner, though alive, are yet like the dead. 10

அதி. ௭௪ நாடு

தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச்
செல்வருஞ் சேர்வது நாடு. (௧)

பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட்டால்
ஆற்ற விளைவது நாடு. (௨)

பொறையொருங்கு மேல்வருங் காற்றாங்கி யிறைவற்
கிறையொருங்கு நேர்வது நாடு. (௩)

உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ்
சேரா தியல்வது நாடு. (௪)

பல்குழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்கும்
கொல்குறும்பு மில்லது நாடு. (௫)

கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்றா
நாடென்ப நாட்டிற் றலை. (௬)

இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு. (௭)

பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேமம்
அணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து. (௮)

நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு. (௯)

ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு. (௧௦)

CH. 74 The Greatness of a Kingdom

A kingdom is that in which those who carry on a complete cultivation, virtuous persons, and merchants with inexhaustible wealth, dwell together. 1

A kingdom is that which is desired for its immense wealth, and which grows greatly in prosperity, being free from destructive causes. 2

A kingdom is that which can bear any burden that may be pressed on it (from adjoining kingdoms) and (yet) pay the full tribute to its sovereign. 3

A kingdom is that which continues to be free from excessive starvation, irremediable epidemics, and destructive foes. 4

A kingdom is that which is without various (irregular) associations, destructive internal enemies, and murderous savages who (sometimes) harrass the sovereign. 5

The learned say that the best kingdom is that which knows no evil (from its foes) and, if injured (at all), suffers no diminution in its fruitfulness. 6

The constituents of a kingdom are the two waters (from above and below), well situated hills and an indestructible fort. 7

Freedom from epidemics, wealth, produce, happiness, and protection (to subjects): these five, the learned say, are the ornaments of a kingdom. 8

The learned say that those are kingdoms whose wealth is not laboured for, and those not, whose wealth is only obtained through labour. 9

Although in possession of all the above mentioned excellences, these are indeed of no use to a country, in the absence of harmony between the sovereign and the subjects. 10

அதி. ௭௫ அரண்

ஆற்று பவர்க்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற்
போற்று பவர்க்கும் பொருள். (௧)

மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற்
காடு முடைய தரண். (௨)

உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கின்
அமைவர ணென்றுரைக்கு நூல். (௩)

சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை
ஊக்க மழிப்ப தரண். (௪)

கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி யகத்தார்
நிலைக்கெளிதா நீர தரண். (௫)

எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவும்
நல்லா ளுடைய தரண். (௬)

முற்றியு முற்றா தெறிந்து மறைப்படுத்தும்
பற்றற் கரிய தரண். (௭)

முற்றாற்றி முற்றி யவரையும் பற்றாற்றிப்
பற்றியார் வெல்வ தரண். (௮)

முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து
வீறெய்தி மாண்ட தரண். (௯)

எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
இல்லார்க ணில்ல தரண். (௧௦)

CH. 75 What is a Fort

A fort is an object of importance to those who march (against their foes) as well as to those who through fear (of pursuers) would seek it for shelter. 1

A fort is that which has ever-lasting water, plains, mountains and cool shady forests. 2

The learned say that a fortress is an enclosure having these four (qualities) viz., height, breadth, strength and inaccessibility. 3

A fort is that which has an extensive space within, but only small places to be guarded, and such as can destroy the courage of besieging foes. 4

A fort is that which cannot be captured, which abounds in suitable provisions, and affords a position of easy defence to its inmates. 5

A fort is that which has all (needful) things, and excellent heroes that can help it against destruction (by foes). 6

A fort is that which cannot be captured by blockading, assaulting, or undermining it. 7

That is a fort whose inmates are able to overcome, without losing their ground, even abler men who have besieged it. 8

A fort is that which derives excellence from the stratagems made (by its inmates) to defeat their enemies in the battle-field. 9

Although a fort may possess all (the abovesaid) excellencies, it is, as it were without these, if its inmates possess not the excellency of action. 10

அதி. எசு பொருள் செயல்வகை

பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்ல தில்லை பொருள். (க)

இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வரை
எல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு. (உ)

பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருளறுக்கும்
எண்ணிய தேயத்துச் சென்று. (ங)

அறனீனு மின்பமு மீனுந் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள். (ச)

அருளொடு மன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள விடல். (ரு)

உறுபொருளு முல்கு பொருளுந்தன் னொன்னார்த்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள். (சு)

அருளென்னு மன்பீன் குழவி பொருளென்னுஞ்
செல்வச் செவிலியா லுண்டு. (எ)

குன்றேறி யானைப் போர்கண்டற்றாற் றன்கைத்
துண்டாகச் செய்வான் வினை. [தொன் (அ)

செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும்
எஃகதனிற் கூரிய தில். (கூ)

ஒண்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண்
ணேனை யிரண்டு மொருங்கு. [பொருள் (கo)

CH. 76 On the Importance of Wealth

Besides wealth there is nothing that can change people of no importance into those of (some) importance. 1

All despise the poor; (but) all praise the rich. 2

The imperishable light of wealth goes into regions desired (by its owner) and destroys the darkness (of enmity therein). 3

The wealth acquired with a knowledge of the proper means and without foul practices will yield virtue and happiness. 4

Kings should rather avoid than seek the accumulation of wealth which does not flow in with mercy and love. 5

Unclaimed wealth, wealth acquired by taxes, and wealth (got) by conquest of foes are (all) the wealth of the king. 6

The child mercy which is borne by love grows under the care of the rich nurse of wealth. 7

An undertaking of one who has the wealth in one's hands is like viewing an elephant-fight from a hill-top. 8

Accumulate wealth; it will destroy the arrogance of (your) foes; there is no weapon sharper than it. 9

To those who have honestly acquired an abundance of riches, the other two, (virtue and pleasure), are things easy (of acquisition). 10

அதி. எஎ படைமாட்சி

உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை. (க)

உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்துத்
தொல்படைக் கல்லா லரிது. (உ)

ஒலித்தக்கா லென்னா முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும். (௩)

அழிவின் றறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை. (ச)

கூற்றுடன்று மேல்வரினுங் கூடி யெதிர்நிற்கும்
ஆற்ற லதுவே படை. (ரு)

மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்றம்
எனநான்கே யேமம் படைக்கு. (சு)

தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து. (எ)

அடற்றகையு மாற்றலு மில்லெனினுந் தானை
படைத்தகையாற் பாடு பெறும். (அ)

சிறுமையுஞ் செல்லாத் துனியும் வறுமையும்
இல்லாயின் வெல்லும் படை. (௯)

நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினுந் தானை
தலைமக்க ளில்வழி யில். (க0)

CH. 77 The Characteristics of Good Army

The army which is complete in (its) parts and conquers without fear of wounds is the chief wealth of the king. 1

Ancient army can alone have the valor which makes it stand by its king at the time of defeat, fearless of wounds and unmindful of its reduced strength. 2

What if (a host of) hostile rats roar like the sea? They will perish at the mere breath of the cobra. 3

That indeed is an army which has stood firm of old without suffering destruction or deserting (to the enemy). 4

That indeed is an army which is capable of offering a united resistance, even if Yama advances against it with fury. 5

Valour, honour, following in the excellent-footsteps (of its predecessors) and trust-worthiness: these four alone constitute the safeguard of an army. 6

That is an army which knowing the art of warding off an impending struggle can bear against the dust-van (of a hostile force.) 7

Though destitute of courage to fight and strength (to endure), an army may yet gain renown by the splendour of its appearance. 8

An army can triumph (over its foes) if it is free from domination, irremediable aversion and poverty. 9

Though an army may contain a large number of permanent soldiers, it cannot last if it has no generals. 10

அதி. ௭௮

படைச் செருக்கு

என்னைமுன் னில்லன்மின் றெவ்விர் பலரென்னை
முன்னின்று கன்னின் றவர். (௧)

கான முயலெய்த வம்பினில் யானை
பிழைத்தவே லேந்த லினிது. (௨)

பேராண்மை யென்ப தறுகணொன் றுற்றக்கால்
ஊராண்மை மற்றத னெஃகு. (௩)

கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும். (௪)

விழித்தகண் வேல்கொண் டெறியவழித் திமைப்
ஓட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு. [பின் (௫)

விழுப்புண் படாதநா ளெல்லாம் வழுக்கினுள்
வைக்குந்தன் னாளை யெடுத்து. (௬)

சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரார்
கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து. (௭)

உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
செறினுஞ்சீர் குன்ற லிலர். (௮)

இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர். (௯)

புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகிற்பிற் சாக்கா
டிரந்துகோட் டக்க துடைத்து. (௧௦)

CH. 78 Warrior

O my foes, stand not before my leader; (for) many are those who did so afterwards stood (in the shape of) statues. 1

It is more pleasant to hold the dart that has missed an elephant than that which has hit a deer in the forest. 2

The learned say that fierceness (in contest with a foe) is indeed great valour; but to become a benefactor in case of accident (to a foe) is the extreme (limit) of that valour. 3

The hero who after casting the lance in his hand on an elephant, comes (in search of another) will pluck the one (that sticks) in his body and laugh (exultingly). 4

Is it not a defeat to the valiant to wink and destroy their ferocious looks when a lance is cast at them (by their foe)? 5

The hero will reckon among wasted days all those on which he had not received severe wounds. 6

The fastening of ankle-ring by those who desire a world-wide renown and not (the safety of) their lives is like adorning (themselves). 7

The heroes who are not afraid of losing their life in a contest will not cool their ardour, even if the king prohibits (their fighting). 8

Who would reproach with failure those who seal their oath with their death. 9

If (heroes) can so die as to fill with tears the eyes of their rulers, such a death deserves to be obtained even by begging. 10

அதி. ௭௯

நட்பு

செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு. (௧)

நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்னீர பேதையார் நட்பு. (௨)

நவிறொறு நூனயம் போலும் பயிறொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு. (௩)

நகுதற் பொருட்டன்று நட்டன் மிகுதிக்கண்
மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு. (௪)

புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதான்
நட்பாங் கிழமை தரும். (௫)

முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்
தகநக நட்பது நட்பு. (௬)

அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தழிவின்கண்
அல்ல லுழப்பதா நட்பு. (௭)

உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
இடுக்கண் களைவதா நட்பு. (௮)

நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்பின்றி
ஒல்லும்வா யூன்று நிலை. (௯)

இனைய ரிவரெமக் கின்னம்யா மென்று
புனையினும் புல்லென்னு நட்பு. (௧௦)

CH. 79 Friendship

What things are there so difficult to acquire as friendship? What guards are there so difficult to break through by the efforts (of one's foes)? 1

The friendship of the wise waxes like the new moon; (but) that of fools wanes like the full moon. 2

Like learning, the friendship of the noble, the more it is cultivated, the more delightful does it become. 3

Friendship is to be practised not for the purpose of laughing but for that of being beforehand in giving one another sharp rebukes in case of transgression. 4

Living together and holding frequent intercourse are not necessary (for friendship); mutual understanding can alone create a claim for it. 5

The love that dwells (merely) in the smiles of the face is not friendship; (but) that which dwells deep in the smiles of the heart is true friendship. 6

(True) friendship turns aside from evil (ways), makes (him) walk in the (good) way, and, in case of loss it shares his sorrow (with him). 7

(True) friendship hastens to the rescue of the afflicted (as readily) as the hand of one whose garment is loosened (before an assembly) 8

Friendship may be said to be on its throne when it possesses the power of supporting one at all times and under all circumstances, (in the practice of virtue and wealth). 9

Though friends may praise one another saying "He is so intimate with us, and we so much (with him)," (still) such friendship will appear mean. 10

அதி. ௮௦ நட்பாராய்தல்

நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு. (௧)

ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடை
தான்சாந் துயரந் தரும். [முறை (௨)

குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்றா
இனனு மறிந்தியாக்க நட்பு. (௩)

குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வானைக்
கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு நட்பு. (௪)

அழச்சொல்லி யல்ல திடித்து வழக்கறிய
வல்லார்நட் பாய்ந்து கொளல். (௫)

கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளப்பதோர் கோல். (௬)

ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை யொரீஇ விடல். (௭)

உள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க
அல்லற்க ணாற்றறுப்பார் நட்பு. (௮)

கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை
உள்ளினு முள்ளஞ் சுடும். (௯)

மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் றீத்தும்
ஒருவுக வொப்பிலார் நட்பு. (௧௦)

CH. 80 On the Choice of Friends

As those who are of a friendly nature will not forsake (a friend) after once loving (him), there is no evil so great as contracting a friendship without due inquiry. 1

The friendship contracted by him who has not made repeated inquiry will in the end grieve (him) to death. 2

Make friendship (with one) after ascertaining (his) character, birth, defects, and the whole of one's relations. 3

The friendship of one who belongs to a (good) family and is afraid of (being charged with) guilt, is worth even purchasing. 4

You should examine and secure the friendship of those who can speak so as to make you weep over a crime (before its commission.) or rebuke you severely (after you have done it) and are able to teach you the ways of the world. 5

Even in ruin there is some good; (for) it is a rod by which one may measure fully the affection of one's relations. 6

It is indeed a gain for one to renounce the friendship of fools. 7

Do not think of things that discourage your mind, nor contract friendship with those who would forsake you in adversity. 8

The very thought of the friendship of those who have deserted one at the approach of adversity will burn one's mind at the time of death. 9

Continue to enjoy the friendship of the pure; (but) renounce even with a gift the friendship of those who do not agree (with the world). 10

அதி. அக பழைமை

பழைமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு. (க)

நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்
குப்பாதல் சான்றோர் கடன். (உ)

பழகிய நட்பெவன் செய்யுங் கெழுதகைமை
செய்தாங் கமையாக் கடை. (ங)

விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகை
கேளாது நட்டார் செயின். [யாற் (ச)

பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்று
நோதக்க நட்டார் செயின். [ணர்க (ரு)

எல்லைக்க ணின்றார் துறவார் தொலைவிடத்துந்
தொல்லைக்க ணின்றார் தொடர்பு. (சா)

அழிவந்த செய்யினு மன்பறா ரன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர். (எ)

கேளிழுக்கங் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு
நாளிழுக்க நட்டார் செயின். (அ)

கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை
விடாஅர் விழையு முலகு. (கூ)

விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட்
பண்பிற் றலைப்பிரியா தார். (கO)

CH. 81 Intimacy

Intimate friendship is that which cannot in the least be injured by (things done through the) right (of long-standing intimacy.) 1

The constitututents of frendship are (things done through) the right of intimacy; to be pleased with such a right is the duty of the wise. 2

Of what avail is long-standing friendship, if friends do not admit as their own actions done through the right of intimacy? 3

If friends, through the right of friendship, do (anything) without being asked, the wise will be pleased with them on account of its desirability. 4

If friends should perform what is painful, understand that it is owing not only to ignorance, but also to the strong claims of intimacy. 5

Those who stand within the limits (of true friendship) will not even in adversity give up the intimacy of long-standing friends. 6

Those who have (long) stood in the path of affection will not give it up even if their friends cause (them) their ruin. 7

To those who understand that by which they should not listen to (tales about) the faults of their friends, that is a profitable day on which the latter may commit a fault. 8

They will be loved by the world, who have not forsaken the friendship of those with whom they have kept up an unbroken long-standing intimacy. 9

Even enemies will love those who have never changed in their affection to their long-standing friends. 10

அதி. ௮௨ தீநட்பு

பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்ற லினிது. (௧)

உறினட் டறினொரூஉ மொப்பிலார் கேண்மை
பெறினு மிழப்பினு மென். (௨)

உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது
கொள்வாருங் கள்வரு நேர். (௩)

அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னார்
தமரிற் றனிமை தலை. (௪)

செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை
எய்தலி னெய்தாமை நன்று. (௫)

பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பி னறிவுடையார்
ஏதின்மை கோடி யுறும். (௬)

நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவராற்
பத்தடுத்த கோடி யுறும். (௭)

ஒல்லுங் கரும முடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல். (௮)

கனவினு மின்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு. (௯)

எனைத்துங் குறுகுத லோம்பன் மனைக்கெழீஇ
மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு. (௧௦)

CH. 82 Evil Friendship

The decrease of friendship with those who look as if they would eat you up (through excess of love) while they are really destitute of goodness is far better than its increase. 1

Of what avail is it to get or lose the friendship of those who love when there is gain and leave when there is none. 2

Friends who calculate the profits (of their friendship), prostitutes who are bent on obtaining their gains, and thieves are (all) of the same character. 3

Solitude is more to be desired than the society of those who resemble the untrained horses which throw down (their riders) in the fields of battle. 4

It is far better to avoid than to contract the evil friendship of the base who cannot protect (their friends) even when appointed to do so. 5

The hatred of the wise is ten-million times more profitable than the excessive intimacy of the fool. 6

What comes from enemies is a hundred million times more profitable than what comes from the friendship of those who cause only laughter. 7

Gradually abandon without revealing (beforehand) the friendship of those who pretend inability to carry out what they (really) could do. 8

The friendship of those whose actions do not agree with their words will distress (one) even in (one's) dreams. 9

Avoid even the least approach to a contraction of friendship with those who would love you in private but ridicule you in public. 10

அதி. அங கூடாநட்பு

சீரிடங் காணி னெறிதற்குப் பட்டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு. (க)

இனம்போன் றினமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறு படும். (உ)

பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்லர்
ஆகுதன் மாணார்க் கரிது. (ங)

முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தின்னா
வஞ்சரை யஞ்சப் படும். (ச)

மனத்தி னமையா தவரை யெனைத்தொன்றுஞ்
சொல்லினாற் றேறற்பாற் றன்று. (ரு)

நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்
ஒல்லை யுணரப் படும். [சொல் (சா)

சொல்வணக்க மொன்னார்கட் கொள்ளற்க வில்
தீங்கு குறித்தமை யான். [வணக்கந் (எ)

தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்னார்
அழுதகண் ணீரு மனைத்து. (அ)

மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று. (கூ)

பகைநட்பாங் காலம் வருங்கான் முகநட்
டகநட் பொரீஇ விடல். (கo)

CH. 83 False Friendship

The friendship of those who behave like friends without inward affection is a weapon that may be thrown when a favourable opportunity presents itself. 1

The friendship of those who seem to be friends while they are not, will change like the love of women. 2

Though (one's) enemies may have mastered many good books, it will be impossible for them to become truly loving at heart. 3

One should fear the deceitful who smile sweetly with their face but never love with their heart. 4

In nothing whatever is it proper to rely on the words of those who do not love with their heart. 5

Though (one's) foes may utter good things as though they were friends, one will at once understand their (evil) import. 6

Since the bending of the bow bepeaks evil one should not accept (as good) the humiliating speeches of one's foes. 7

A weapon may be hid in the very hands with which (one's) foes adore (him); and the tears they shed are of the same nature. 8

It is the duty of kings to affect great love but make it die (inwardly,) as regard those foes who shew them great friendship but despise them (in their heart). 9

When one's foes begin to affect friendship, one should love them with one's looks, and, cherishing no love in the heart, give up (even the former). 10

அதி. அச பேதைமை

பேதைமையென்ப தொன்றியா தெனினே தங்
குதியம் போக விடல். [கொண் (க)

பேதைமையு ளெல்லாம் பேதமை கார்தன்மை
கையல்ல தன்கட் செயல், (உ)

நாணுமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்
பேணுமை பேதை தொழில். (ந)

ஓதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப்
பேதையிற் பேதையா ரில். (ச)

ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமையுந்
தான்புக் கழுந்து மளறு. (ரு)

பொய்படு மொன்றோ புனைபூணுங் கையறியாப்
பேதை வினைமேற் கொளின். (சு)

ஏதிலா ராரத் தமர்பசிப்பர் பேதை
பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை. (எ)

மையலொருவன் களித்தற்றாற் பேதைதன்
கையொன் றுடைமை பெறின், (அ)

பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட்
பீழை தருவதொன் றில், (கூ)

கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான்றோர்
குழாஅத்துப் பேதை புகல். (கO)

CH. 84 On Folly

Folly is one (of the chief defects); it is that which (makes one) incur loss and forego gain. 1

The greatest folly is that which leads one to take delight in doing what is forbidden. 2

Shamelessness, indifference (to what must be sought after), harshness, and aversion for every thing (that ought to be desired) are the qualities of the fool. 3

There are no greater fools than he who, though he has read and understood (a great deal) and even taught it to others, does not walk according to his own teaching. 4

A fool can procure in a single birth a hell into which he may enter and suffer through all the seven births. 5

If the fool who knows not how to act undertakes a work, he will (certainly) fail, (but) is it all ? He will even adorn himself with fetters. 6

If a fool happens to get an immense fortune, his neighbours will enjoy it while his relations starve. 7

A fool happening to possess something is like the intoxication of one who is (already) giddy. 8

The friendship between fools is exceedingly delightful (to each other); for at parting there will be nothing to cause them pain. 9

The appearance of a fool in an assembly of the learned is like placing (one's) unwashed feet on a bed. 10

அதி. ௮௫ புல்லறிவாண்மை

அறிவின்மை யின்மையு ளின்மை பிறிதின்மை
இன்மையா வையா துலகு. (௧)

அறிவிலா னெஞ்சுவந் தீதல் பிறிதியாதும்
இல்லை பெறுவான் றவம். (௨)

அறிவிலார் தாந்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை
செறுவார்க்குஞ் செய்த லரிது. (௩)

வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னொண்மை
உடையம்யா மென்னுஞ் செருக்கு. (௪)

கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல் கசடற
வல்லதூஉ மையந் தரும். (௫)

அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற்
குற்ற மறையா வழி. (௬)

அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு. (௭)

ஏவவுஞ் செய்கலான் றான்றேறா னவ்வுயிர்
போஒ மளவுமோர் நோய். (௮)

காணாதாற் காட்டுவான் றான்காணான் காணாதான்
கண்டானாந் தான்கண்ட வாறு. (௯)

உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வையத்
தலகையா வைக்கப் படும். (௧௦)

CH. 85 On Vanity

The want of wisdom is the greatest of all wants; but that of wealth the world will not regard as such. 1

(The cause of) a fool cheerfully giving (something) is nothing else but the receiver's merit (in a former birth). 2

The suffering that fools inflict upon themselves is hardly possible even to foes. 3

What is called want of wisdom is the vanity which says, "We are wise." 4

Fools pretending to know what has not been read (by them) will rouse suspicion even as to what they have thoroughly mastered. 5

Even to cover one's nakedness would be *folly*, if (one's) faults were not covered (by forsaking them.) 6

The fool who neglects precious counsel does, of his own accord, a great injury to himself. 7

The fool will not perform (his duties) even when advised nor ascertain them himself; such a soul is a burden (to the earth) till it departs (from the body). 8

One who would teach a fool will (simply) betray his folly; and the fool would (still) think himself "wise in his own conceit." 9

He who denies the existence of what the world believes in will be regarded as a demon on earth. 10

அதி. அசு இகல்

இகலென்ப வெல்லா வுயிர்க்கும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிக்கு நோய். (க)

பகல்கருதிப் பற்று செயினு மிகல்கருதி
இன்னு செய்யாமை தலை. (உ)

இகலென்னு மெவ்வநோய் நீக்கிற் றவலில்லாத்
தாவில் விளக்கந் தரும். (ங)

இன்பத்து ளின்பம் பயக்கு மிக லென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின். (ச)

இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலூக்குந் தன்மை யவர். (ரு)

இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு நணித்து. (சு)

மிகன்மேவன் மெய்ப்பொருள் காணு ரிகன்மேவல்
இன்னு வறிவி னவர். (எ)

இகலிற் கெதிர்சாய்த லாக்க மதனை
மிகலூக்கி னூக்குமாங் கேடு. (அ)

இகல்காணு னாக்கம் வருங்கா லதனை
மிகல்காணுங் கேடு தரற்கு. (கூ)

இகலானு மின்னுத வெல்லா நகலானும்
நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு. (கO)

CH. 86 On Hatred

The disease which fosters the evil of disunion among all creatures is termed hatred by the wise. 1

Though disagreeable things may be done from (a feeling of) disunion, it is far better that nothing painful be done from (that of) hatred. 2

To rid one-self of the distressing disease of hatred will bestow (on one) a never-decreasing imperishable fame. 3

If hatred which is the greatest misery is destroyed, it will yield the greatest delight. 4

Who indeed would think of conquering those who naturally shrink back from hatred? 5

Failure and ruin are not far from him who says it is sweet to excel in hatred. 6

Those whose judgment brings misery through its connection with hatred cannot understand the triumphant nature, of truth. 7

Shrinking back from hatred will yield wealth; indulging in its increase will hasten ruin. 8

At the approach of wealth one will not think of hatred; (but) to secure one's ruin. one will look to its increase. 9

All calamities are caused by hatred; but by the delight (of friendship) is caused the great wealth of good virtues. 10

அதி. அஎ **பகைமாட்சி**

வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை. (க)

அன்பில னான்ற துணையிலன் றான்றுவ்வான்
என்பரியு மேதிலான் றுப்பு. (உ)

அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான்
றஞ்ச மெளியன் பகைக்கு. (ங)

நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான்றும்
யாங்கணும் யார்க்கு மெளிது. (ச)

வழிநோக்கான் வாழ்ப்பன செய்யான் பழிநோக்
பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது. [கான் (ரு)

காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான்
பேணாமை பேணப் படும். (சு)

கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு மன்ற வடுத்திருந்து
மாணாத செய்வான் பகை. (எ)

குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்
கினனிலனா மேமாப் புடைத்து. (அ)

செறுவார்க்குச் சேணிகவா வின்ப மறிவிலா
அஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின். (கூ)

கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்றும்
ஒல்லானை யொல்லா தொளி. (க0)

CH. 87 On the Characteristics of Enemies

Avoid offering resistance to the strong; (but) never fail to cherish enmity towards the weak. 1

How can he who is unloving, destitute of powerful aids, and himself without strength overcome the might of his foe. 2

In the estimation of foes miserably weak is he, who is timid, ignorant, unsociable and niggardly. 3

He who neither refrains from anger nor keeps his secrets will at all times and in all places be easily conquered by all. 4

(A) pleasing (object) to his foes is he who reads not moral works, does nothing that is enjoined by them, cares not for reproach and is not possessed of good qualities. 5

Highly to be desired is the hatred of him whose anger is blind, and whose lust increases beyond measure. 6

It is indeed necessary to obtain even by purchase the hatred of him who having begun (a work) does what is not conducive (to its accomplishment). 7

He will become friendless who is without (any good) qualities, and whose faults are many; (such a character) is a help to (his) foes. 8

There will be no end of lofty delights to the victorious, if their foes are (both) ignorant and timid. 9

The light (of fame) will never be gained by him who gains not the trifling reputation of having fought an unlearned (foe). 10

அதி. அஅ பகைத் திறந்தெரிதல்

பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவன்
நகையேயும் வேண்டாற்பாற் றன்று. (க)

வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை. (உ)

ஏமுற் றவரினு மேழை தமியனாய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன். (ங)

பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை யாளன்
தகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு. (ச)

தன்றுணை யின்றாற் பகையிரண்டாற் றானொருவன்
இன்றுணையாக் கொள்கவற்றி னொன்று. (ரு)

தேறினுந் தேறா விடினு மழிவின்கண்
தேறான் பகாஅன் விடல். (சூ)

நோவற்க நொந்த தறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரகத்து. (எ)

வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு. (அ)

இளைதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து. (கூ)

உயிர்ப்ப வுளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார். (க0)

CH. 88. On Enmity

The evil of hatred is not of a nature to be desired by one even in sport. 1

Though you may incur the hatred of warriors whose ploughs are bows, incur not that of ministers whose ploughs are words. 2

He who, being alone, incurs the hatred of many is more infatuated than even a madman. 3

The world abides in the greatness of that good-natured man who behaves so to turn hatred into friendship. 4

He who is alone and helpless while his foes are two should secure one of them as an agreeable help (to himself). 5

Though (one's foe is) aware or not of one's misfortune, one should act so as neither to join or separate (from him). 6

Relate not your suffering even to friends who are ignorant of it, nor refer to your weakness in the presence of your foes. 7

The joy of one's foes will be destroyed if one guards oneself by knowing the way (of acting) and securing assistance. 8

A thorny tree should be felled while young, (for) when it is grown it will destroy the hand of the feller. 9

Those who do not destroy the pride of those who hate (them) will certainly not exist even to breathe. 10

அதி. அகூ உட்பகை

நிழனீரு மின்னாத வின்னா தமர்நீரும்
இன்னாவா மின்னா செயின். (க)

வாள்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சுக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு. (உ)

உட்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வுலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும். (ங)

மனமாணா வுட்பகை தோன்றி னினமாணா
ஏதம் பலவுந் தரும். (ச)

உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்முறை
ஏதம் பலவுந் தரும். [யான் (ரு)

ஒன்றாமை யொன்றியார் கட்படி னெஞ்ஞான்றும்
பொன்றாமை யொன்ற லரிது. (சு)

செப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினுங் கூடாதே
உட்பகை யுற்ற குடி. (எ)

அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு
துட்பகை யுற்ற குடி. (அ)

எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினும்
உட்பகை யுள்ளதாங் கேடு. (கூ)

உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட்
பாம்போ டுடனுறைந் தற்று. (க0

CH. 89 On Internal Hatred

Shade and water are not pleasant, (if) they cause disease; so are the qualities of (one's) relations not agreeable, (if) they cause pain. 1

Fear not foes (who say they would cut) like a sword; (but fear the friendship of foes (who seemingly act) like relations. 2

Fear internal enmity and guard yourself; (if not) it will destroy (you) in an evil hour, as surely as the tool which cuts the potter's clay. 3

The secret enmity of a person whose mind is unreformed will lead to many evils causing disaffection among (one's) relations. 4

If there appears internal hatred in a (king's) family, it will lead to many a fatal crime. 5

If hatred arises among (one's) own people, it will be hardly possible (for one) to escape death. 6

Never indeed will a family subject to internal hatred unite (really) though it may present an apparent union like that of a casket and its lid. 7

A family subject to internal hatred will wear out and lose its strength like iron that has been filed away. 8

Although internal hatred be as small as the fragment of the sesamum (seed), still does destruction dwell in it. 9

Living with those who do not agree (with one) is like dwelling with a cobra in the same hut. 10

அதி. ௯௦ பெரியாரைப் பிழையாமை

ஆற்றுவா ராற்ற லிகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாந் தலை. (க)

பெரியாரைப் பேணா தொழுகிற் பெரியாரால்
பேரா விடும்பை தரும். (உ)

கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டின்
ஆற்று பவர்க ணிழுக்கு. (ங

கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்று லாற்றுவார்க்
காற்றுதா ரின்னா செயல். (ச)

யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட் டவர். (ரு)

எரியாற் சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார். (சு)

வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்
தகைமாண்ட தக்கார் செறின். [னாம் (எ)

குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற் குடியொடு
நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து. (அ)

ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும். (கூ)

இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின். (க௦)

CH. 90 On Disrespect to the Great

Not to disregard the power of those who can carry out their wishes is more important than all the watchfulness of those who guard (themselves) against evil. 1

To behave without respect for the great (rulers) will make them do (us) irremediable evils. 2

If a person desires ruin, let him not listen to the righteous dictates of law, but commit crimes against those who are able to slay (other sovereigns). 3

The weak doing evil to the strong is like beckoning Yama to come (and destroy them). 4

Those who have incurred the wrath of a cruel and mighty potentate will not prosper wherever they may go. 5

Though burnt by a fire (from a forest), one may perhaps live; (but) never will he live who has shown disrespect to the great (devotees). 6

If a king incurs the wrath of the righteous great, what will become of his government with its splendid auxiliaries and (all) its untold wealth? 7

If the hill-like devotees resolve on destruction, those who seem to be everlasting will be destroyed root and branch from the earth. 8

If those of exalted vows burst in a rage, even (Indra) the King will suffer a sudden loss and be entirely ruined. 9

Though in possession of numerous auxiliaries, they will perish who are exposed to the wrath of the noble whose penance is boundless. 10

அதி. ௯௧ **பெண்வழிச்சேறல்**

மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினைவிழை
வேண்டாப் பொருளு மது. [வார் (௧)

பேணாது பெண்விழைவா னாக்கம் பெரியதோர்
நாணாக நாணுத் தரும் (௨)

இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மை யெஞ்ஞான்
நல்லாரு ணாணுத் தரும். [றும் (௩)

மனையாளை யஞ்சு மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்த லின்று. (௪)

இல்லாளை யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்றும்
நல்லார்க்கு நல்ல செயல். (௫)

இமையாரின் வாழினும் பாடிலரே யில்லாள்
அமையார்தோ ளஞ்சு பவர். (௬)

பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி னாணு
பெண்ணே பெருமை யுடைத்து. [டைப் (௭)

நட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதலாள்
பெட்டாங் கொழுகு பவர். (௮)

அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில். (௯)

எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்
பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை யில். [றும் (௧0)

CH. 91 On Submission to Wife Rule

Those who lust after their wives will not attain the excellence of virtue; and it is just this that is not desired by those who are bent on acquiring wealth. 1

The wealth of him who, regardless (of his manliness), devotes himself to his wife's feminine nature will cause a great shame (to all men) and to himself. 2

The frailty that stoops to a wife will always make (her husband) feel ashamed among the good. 3

The undertaking of one, who fears his wife and is therefore destitute of bliss will never be applauded. 4

He that fears his wife will always be afraid of doing good deeds (even) to the good. 5

They that fear the bamboo-like shoulders of their wives will be destitute of manliness though they may flourish like the gods. 6

Even shame-faced womanhood is more to be esteemed than the shameless manhood that performs the behests of a wife. 7

Those who yield to the wishes of their wives will neither relieve the wants of (their) friends nor perform virtuous deeds. 8

From those who obey the *commands* of their wives are to be expected neither deeds of virtue, nor those of wealth, nor (even) those of pleasure. 9

The foolishness that results from devotion to a wife will never be found in those who possess a reflecting mind and a prosperity (flowing) therefrom. 10

அதி. ௯௨ வரைவின்மகளிர்

அன்பின் விழையார் பொருள்விழையுமாய் தொடி
இன்சொ லிழுக்குத் தரும். [யார் (௧)

பயன்றூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர்
நயன்றூக்கி நள்ளா விடல். (௨)

பொருட் பெண்டிர்பொய்ம்மை முயக்கமிருட்டறை
ஏதில் பிணந்தழீஇ யற்று. [யில் (௩)

பொருட்பொருளார் புன்னலந்தோயா ரருட்பொருள்
ஆயு மறிவி னவர். (௪)

பொதுநலத்தார் புன்னலந் தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட வறிவி னவர். (௫)

தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப்
புன்னலம் பாரிப்பார் தோள். (௬)

நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சிற்
பேணிப் புணர்பவர் தோள். (௭)

ஆயு மறிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு. (௮)

வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புரையிலாப்
பூரியர்க ளாழு மளறு. (௯)

இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறுந்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு (௧௦)

CH. 92 On Prostitutes

The sweet words of elegant braceleted (prostitutes) who desire (a man) not from affection but from avarice, will cause sorrow. 1

One must ascertain the character of the ill-natured women who, after ascertaining the wealth (of a man), speak as (if they were) good natured-ones and avoid intercourse (with them). 2

The false embraces of wealth-loving women are like (hired men) embracing a strange corpse in a dark room. 3

The wise who seek the wealth of grace will not desire the base favours of those who regard wealth (and not pleasure) as (their) riches. 4

Those whose knowledge is made excellent by their (natural) sense will not covet the trifling delights of those whose favours are common (to all). 5

Those who would spread (the fame of) their own goodness will not desire the shoulders of those who rejoice in their accomplishments and bestow their despicable favours(on all who pay).6

Those who are destitute of a perfectly reformed mind will covet the shoulders of those who embrace (them) while their hearts covet other things. 7

The wise say that to such as are destitute of discerning sense the embraces of faithless women are (as ruinous as those of) the celestial female. 8

The delicate shoulders of prostitutes with excellent jewels are a hell into which are plunged the ignorant base. 9

Treacherous women, liquor and gambling are the associates of such as have been forsaken by Fortune. 10

அதி. ௯௩ கள்ளுண்ணாமை

உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்றுங்
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார். (௧)

உண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா
னெண்ணப் படவேண்டா தார். (௨)

ஈன்றாண் முகத்தேயு மின்னாதா லென்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி. (௩)

நாணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்
பேணாப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு. [னும் (௪)

கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல். (௫)

துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்ல ரெஞ்ஞான்றும்
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர். (௬)

உள்ளொற்றி யுள்ளூர் நகப்படுவ ரெஞ்ஞான்றுங்
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர். (௭)

களித்தறியே னென்பது கைவிடுக நெஞ்சத்
தொளித்ததூஉ மாங்கே மிகும். (௮)

களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று. (௯)

கள்ளுண்ணாப் போழ்திற் களித்தானைக் காணுங்கால்
உள்ளான்கொ லுண்டதன் சோர்வு. (௧௦)

CH. 93 Abstaining from Drink

Those who always thirst after drink will neither inspire fear (in others) nor retain the light (of their fame). 1

Let no liquor be drunk; if it is desired, let it be drunk by those who care not for the esteem of the great. 2

Intoxication is painful even in the presence of (one's) mother; what will it not then be in that of the wise? 3

The fair maid of modesty will turn her back on those who are guilty of the great and abominable crime of drunkenness. 4

To give money and purchase unconsciousness is the result of one's ignorance (of one's own actions). 5

They that sleep resemble the dead; (likewise) they that drink are no other than poison-eaters. 6

Those who always intoxicate themselves by a private (indulgence in) drink will have their secrets detected and laughed at by their fellow-townsmen. 7

Let the drunkard give up saying "I have never drunk," (for) the moment (he drinks) he will simply betray his former attempt to conceal. 8

Reasoning with a drunkard is like going under water with a torch in search of a drowned man. 9

When a drunkard who is sober sees one who is not, it looks as if he remembered not the evil effects of his (own) drink. 10

அதி. கூச **சூது**

வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந்
தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று. (க)

ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாங்கொல்
நன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு. (உ)

உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம்
போஒய்ப் புறமே படும். (ங)

சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின்
வறுமை தருவதொன் றில். (ச)

கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி
இவறியா ரில்லாகி யார். (ரு)

அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்சூ தென்னும்
முகடியான் மூடப்பட் டார். (சு)

பழகிய செல்வமும் பண்புங் கெடுக்குங்
கழகத்துக் காலை புகின். (எ)

பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற்கொளீஇ யருள்
தல்ல லுழப்பிக்குஞ் சூது. [கெடுக் (அ)

உடைசெல்வ மூணொளி கல்வியென் றைந்தும்
அடையாவா மாயங் கொளின். (கூ)

இழத்தொறூஉங் காதலிக்குஞ் சூதேபோற் றுன்பம்
உழத்தொறூஉங் காதற் றுயிர். (க0)

CH. 94 On Gambling

Though able to win, let not one desire gambling; for even what is won is like a fish swallowing the iron in a fish-hook. 1

Is there indeed a means of livelihood that can bestow happiness on gamblers who gain one and lose a hundred. 2

If the king is incessantly addicted to the rolling dice in the hope of gain, his wealth and the resources thereof will take their departure and fall into other's hands. 3

There is nothing else that brings (us) poverty like gambling which causes many a misery and destroys (one's) reputation. 4

Penniless are those who, by reason of their attachment, would never forsake gambling, the gambling place and the handling (of dice). 5

Those who are swallowed by the goddess (Mudevi) called "gambling" will never have their hunger satisfied, but suffer the pangs of hell in the next world. 6

To waste time at the place of gambling will destroy inherited wealth and goodness of character. 7

Gambling destroys property, teaches falsehood, puts an end to benevolence, and brings in misery (here and hereafter). 8

The habit of gambling prevents the attainment of these five:—clothing, wealth, food, fame and learning. 9

As the gambler loves his vice the more he loses by it, so does the soul love (the body) the more it suffers through it. 10

அதி. ௯௫ மருந்து

மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று. (௧)

மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய
தற்றது போற்றி யுணின். (௨)

அற்றா லளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு
பெற்றா னெடிதுய்க்கு மாறு. (௩)

அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து. (௪)

மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணின்
ஊறுபா டில்லை யுயிர்க்கு. (௫)

இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்குங்
கழிபே ரிரையான்க ணோய். (௬)

தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணின்
நோயள வின்றிப் படும். (௭)

நோய்நாடி நோய்முத னாடி யதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல். (௮)

உற்றா னளவும் பிணியளவுங் காலமுங்
கற்றான் கருதிச் செயல். (௯)

உற்றவன் றீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்
றப்பானாற் கூற்றே மருந்து. (௧௦)

அங்கவியல் முற்றிற்று.

CH. 95 On Moderate Eating

If food and work are either excessive or deficient, the three things enumerated by (medical) writers, flatulance, biliousness, and phlegm, will cause (one) disease. 1

No medicine is necessary for him who eats after assuring (himself) that what he has (already) eaten has been digested. 2

If (one's food has been) digested let one eat with moderation; (for) that is the way to prolong the life of an embodied soul. 3

(First) assure yourself that your food has been digested, and never fail to eat, when very hungry, whatever is not disagreeable (to you). 4

There will be no disaster to one's life, if one eats with moderation, food that is not disagreeable. 5

As pleasure dwells with him who eats moderately, so disease (dwells) with the glutton who eats voraciously. 6

He will be afflicted with numberless diseases, who eats immoderately, ignorant (of the rules of health.) 7

Let the physician enquire into the (nature of the) disease, its cause and its method of cure and treat it faithfully (according to medical rule). 8

The learned physician should ascertain the condition of his patient, the nature of his disease, and the season (of the year) and (then) proceed (with his treatment). 9

Medical science consists of four parts viz., patient, physician, medicine, and compounder and each of these again contains four sub-divisions. 10

ஒழிபியல்

அதி ௯௬ **குடிமை**

இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை யியல்பாகச்
செப்பமு நாணு மொருங்கு. (௧)

ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமிம் மூன்றும்
இழுக்கார் குடிப்பிறந் தார். (௨)

நகையீகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு. (௩)

அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்த லிலர். (௪)

வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பிற் றலைப்பிரித லின்று. (௫)

சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற
குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார். (௬)

குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசும்பின்
மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து. (௭)

நலத்தின்க ணாரின்மை தோன்றி னவனைக்
குலத்தின்க ணையப் படும். (௮)

நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டுங்
குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல். (௯)

நலம்வேண்டி னாணுடைமை வேண்டுங் குலம்வேண்
வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு. [டின் (௧௦)

CH. 96 On Good Birth

Consistency (of thought, word and deed) and fear (of sin) are conjointly natural only to the high-born. 1

The high-born will never deviate from these three: good manners, truthfulness and modesty. 2

A cheerful countenance, liberality, pleasant words, and an unreviling disposition, these four are said to be the proper qualities of the truly high-born. 3

Though blessed with immense wealth, the noble will never do anything unbecoming. 4

Though their means fall off, those born in ancient families, will not lose their character (for liberality). 5

Those who seek to preserve the irreproachable honour of their families will not viciously do what is detrimental thereto. 6

The defects of the noble will be observed as clearly as the dark spots in the moon. 7

If one of a good family betrays want of affection, his descent from it will be called in question. 8

As the sprout indicates the nature of the soil, (so) the speech of the noble indicates (that of one's) birth. 9

He who desires a good name must desire modesty; and he who desires (the continuance of) family greatness must be submissive to all. 10

அதி. கூஎ மானம்

இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினும்
குன்ற வருப விடல். (க)

சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர். (உ)

பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு. (ங)

தலையி னிழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்
நிலையி னிழிந்தக் கடை. (ச)

குன்றி னனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி யனைய செயின். (ரு)

புகழின்றாற் புத்தேணாட் டுய்யாதா லென்மற்
றிகழ்வார்பின் சென்று நிலை. (சா)

ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்நிலையே
கெட்டா னெனப்படுத னன்று. (எ)

மருந்தோமற் றூனோம்பும் வாழ்க்கை பெருந்
பீடழிய வந்து விடத்து. [தகைமை (அ)

மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னார்
உயிர்நீப்பர் மானம் வரின். (கூ)

இளிவரின் வாழாத மான முடையார்
ஒளிதொழு தேத்து முலகு. (கo)

CH. 97 On Self-respect

Actions that would degrade (one's) family should not be done, though they may be so important that not doing them would end in death. 1

Those who desire (to maintain their) honour, will surely do nothing dishonourable, even for the sake of fame. 2

In great prosperity humility is becoming; dignity, in great adversity. 3

They who have fallen from their (high) position are like the hair which has fallen from the head. 4

Even those who (are exalted) like a hill will be thought low, if they commit deeds that are debasing. 5

Of what good is it (for the high-born) to go and stand in vain before those who revile him? It only brings him loss of honour and exclusion from heaven.

It is better for a man to be said of him that he died in his usual state than that he eked out his life by following those who disgraced him. 7

For the high-born to keep their body in life when their honor is gone will certainly not prove a remedy against death. 8

Those who give up (their) life when (their) honor is at stake are like the yak which kills itself at the loss of (even one of) its hairs. 9

The world will (always) praise and adore the fame of the honourable who would rather die than suffer indignity. 10

அதி. ௯அ

பெருமை

ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யிளியொருவற்
கஃதிறந்து வாழ்து மெனல். (௧)

பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான். (௨)

மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
கீழல்லார் கீழல் லவர். (௩)

ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையுந்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகி னுண்டு. (௪)

பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றின்
அருமை யுடைய செயல். (௫)

சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லைப் பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்னு நோக்கு. (௬)

இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாஞ் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் படின். (௭)

பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை
அணியுமாந் தன்னை வியந்து. (௮)

பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை
பெருமித மூர்ந்து விடல். (௯)

அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும். (௧0)

CH. 98 On Greatness

One's light is the abundance of one's courage; one's darkness is the desire to live destitute of such (a state of mind). 1

All human beings agree as regards their birth but differ as regards their characteristics, because of the different qualities of their actions. 2

Though (raised) above, the base cannot become great; though (brought) low, the great cannot become base. 3

Even greatness, like a woman's chastity, belongs only to him who guards himself. 4

(Though reduced) the great will be able to perform, in the proper way, deeds difficult (for others to do). 5

It is never in the nature of the base to seek the society of the great and partake of their nature. 6

Even nobility of birth, wealth and learning, if in (the possession of) the base, will (only) produce ever-increasing pride. 7

The great will always humble himself; but the mean will exalt himself in self-admiration. 8

Freedom from conceit is (the nature of true) greatness, (while) obstinacy therein is (that of) meanness. 9

The great hide faults of others; the base only divulge them. 10

அதி. கூகூ சான்றாண்மை

கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு. (க)

குணநலஞ் சான்றோர் நலனே பிறநலம்
எந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று. (உ)

அன்புநா ணொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ
டைந்துசால் பூன்றிய தூண். (ங)

கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு. (ச)

ஆற்றுவா ராற்றல் பணித லதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை. (ரு)

சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றோல்வி
துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல். (சு)

இன்னாசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கால்
என்ன பயத்ததோ சால்பு. (எ)

இன்மை யொருவற் கிளிவன்று சால்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின். (அ)

ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்
காழி யெனப்படு வார். (கூ)

சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றி னிருநிலந்தான்
தாங்காது மன்னோ பொறை. (கO)

CH. 99 On Goodness

It is said that those who are conscious of their duty and behave with perfect goodness will regard as natural all that is good. 1

The only delight of the perfect is that of their goodness; all other (sensual) delights are not to be included among (true) delights. 2

Affection, fear (of sin), benevolence, favour and truthfulness; these are the five pillars on which perfect goodness rests. 3

Penance consists in the goodness that kills not, and perfection in the goodness that tells not others' faults. 4

Stooping (to inferiors) is the strength of those who can accomplish (an undertaking); and that is the weapon with which the great avert their foes. 5

The touch-stone of perfection is to receive a defeat even at the hands of one's inferiors. 6

Of what avail is perfect goodness if it cannot do pleasing things even to those who have pained (it)? 7

Poverty is no disgrace to one who abounds in good qualities. 8

Those who are said to be the shore of the sea of perfection will never change, though ages may change. 9

If there is a defeat in the character of the perfect, (even) the great world cannot bear (its) burden. 10

அதி. க00 பண்புடைமை

எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. (க)

அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. (உ)

உறுப்பொத்தன் மக்களொப் பன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு. (ங)

நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டு முலகு. (ச)

நகையுள்ளு மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு. (ரு)

பண்புடையார்ப் பட்டுண் டுலக மதுவின்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன். (சா)

அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்
மக்கட்பண் பில்லா தவர். (எ)

நண்பாற்றா ராகி நயமில செய்வார்க்கும்
பண்பாற்றா ராதல் கடை. (அ)

நகல்வல்ல ரல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன் றிருள். (கூ)

பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்
கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று. (க0)

CH. 100 On Courteousness

If one is easy of access to all, it will be easy for one to obtain the virtue called goodness. 1

Affectionateness and birth in a good family, these two constitute what is called a proper behaviour to all. 2

Resemblance of bodies is no resemblance of souls; true resemblance is the resemblance of qualities that attract. 3

The world applauds the character of those whose usefulness results from their equity and charity. 4

Reproach is painful to one even in sport; those (therefore) who know the nature of others exhibit (pleasing) qualities even when they are hated. 5

The (way of the) world subsists by contact with the good; if not, it would bury itself in the earth and perish. 6

He who is destitute of (true) human qualities (only) resembles a tree, though, he may possess the sharpness of a file. 7

It is wrong (for the wise) not to exhibit (good) qualities even towards those who bearing no friendship (for them) do only what is hateful. 8

To those who cannot rejoice, the wide world is buried in darkness even in (broad) daylight. 9

The great wealth obtained by one who has no goodness will perish like pure milk spoilt by the impurity of the vessel. 10

அதி. கOக நன்றியில் செல்வம்

வைத்தான்வாய் சான்றபெரும் பொருளஃ துண்ணா
செத்தான் செயக்கிடந் ததில். [ன் (க)

பொருளானா மெல்லாமென் றீயா திவறும்
மருளானா மாணாப் பிறப்பு. (உ)

ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்
தோற்ற நிலக்குப் பொறை. (ங)

எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவ
நச்சப் படாஅ தவன். [ரால் (ச)

கொடுப்பதூஉந் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க் கடுக்கிய
கோடியுண் டாயினு மில். (ரு)

ஏதம்பெருஞ் செல்வந்தான் றுவ்வான் றக்கார்
றீத வியல்பிலா தான். [கொன் (சு)

அற்றார்க்கொன் றாற்றாதான் செல்வ மிகநலம்
பெற்றா டமியண்மூத் தற்று. (எ)

நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுவூருள்
நச்சு மரம்பழுத் தற்று. (அ)

அன்பொரீஇத் தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய
ஒண்பொருள் கொள்வார் பிறர். (கூ)

சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர்ந் தனைய துடைத்து. (கO)

CH. 101 On Niggardliness

He who does not enjoy the immense riches he has heaped up in his house, is (to be reckoned as) dead, (for) there is nothing achieved (by him). 1

He who knows that wealth yields every pleasure and yet is so blind as to lead a miserly life will be born a demon. 2

A burden to the earth are men bent on the acquisition of riches and not (true) fame. 3

What will the miser who is not liked (by any one), regard as his own (in the world to come)? 4

Those who neither give (to others) nor enjoy (their property) are (truly) destitute, though possessing immense riches. 5

He who enjoys not (his riches) nor relieves the wants of the worthy is a disease to his wealth. 6

The wealth of him who never bestows anything on the destitute is like a woman of beauty growing old without a husband. 7

The wealth of him who is disliked (by all) is like the fruitbearing of the *etty* tree in the midst of a town. 8

Strangers will inherit the riches that have been acquired without regard for friendship, comfort and charity. 9

The short-lived poverty of those who are noble and rich is like the clouds becoming poor (for a while). 10

அதி. ௧0௨. **நாணுடைமை**

கருமத்தா னாணுத னாணுத் திருநுதல்
நல்லவர் நாணுப் பிற. (௧)

ஊணுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு. (௨)

ஊனைக் குறித்த வுயிரெல்லா நாணென்னும்
நன்மை குறித்தது சால்பு. (௩)

அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க் கஃதின்
பிணியன்றோ பீடு நடை. [றேற் (௪)

பிறர்பழியுந் தம்பழியு நாணுவார் நாணுக்
குறைபதி யென்னு முலகு. (௫)

நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம்
பேணலர் மேலா யவர். (௬)

நாணா லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டால்
நாண்டுறவார் நாணாள் பவர். (௭)

பிறர்நாணத் தக்கது தானாணா னாயின்
அறநாணத் தக்க துடைத்து. (௮)

குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடும்
நாணின்மை நின்றக் கடை. (௯)

நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாவை
நாணா லுயிர்மருட்டி யற்று. (௧0)

CH. 102 On Modesty

True modesty is the fear of (evil) deeds; all other modesty is (simply) the bashfulness of virtuous maids. 1

Food, clothing and the like are common to all men ; but modesty is peculiar to the good. 2

As the body is the abode of the spirit, so the excellence of modesty is the abode of perfection. 3

Is not modesty the ornament of the noble? Without it, their haughtiness would be a pain (to others). 4

The world regards as the abode of modesty him who fears his own and other's guilt. 5

The great make modesty their barrier (of defence) and not the wide world. 6

The modest would rather lose their life for the sake of modesty than lose modesty for the sake of life. 7

Virtue is likely to forsake him who shamelessly does what others are ashamed of. 8

Want of manners injures one's family ; but want of modesty injures one's character. 9

The actions of those who are without modesty at heart are like those of a puppet moved by a string. 10

அதி. ௧0௩ குடிசெயல்வகை

கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும்
பெருமையிற் பீடுடைய தில். (௧)

ஆள்வினையு மான்ற வறிவு மெனவிரண்டின்
நீள்வினையா னீளுங் குடி. (௨)

குடிசெய்வ லென்னு மொருவற்குத் தெய்வம்
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும். (௩)

சூழாமற் றானே முடிவெய்துந் தங்குடியைத்
தாழா துஞற்று பவர்க்கு. (௪)

குற்ற மிலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்று முலகு. (௫)

நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
இல்லாண்மை யாக்கிக் கொளல். (௬)

அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்தும்
ஆற்றுவார் மேற்றே பொறை. (௭)

குடிசெய்வார்க் கில்லை பருவ மடிசெய்து
மானங் கருதக் கெடும். (௮)

இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்
குற்ற மறைப்பா னுடம்பு. [தைக் (௯)

இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடுத்தூன்றும்
நல்லா ளிலாத குடி. (௧0)

CH. 103 On Raising the Family

There is no higher greatness than that of one saying, I will not cease in my effort (to raise my family.) 1

One's family is raised by untiring perseverance in both effort and wise contrivances. 2

The Deity will clothe itself and appear before him who resolves on raising his family. 3

Those who are prompt in their efforts (to better their family) need no deliberation ; such efforts will of themselves succeed. 4

People will eagerly seek the friendship of the prosperous soul who has raised his family without foul means. 5

A man's true manliness consists in making himself the head and benefactor of his family. 6

Like heroes in the battle-field, the burden (of protection &c.) is borne by those who are the most efficient in a family. 7

As a family suffers by (one's) indolence and false dignity, there is to be no season (good or bad) to those who strive to raise their family. 8

Is it only to suffering that his body is exposed who undertakes to preserve his family from evil ? 9

If there are none to prop up and maintain a family (in distress), it will fall at the stroke of the axe of misfortune. 10

அதி. க0௪ உழவு

சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனால்
உழந்து முழுவே தலை. (க)

உழுவா ருலகத்தார்க் காணியஃ தாற்றா
தெழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து. (உ)

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாந்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர். (ங)

பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர்
அலகுடை நீழ லவர். (௪)

இரவா ரிரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாது
கைசெய்தூண் மாலை யவர். (ரு)

உழவினார் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவதூஉம்
விட்டேமென் பார்க்கு நிலை. (சா)

தொடிப்புழுதி கஃசா வுணக்கிற் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும். (எ)

ஏரினு நன்றா லெருவிடுதல் கட்டபின்
நீரினு நன்றதன் காப்பு. (அ)

செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
தில்லாளி னூடி விடும். (கூ)

இலமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னு நல்லா ணகும். (க0)

CH. 104 On Agriculture

Agriculture, though laborious, is the most excellent (form of labour); for people, though they go about (in search of various employments), have at last to resort to the farmer. 1

Agriculturists are (as it were) the linch-pin of the world, for they support all other workers who cannot till the soil. 2

They alone live who live by agriculture; all others a cringing, dependent life. 3

Patriotic farmers desire to bring all other states under the control of their own king. 4

Those whose nature is to live by manual labour will never beg but give something to those who beg. 5

If the farmer's hands are slackened, even the ascetic state will fail. 6

If the land is dried so as to reduce a handful of earth to a quarter, it will grow plentifully even without a handful of manure. 7

Manuring is better than ploughing; after weeding, watching is better than watering (it.) 8

If the owner does not (personally) attend to his cultivation, his land will behave like an angry wife and yield him no pleasure. 9

The maiden, Earth, will laugh at the sight of those who plead poverty and lead an idle life. 10

அதி. ௧௦௫ நல்குரவு

இன்மையி னின்னாத தியாதெனி னின்மையின்
இன்மையே யின்னா தது. (௧)

இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையும்
இம்மையு மின்றி வரும். (௨)

தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக
நல்குர வென்னு நசை. (௩)

இற்பிறந்தார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்த
சொற்பிறக்குஞ் சோர்வு தரும். (௪)

நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பல்குறைத்
துன்பங்கள் சென்று படும். (௫)

நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும். (௬)

அறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானும்
பிறன்போல நோக்கப் படும். (௭)

இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலுங்
கொன்றது போலு நிரப்பு. (௮)

நெருப்பினுட் டுஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்
யாதொன்றுங் காண்பா டரிது. (௯)

துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை
உப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்று. (௰)

CH. 105 On Poverty

There is nothing that afflicts (one) like poverty. 1

When cruel poverty comes on, it deprives one of both the present and the future (bliss). 2

Hankering poverty destroys at once the greatness of (one's) ancient descent and (the dignity of one's) speech. 3

Even in those of high birth, poverty will produce the fault of uttering mean words. 4

The misery of poverty brings in its train many (more) miseries. 5

The words of the poor are profitless, though they may be sound in thought and clear in expression. 6

He that is reduced to absolute poverty will be regarded as a stranger even by his own mother. 7

Is the poverty that almost killed me yesterday, to meet me to-day too? 8

One may sleep in the midst of fire; but by no means in the midst of poverty. 9

The destitute poor, who do not renounce their bodies, only consume their neighbour's salt and water. 10

அதி. ௧0௬ இரவு

இரக்க விரத்தக்கார்க் காணிற் கரப்பின்
அவர்பழி தம்பழி யன்று. (௧)

இன்ப மொருவர்க் கிரத்த லிரந்தவை
துன்ப முறாஅ வரின். (௨)

கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
றிரப்புமோ ரேஎ ருடைத்து. (௩)

இரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல்
கனவிலுந் தேற்றாதார் மாட்டு. (௪)

கரப்பிலார் வையகத் துண்மையாற் கண்ணின்
றிரப்பவர் மேற் கொள்வது. (௫)

கரப்பிடும்பை யில்லாரைக் காணி னிரப்பிடும்பை
எல்லா மொருங்கு கெடும். (௬)

இகழ்ந்தெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ளம்
உள்ளு ளுவப்ப துடைத்து. (௭)

இரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞாலம்
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று. (௮)

ஈவார்க ணென்னுண்டாந் தோற்ற மிரந்துகோள்
மேவா ரிலாஅக் கடை. (௯)

இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டு மிரப்பிடும்பை
தானேயுஞ் சாலுங் கரி. (௧0)

CH. 106 On Begging

If you meet with those that may be begged of, you may beg; (but) if they withhold (their gift) it is their blame and not yours. 1

Even begging may be pleasant, if what is begged for is obtained without grief (to him that begs). 2

There is even a beauty in standing before and begging of those who are liberal in their gifts and understand their duty (to beggars). 3

To beg of such as never think of withholding (their charity) even in their dreams, is in fact the same as giving (it oneself). 4

As there are in the world those that give without refusing, there are (also) those that prefer to beg by simply standing before them. 5

All the evil of begging will be removed at the sight of those who are far from the evil of refusing. 6

Beggars rejoice exceedingly when they behold those who bestow (their alms) with kindness and courtesy. 7

If there were no beggars (the actions done in) the cool wide world would only resemble the movement of a puppet. 8

What praise would there be to givers (of alms), if there were no beggars to ask for and receive (them). 9

He who begs ought not to be angry (at a refusal); for even the misery of (his own) poverty should be a sufficient reason (for so doing). 10

அதி. க௦எ இரவச்சம்

கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்னார் கண்ணும்
இரவாமை கோடி யுறும். (க)

இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து
கெடுக வுலகியற்றி யான். (உ)

இன்மை யிடும்பை யிரந்துதீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட் டதில். (ங)

இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லா
காலு மிரவொல்லாச் சால்பு. (ச)

தெண்ணீ ரடுபுற்கை யாயினுந் தாடந்த
துண்ணலி னூங்கினிய தில். (ரு)

ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினு நாவிற்
கிரவி னிளிவந்த தில். (சு)

இரப்ப னிரப்பாரை யெல்லா மிரப்பின்
கரப்பா ரிரவன்மி னென்று. (எ)

இரவென்னு மேமாப்பி றோணி கரவென்னும்
பார்தாக்கப் பக்கு விடும். (அ)

இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் கரவுள்ள
உள்ளதூஉ மின்றிக் கெடும். (கூ)

காப்பவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ விரப்ப
சொல்லாடப் போஓ முயிர். [வர் (க௦)

CH. 107 Evil of Begging

Not to beg (at all even from those excellent persons who cheerfully give without refusing,) will do immense good. 1

If the Creator of the world has decreed even begging as a means of livelihood, may he too go abegging and perish. 2

There is no greater folly than the boldness with which one seeks to remedy evils of poverty by begging (rather than by working). 3

Even the whole world cannot sufficiently praise the dignity that would not beg even in the midst of destitution. 4

Even thin gruel is ambrosia to him who has obtained it by labour. 5

There is nothing more disgraceful to one's tongue than to use it in begging water even for a cow. 6

I beseech all beggars and say, "If you need to beg, never beg of those who give unwillingly" 7

The unsafe raft of begging will split when it strikes on the rock of refusal. 8

To think of (the evil of) begging is enough to melt one's heart; but to think of refusal is enough to break it. 9

Saying "No" to a beggar takes away his life; (but as that very word will kill the refuser) where then would the latter's life hide itself? 10

அதி. ௧0அ **கயமை**

மக்களே போல்வர் கயவ ரவரன்ன
ஒப்பாரி யாங்கண்ட தில். (௧)

நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலர். (௨)

தேவ ரனையர் கயவ ரவருந்தாம்
மேவன செய்தொழுக லான். (௩)

அகப்பட்டி யாவாரைக் காணி னவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ். (௪)

அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்சம்
அவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது. (௫)

அறைபறை யன்னர் கயவர்தாங் கேட்ட
மறைபிறர்க் குய்த்துரைக்க லான். (௬)

ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்குங்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு. (௭)

சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ். (அ)

உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றாகுங் கீழ். (௯)

எற்றிற் குரியர் கயவரொன் றுற்றக்கால்
விற்றற் குரியர் விரைந்து. (௧0)

பொருட்பால் முற்றிற்று.

CH. 108 On Unscrupulousness

The base resemble men perfectly (as regard form); and we have not seen such (exact) resemblance (among any other species.) 1

The low enjoy more felicity than those who know what is good, for the former are not troubled with anxiety (as to the good). 2

The base resemble the gods; for the base act as they like. 3

The base feels proud when he, sees persons whose acts are meaner than his own. 4

(The principle of) behaviour in the mean is chiefly fear; if not, hope of gain, to some extent. 5

The base are like a drum that is beaten, for they unburden to others the secrets they have heard. 6

The mean will not (even) shake off (what sticks to) their hands (soon after a meal) to any but those who would break their jaws with their clenched fists. 7

The great bestow (their alms) as soon as they are informed; (but) the mean, like the sugar-cane, only when they are tortured to death. 8

The base will bring an evil (accusation) against others, as soon as he sees them (enjoying) good food and clothing. 9

The base will hasten to sell themselves as soon as a calamity has befallen them. For what else are they fitted? 10

காமத்துப்பால்

களவியல்

அதி. ௧௦௯ தகையணங் குறுத்தல்

அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு. (௧)

நோக்கினா ணோக்கெதிர் நோக்குத றாக்கணங்கு
தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து. (௨)

பண்டறியேன் கூற்றென் பதனையினி யறிந்தேன்
பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு. (௩)

கண்டா ருயிருண்ணுந் தோற்றத்தாற் பெண்டகைப்
பேதைக் கமர்த்தன கண். (௪)

கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவரல்
நோக்கமிம் மூன்று முடைத்து. (௫)

கொடும்புருவங் கோடா மறைப்பி னடுங்கஞர்
செய்யல மன்னிவள் கண். (௬)

கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்படா மாதர்
படாஅ முலைமேற் றுகில். (௭)

ஒண்ணுதற் கோஒ வுடைந்ததே ஞாட்பினுள்
நண்ணாரு முட்குமென் பீடு. (௮)

பிணையேர் மடநோக்கு நாணு முடையாட்
கணியெவனோ வேதில தந்து. (௯)

உண்டார்க ணல்ல தடுநறாக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று. (௧௦)

CH. 109 Pain at the Sight of Beauty

Is this jewelled female a celestial, a choice peahen, or a human being? My mind is perplexed. 1

This female beauty returning my looks is like a celestial maiden coming with an army to contend against me. 2

I never knew before what is called Yamam; I see it now; it is the eyes that carry on a great fight with (the help of) female qualities. 3

These eyes that seem to kill those who look at them are as it were in hostilities with this feminine simplicity. 4

Is it Yama, (a pair of) eyes or a hind?—Are not all these three in the looks of this maid? 5

Her eyes will cause (me) no trembling sorrow, if they are properly hidden by her cruel arched eye-brows. 6

The cloth that covers the firm bosom of this maiden is (like) that which covers the eyes of a rutting elephant. 7

On her bright brow alone is destroyed even that power of mine that used to terrify the most fearless foes in the battle-field. 8

Of what use are other jewels to her who is adorned with modesty, and the meek looks of hind? 9

Unlike boiled honey which yields delight only when it is drunk, love gives pleasure even when looked at. 10

அதி. ககO குறிப்பறிதல்

இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ள தொருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து. (க)

கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கங் காமத்திற்
செம்பாக மன்று பெரிது. (உ)

நோக்கினா ணோக்கி யிறைஞ்சினா ளஃதவள்
யாப்பினு ளட்டிய நீர். (ந)

யானோக்குங் காலை நிலநோக்கு நோக்காக்கால்
தானோக்கி மெல்ல நகும். (ச)

குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொருகண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும். (ரு)

உறாஅ தவர்போற் சொலினுஞ் செறாஅர்சொல்
ஒல்லை யுணரப் படும். (சு)

செறாஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்றார்போ னோக்கும்
உறாஅர்போன் றுற்றார் குறிப்பு. (எ)

அசையியற் குண்டாண்டோ ரேஎர்யா னோக்கப்
பசையினள் பைய நகும். (அ)

ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே யுள. (கூ)

கண்ணொடுகண்ணிணைநோக்கொக்கின்வாய்ச்சொற்
என்ன பயனு மில. [கள் (கO)

CH. 110 Ascertaining each other's Intentions

There are two looks in the dyed eyes of this (fair one); one causes pain, and the other is the cure thereof. 1

A single stolen glance of her eyes is more than half the pleasure (of sexual embrace.) 2

She has looked at me and stooped (her head); and that (sign) waters as it were (the corn of) our love. 3

When I look she looks down; when I do not, she looks and smiles gently. 4

She not only avoids a direct look at me, but looks as it were with a half-closed eye and smiles. 5

Though they may speak harshly as if they were strangers, the words of the friendly are soon understood. 6

Little words that are harsh and looks that are hateful are (but) the expressions of lovers who wish to act like strangers. 7

When I look, the pitying maid looks in return and smiles gently; and that is a comforting sign for me. 8

Both the lovers are capable of looking at each other in an ordinary way, as if they were perfect strangers. 9

The words of the mouths are of no use whatever, when there is perfect agreement between the eyes (of lovers). 10

அதி. ௧௧௧

புணர்ச்சி மகிழ்தல்

கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனும்
ஒண்டொடி கண்ணே யுள. (௧)

பிணிக்கு மருந்து பிறம னணியிழை
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து. (௨)

தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டுயிலி னினிதுகொல்
தாமரைக் கண்ணா னுலகு. (௩)

நீங்கிற் றெறூஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்னுந்
தீயாண்டுப் பெற்றா ளிவள். (௪)

வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே
தோட்டார் கதுப்பினா டோள். (௫)

உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக்
கமிழ்தி னியன்றன தோள். (௬)

தம்மி லிருந்து தமதுபாத் துண்டற்றால்
அம்மா வரிவை முயக்கு. (௭)

வீழு மிருவர்க் கினிதே வளியிடை
போழப் படாஅ முயக்கு. (௮)

ஊட லுணர்தல் புணர்த லிவைகாமங்
கூடியார் பெற்ற பயன். (௯)

அறிதோ றறியாமை கண்டற்றாற் காமஞ்
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு. (௧௦)

CH. 111 Rejoicing over Sexuality

The (simultaneous) enjoyment of the five senses of sight, hearing, taste, smell and touch can only be found with bright braceleted (women). 1

The remedy for a disease is always something different (from it); but for the disease caused by this jewelled maid, she is herself the cure. 2

Can the lotus-eyed Vishnu's heaven be indeed as sweet to those who delight to sleep in the delicate arms of their beloved? 3

From whence has she got this fire that burns when I withdraw and cools when I approach? 4

The shoulders of her whose locks are adorned with flowers delight me as if they were the very sweets I have desired (to get). 5

The shoulders of this fair one are made of ambrosia, for they revive me with pleasure every time I embrace them. 6

The embraces of a gold-complexioned beautiful female are as pleasant as to dwell in one's own house and live by one's own (earnings) after distributing (a portion of it in charity). 7

To ardent lover's sweet is the embrace that cannot be penetrated even by a breath of breeze. 8

Love-quarrel, reconciliation and intercourse—these are the advantages reaped by those who marry for lust. 9

As (one's) ignorance is discovered the more one learns, so does repeated intercourse with a well-adorned female (only create a desire for more). 10

அதி. ௧௧௨ நலம்புனைந் துரைத்தல்

நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினும்
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள். (௧)

மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று. (௨)

முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு. (௩)

காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலனோக்கும்
மாணிழை கண்ணொவ்வே மென்று. (௪)

அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தா ணுசுப்பிற்கு
நல்ல படாஅ பறை. (௫)

மதியு மடந்தை முகனு மறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன். (௬)

அறுவாய் நிறைந்த வவிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து. (௭)

மாதர் முகம்போ லொளிவிட வல்லையேற்
காதலை வாழி மதி. (௮)

மலரன்ன கண்ணாண் முகமொத்தி யாயிற்
பலர்காணத் தோன்றன் மதி. (௯)

அனிச்சமு மன்னத்தின் றூவியு மாதர்
அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம். (௧0)

CH. 112 Praise of Pleasure

May you flourish, O Anicham! you have a delicate nature. But my beloved is more delicate than you. 1

O my soul, fancying that flowers which are seen by many can resemble her eyes, you become confused at the sight of them. 2

The complexion of this bamboo-shouldered one is that of a shoot; her teeth, are pearls; her breath, fragrance; and her dyed eyes, lances. 3

If the blue lotus could see, it would stoop and look at the ground saying, " I can never resemble the eyes of this excellent jewelled one "4

No merry drum will be beaten for the (tender) waist of her who has adorned herself with the anicham without having removed its stem. 5

The stars have become confused in their places not being able to distinguish between the moon and the maid's countenance. 6

Could there be spots in the face of this maid like those in the bright full-moon. 7

If you can indeed shine like the face of women, flourish, O moon, for then would you be worth loving. 8

O moon, if you wish to resemble the face of her whose eyes are like (these) flowers, do not appear so as to be seen by all. 9

The anicham and the feathers of the swan are to the feet of females, like the fruit of the (thorny) Nerunji. 10

அதி. ககஙு காதற் சிறப்புரைத்தல்

பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர். (க)

உடம்பொ டுயிரிடை யென்னமற் றன்ன
மடந்தையொ டெம்மிடை நட்பு. (உ)

கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழுந்
திருநுதற் கில்லை யிடம். (ங)

வாழ்த லுயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாதல்
அதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து. (ச)

உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியேன்
ஒள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம். (ரு)

கண்ணுள்ளிற் போகா ரிமைப்பிற் பருவரார்
நுண்ணியரெங் காத லவர். (சு)

கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணும்
எழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து. (எ)

நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்டல்
அஞ்சுதும் வேபாக் கறிந்து. (அ)

இமைப்பிற் கரப்பாகக் கறிவ லனைத்திற்கே
ஏதில ரென்னுமிவ் வூர். (கூ)

உவந்துறைவ ருள்ளத்து ளென்று மிகந்துறைவர்
ஏதில ரென்னுமிவ் வூர். (கO)

CH. 113 Expression of Excessive Love

The water which oozes from the white teeth of this soft speeched damsel is like a mixture of milk and honey. 1

The love between me and this damsel is like the union of body and soul. 2

O you image in the pupil (of my eye!) depart: there is no room for my fair browed beloved. 3

My fair-jewelled one resembles the living soul (when she is in union with me), the dying soul when she leaves me. 4

If I had forgotten her who has bright battling eyes, I would have rememberred (thee); but I never forget her, (thus says he to her maid). 5

My lover would not depart from mine eyes; even if I wink, he would not suffer (from pain); he is so ethereal. 6

As my lover abides in my eyes, I will not even paint them, for he would (then) have to conceal himself. 7

As my lover is in my heart, I am afraid of eating (anything) hot, for I know it would pain him. 8

I will not wink, knowing that if I did, my lover would hide himself; and for this reason, this town says, he is unloving. 9

My lover dwells in my heart with perpetual delight; but the town says he is unloving (and therefore) dwells afar. 10

அதி. ௧௧௪

நாணுத் துறவுரைத்தல்

காம முழந்து வருந்தினார்க் கேமம்
மடலல்ல தில்லை வலி. (௧)

நோனா வுடம்பு முயிரு மடலேறும்
நாணினை நீக்கி நிறுத்து. (௨)

நாணொடு நல்லாண்மை பண்டுடையே னின்றுடை
காமுற்றா ரேறு மடல். [யேன் (௩)

காமக் கடும்புன லுய்க்குமே நாணொடு
நல்லாண்மை யென்னும் புணை. (௪)

தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாண் மடலொடு
மாலை யுழக்குந் துயர். (௫)

மடலூர்தல் யாமத்து முள்ளுவேன் மன்ற
படலொல்லா பேதைக்கென் கண். (௬)

கடலன்ன காம முழந்து மடலேறாப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில். (௭)

நிறையரியர் மன்னளிய ரென்னாது காமம்
மறையிறந்து மன்று படும். (௮)

அறிகிலா ரெல்லாரு மென்றேயென் காமம்
மறுகின் மறுகு மருண்டு. (௯)

யாங்கண்ணிற் காண நகுப வறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு. (௧௦)

CH. 114 Expressing their Loss of Modesty

To those who after enjoyment of sexual pleasure suffer (for want of more,) there is no help so efficient as the palmyra horse. 1

Having got rid of shame, the suffering body and soul save themselves on the palmyra horse. 2

Modesty and manliness were once my own; now, my own is the palmyra horse that is ridden by the lustful. 3

The raft of modesty and manliness, is, alas, carried off by the strong current of lust. 4

She with the small garland like bracelets has given me the palmyra horse and the sorrow that is endured at night. 5

Mine eyes will not close in sleep on your mistress's account; even at midnight will I think of mounting the palmyra horse. 6

There is nothing so noble as the womanly nature that would not ride the palmyra horse, though plunged in a sea of lust. 7

Even the lust of women transgresses its secrecy and appears in public, forgetting that they are too chaste and liberal (to be overcome by it). 8

My lust feeling that it is not known by all, reels confused in the streets (of this town). 9

Even strangers laugh (at us) so as to be seen by us, for they have not suffered. 10

அதி. ௧௧௫ **அலரறிவுறுத்தல்**

அலரெழ வாருயிர் நிற்கு மதனைப்
பலரறியார் பாக்கியத் தால். (௧)

மலரன்ன கண்ணா ளருமை யறியா
தலரெமக் கீந்ததிவ் வூர். (௨)

உறுஅதோ வூரறிந்த கௌவை யதனைப்
பெறுஅது பெற்றன்ன நீர்த்து. (௩)

கவ்வையாற் கவ்விது காம மதுவின்றேல்
தவ்வென்னுந் தன்மை யிழந்து. (௪)

களித்தொறுங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றாற் காமம்
வெளிப்படுந் தோறு மினிது. (௫)

கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று. (௬)

ஊரவர் கௌவை யெருவாக வன்னைசொல்
நீராக நீளு மிந்நோய். (௭)

நெய்யா லெரிநுதுப்பே மென்றற்றாற் கௌவையாற்
காம நுதுப்பே மெனல். (௮)

அலர்நாண வொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை. (௯)

தாம்வேண்டி நல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டுங்
கௌவை யெடுக்கு மிவ்வூர். (௧0)

களவியல் முற்றிற்று.

CH. 115 Talk about Rumour in Separation

My precious life is saved by the rise of rumour, and this, to my good luck no others are aware of. 1

Not knowing the value of her whose eyes are like flowers, this town has got up a rumour about me. 2

Will I not get a rumour that is known to the (whole) town? For what I have not got is as if I had got it (already). 3

Rumour increases the violence of my passion; without it, it would grow weak and waste away. 4

As drinking liquor is delightful (to one) whenever one is in mirth, so is lust delightful to me whenever it is the subject of rumour. 5

It was but a single day that I looked on (my lover); but the rumour thereof has spread like the seizure of the moon by the serpent. 6

This malady (of lust) is manured by the talk of women and watered by the (harsh) words of my mother. 7

To say that one could extinguish passion by rumour is like extinguishing fire with ghee. 8

When the departure of him who said "fear not" has put me to shame before others? why need I be ashamed of scandal? 9

The rumour I desire is raised by the town (itself); and my lover would if desired consent (to my following him). 10

கற்பியல்

அதி. ௧௧௬ பிரிவாற்றாமை

செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை. (௧)

இன்க ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்க ணுடைத்தாற் புணர்வு. (௨)

அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான். (௩)

அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொல்
தேறியார்க் குண்டோ தவறு. (௪)

ஓம்பி னமைந்தார் பிரிவோம்பன் மற்றவர்
நீங்கி னரிதாற் புணர்வு. (௫)

பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயி னரிதவர்
நல்குவ ரென்னு நசை. (௬)

துறைவன் றுறந்தமை தூற்றுகொன் முன்கை
இறையிறவா நின்ற வளை. (௭)

இன்னா தினனில்லூர் வாழ்த லதனினும்
இன்னா தினியார்ப் பிரிவு. (௮)

தொடிற்சுடி னல்லது காமநோய் போல
விடிற்சுட லாற்றுமோ தீ. (௯)

அரிதாற்றி யல்லனோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர். (௧௦)

CH. 116 Inability to Endure Seperation

If it is not departure, tell me ; but if it is your speedy return tell it to those who would be alive then. 1

His very look was once pleasing; but (now) even intercourse is painful through fear of separation. 2

As even the lover who understands (everything) may at times depart, confidence is hardly possible. 3

If he who bestowed his love and said "fear not" should depart, will it be the fault of those who believed in (his) assuring words? 4

If you would save (my life), delay the departure of my destined (husband) ; for if he departs, intercourse will become impossible. 5

If he is so cruel as to mention his departure (to me), the hope that he would bestow (his love) must be given up.

Do not the rings that begin to slide down my fingers fore-bode the separation of my lord. 7

Painful is it to live in a friendless town ; but far more painful is it to part from one's lover. 8

Fire burns when touched ; but, like the sickness of love can it also burn when removed? 9

(As if they were) many indeed that can consent to the impossible, kill their pain, endure separation and yet continue to live afterwards. 10

அதி. ௧௧௭ படர்மெலிந் திரங்கல்

மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை யிறைப்பவர்க்
கூற்றுநீர் போல மிகும். (௧)

கரத்தலு மாற்றேனிந் நோயைநோய் செய்தார்க்
குரைத்தலு நாணுத் தரும். (௨)

காமமு நாணு முயிர்காவாத் தூங்குமென்
னோனா வுடம்பி னகத்து. (௩)

காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்தும்
ஏமப் புணைமன்னு மில். (௪)

துப்பி னெவனாவர் மற்கொ றுயர்வரவு
நட்பினு ளாற்று பவர். (௫)

இன்பங் கடன்மற்றுக் காம மஃதடுங்கால்
துன்ப மதனிற் பெரிது. (௬)

காமக் கடும்புன னீந்திக் கரைகாணேன்
யாமத்தும் யானே யுளேன். (௭)

மன்னுயி ரெல்லாந் துயிற்றி யளித்திரா
என்னல்ல தில்லை துணை. (௮)

கொடியார் கொடுமையிற் றாங்கொடிய விந்நாள்
நெடிய கழியு மிரா. (௯)

உள்ளம்போன் றுள்வழிச் செல்கற்பின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னோவென் கண். (௧௦)

CH. 117 Languishing in Sorrow

I would hide this pain from others; but it (only) swells like a spring to those who drain it. 1

I cannot conceal this pain, nor can I relate it without shame to him who has caused it. 2

(Both) lust and shame, with my soul for their shoulder pole, balance themselves on a body that cannot bear them. 3

There is indeed a flood of lust; but there is no raft of safety to cross it with. 4

He who can produce sorrow from friendship, what can he not bring forth out of enmity? 5

The pleasure of lust is (as great as) the sea; but the pain of lust is far greater. 6

I have swam across the terrible flood of lust, but have not seen its shore; even at midnight I am alone; still I live. 7

The night which graciously lulls to sleep all living creatures has me alone for her companion. 8

The long nights of these days are far more cruel than the heartless one who is torturing me. 9

Could mine eyes travel like my thoughts to the abode (of my absent lord), they would not swim in this flood of tears. 10

அதி. ௧௧௮ கண்விதுப் பழிதல்

கண்டாங் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டாநோய்
தாங்காட்ட யாங்கண் டது. (௧)

தெரிந்துணரா நோக்கிய வுண்கண் பரிந்துணராப்
பைத லுழப்ப தெவன். (௨)

கதுமெனத் தாநோக்கித் தாமே கலுழும்
இதுநகத் தக்க துடைத்து. (௩)

பெயலாற்றா நீருலந்த வுண்க ணுயலாற்றா
உய்வினோ யென்க ணிறுத்து. (௪)

படலாற்றா பைத லுழக்குங் கடலாற்றாக்
காமநோய் செய்தவென் கண். (௫)

ஓஒ வினிதே யெமக்கிந்நோய் செய்தகண்
தாஅ மிதற்பட் டது. (௬)

உழந்துழந் துண்ணீ ரறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண். (௭)

பேணாது பெட்டா ருளர்மன்னோ மற்றவர்க்
காணா தமைவில கண். (௮)

வாராக்காற் றுஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை
ஆரஞ ருற்றன கண். (௯)

மறைபெற லூரார்க் கரிதன்றா லெம்போல்
அறைபறை கண்ணா ரகத்து. (௧௦)

CH. 118 The Eyes Suffering from Eagerness.

As this incurable malady has been caused by my eyes which showed (him) to me why should they now weep for (him)? 1

The dyed eyes that (then) looked without foresight, why should they now endure sorrow, without feeling sharply (their own fault). 2

They themselves looked eagerly (on him) and now they weep. Is not this to be laughed at? 3

These painted eyes have caused me a lasting mortal disease, and now they can weep no more, the tears having dried up. 4

Mine eyes have caused me a lust that is greater than the sea and (they themselves) endure the torture of sleeplessness. 5

The eyes that have given me this disease have themselves been seized with this (suffering). Oh! I am much delighted. 6

The eyes that became tender and gazed intently on him, may they suffer so much as to dry up the fountain of their tears. 7

He is indeed here who loved me with his lips but not with his heart but mine eyes suffer from not seeing him. 8

When he is away they do not sleep; when he is present they do not sleep; in either case mine eyes endure unbearable agony. 9

It is not difficult for the people of this place to understand the secret of those whose eyes, like mine, are as it were beaten drums. 10

அதி. ௧௧௯ பசப்புறுபருவரல்

நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்தவென்
பண்பியார்க் குரைக்கோ பிற. (௧)

அவர்தந்தா ரென்னுந் தகையா லிவர்தந்தென்
மேனிமே லூரும் பசப்பு. (௨)

சாயலு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாறு
நோயும் பசலையுந் தந்து. (௩)

உள்ளுவன் மன்யா னுரைப்ப தவர்திறமாற்
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு. (௪)

உவக்காணெங் காதலர் செல்வா ரிவக்காணென்
மேனி பசப்பூர் வது. (௫)

விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண்கன்
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு. (௬)

புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வளவில்
அள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு. (௭)

பசந்தா ளிவளென்ப தல்லா லிவளைத்
துறந்தா ரவரென்பா ரில். (௮)

பசக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலைய ராவ ரெனின். (௯)

பசப்பெனப் பேர்பெறுத னன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்றா ரெனின். (௧௦)

CH. 119 Suffering from Sallowness

I who then consented to the absence of my loving lord, to whom can I (now) relate the fact of my having turned sallow. 1

Sallowness, as if proud of having been caused by him, would now ride on my person. 2

He has taken (away) my beauty and modesty, and given me instead disease and sallowness. 3

I think (of him); and what I speak about is but his excellence: still is there sallowness; and this is deceitful. 4

Just as my lover departed then, did not sallowness spread here on my person? 5

Just as darkness waits for the failing light, so does sallowness wait for the laxity of my husband's intercourse. 6

I who was in close embrace just turned aside and the moment I did so, sallowness came on me like something to be seized on. 7

Besides those who say "she has turned sallow" there are none who say "he has forsaken her". 8

If he is clear of guilt who has conciliated me (to his departure) let my body suffer its due and turn sallow. 9

It would be good to be said of me that I have turned sallow if friends do not reproach with unkindness him who pleased me (then). 10

அதி. ௧௨௦ தனிப்படர்மிகுதி

தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றாரே
காமத்துக் காழில் கனி. (௧)

வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வா ரளிக்கு மளி. (௨)

வீழுநர் வீழப் படுவார்க் கமையுமே
வாழுந மென்னுஞ் செருக்கு. (௩)

வீழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழப் படாஅ ரெனின். (௪)

நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை. (௫)

ஒருதலையா னின்னாது காமங்காப் போல
விருதலை யானு மினிது. (௬)

பருவரலும் பைதலுங் காணான்கொல் காமன்
ஒருவர்க ணின்றொழுகு வான். (௭)

வீழ்வாரி னின்சொற் பெறாஅ துலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணா ரில். (௮)

நசைஇயார் நல்கா ரெனினு மவர்மாட்
டிசையு மினிய செவிக்கு. (௯)

உறாஅர்க் குறுநோ யுரைப்பாய் கடலைச்
செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு. (௧௦)

CH. 120 Excessive of Sorrow of Solitude

The women who are beloved by those whom they love, have they not got the stone-less fruit of sexual delight? 1

The bestowal of love by the beloved on those who love them is like the rain raining (at the proper season) on those who live by it. 2

The pride that says "We shall live" suits only those who are loved by their beloved (husbands). 3

Even those who are esteemed (by other women) are devoid of excellence, if they are not loved by their beloved. 4

He who is beloved by me, what will he do to me, if I am not beloved by him? 5

Lust, like the weight of the kavadi, pains if it lies in one end only but pleases if it is in both. 6

Would not cupid who abides and contends in one party only witness the pain and sorrow (in that party)? 7

There is no one in the world so hard-hearted as those who can live without receiving (even) a kind word from their beloved. 8

—Though my beloved bestows no love on one, still are his words sweet to my ears. 9

Live, O my soul, would you who relate your great sorrow to strangers, try rather to fill up your own sea (of sorrow). 10

அதி. கஉக நினைந்தவர் புலம்பல்

உள்ளினுந் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற்
கள்ளினுங் காம மினிது. (க)

எனைத்தொன் றினிதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன் றில். (உ)

நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொ றும்மல்
சினைப்பது போன்று கெடும். (ங)

யாமு முளேங்கொ லவர்நெஞ்சத் தென்னெஞ்சத்
தோஒ வுளரே யவர். (௪)

தந்நெஞ்சத் தெம்மைக் கடிகொண்டார் நாணார்
எந்நெஞ்சத் தோவா வரல். [கொல் (ரு)

மற்றியா னென்னுளேன் மன்னோ வவரொடி
உற்றநா ளுள்ள வுளேன். [யான் (சு)

மறப்பி னெவனாவன் மற்கொன் மறப்பறியேன்
உள்ளினு முள்ளஞ் சுடும். (எ)

எனைத்து நினைப்பினுங் காயா ரனைத்தன்றோ
காதலர் செய்யுஞ் சிறப்பு. (அ)

விளியுமென் னின்னுயிர் வேறல்ல மென்பார்
அளியின்மை யாற்ற நினைந்து. (கூ)

விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினாற் காணப்
படாஅதி வாழி மதி. (க௦)

CH. 121 Weeping at the thought of her Husband

Sexuality is sweeter than liquor, because when remembered it creates a most rapturous delight. 1

Even to think of one's beloved gives one no pain. Sexuality, in any degree, is always delightful. 2

I feel as if I am going to sneeze but do not, and (therefore) my beloved is about to think (of me) but does not. 3

He continues to abide in my soul, do I likewise abide in his? 4

He who has imprisoned me in his soul, is he ashamed to enter incessantly into mine. 5

I live by remembering my (former) intercourse with him; *it it were not so, how could* I live? 6

I have never forgotten (the pleasure): even to think of it burns my soul; could I live, if I should ever forget it? 7

He will not be angry however much I may think of him; is it not so much the delight my beloved affords me? 8

My precious life is wasting away by thinking too much on the cruelty of him who said we were not different. 9

May you live, O Moon. Do not set, that I may see him who has departed without quitting my soul. 10

அதி. ௧௨௨ கனவு நிலையுரைத்தல்

காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்
கியாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து. (௧)

கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்க்
குயலுண்மை சாற்றுவேன் மன். (௨)

நனவினா னல்கா தவரைக் கனவினாற்
காண்டலி னுண்டென் னுயிர். (௩)

கனவினா னுண்டாகுங் காமநனவினால்
நல்காரை நாடித் தரற்கு. (௪)

நனவினாற் கண்டதூஉ மாங்கே கனவுந்தான்
கண்டபொழுதே யினிது. (௫)

நனவென வொன்றில்லை யாயிற் கனவினாற்
காதலர் நீங்கலர் மன். (௬)

நனவினா னல்காக் கொடியார் கனவினான்
என்னெம்மைப் பீழிப் பது. (௭)

துஞ்சுங்காற் றோண்மேல ராகி விழிக்குங்கால்
நெஞ்சத்த ராவர் விரைந்து. (௮)

நனவினா னல்காரை நோவர் கனவினாற்
காதலர்க் காணா தவர். (௯)

நனவினா னம்நீத்தா ரென்பர் கனவினாற்
காணார்கொ லிவ்வூ ரவர். (௧௦)

CH. 122 Relating Her Dream

Wherewith shall I feast the dream which has brought me my dear one's messenger? 1

If my fish-like painted eyes should, at my begging, close in sleep, I could fully relate my sufferings to my lord. 2

My life lasts because in my dream I behold him who does not favour me in my waking hours. 3

' There is pleasure in my dream, because in it I seek and obtain him who does not visit me in my wakefulness. 4

I saw him in my waking hours, and then it was pleasant; I see him just now in my dream, and it is (equally) pleasant. 5

Were there no such thing as wakefulness, my beloved (who visited me) in my dream would not depart from me. 6

The cruel one who would not favour me in wakefulness, what right has he to torture me in my dreams? 7

When I am asleep he rests on my shoulders, (but) when I awake he hastens into my soul. 8

They who have no dear ones to behold in their dreams blame him who visits me not in my waking hours. 9

The women of this place say he has forsaken me in my wakefulness. I think they have not seen him visit me in my dreams. 10

அதி. ௧௨௩ பொழுதுகண்டிரங்கல்

மாலையோ வல்லை மணந்தா ருயிருண்ணும்
வேலைநீ வாழி பொழுது. (௧)

புன்கண்ணை வாழி மருண்மாலை யெங்கேள்போல்
வன்கண்ண தோநின் றுணை. (௨)

பனியரும்பிப் பைதல்கொண் மாலை துனியரும்பித்
துன்பம் வளர வரும். (௩)

காதல ரில்வழி மாலை கொலைக்களத்
தேதிலர் போல வரும். (௪)

காலைக்குச் செய்தநன் றென்கொ லெவன்கொல்
மாலைக்குச் செய்த பகை. [யான் (௫)

மாலைநோய் செய்தன் மணந்தா ரகலாத
காலை யறிந்த திலேன். (௬)

காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலருமிந் நோய். (௭)

அழல்போலு மாலைக்குத் தூதாகி யாயன்
குழல்போலுங் கொல்லும் படை. (௮)

பதிமருண்டு பைத லுழக்கு மதிமருண்டு
மாலை படர்தரும் போழ்து. (௯)

பொருண்மாலை யாளரை யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென் மாயா வுயிர். (௧௦)

CH. 123 Weeping at the Approach of Night

Live, O you evening; are you (the former) evening? No, you are the season that slays married women. 1

A long life to you, O dark Evening! You are sightless. Is your help-mate (also) as hard-hearted as mine. 2

The evening that (once) came in with trembling and dimness (now) brings me an aversion for life and increasing sorrow. 3

In the absence of my lover, evening comes in like slayers on the field of slaughter. 4

What good have I done to morning (and) what evil to evening? 5

Previous to my husband's departure, I knew not the painful nature of evening. 6

This malady buds forth in the morning, expands all day long and blossoms in the evening. 7

The shepherd's flute now sounds as a fiery forerunner of night, and is become a weapon that slays (me). 8

When night comes on confusing (every one's) mind, the (whole) town will lose its sense and be plunged in sorrow. 9

My (hitherto) unextinguished life is now lost in this bewildering night at the thought of him who has the nature of wealth. 10

அதி. ௧௨௪ உறுப்புநலனழிதல்

சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்றா ருள்ளி
நறுமலர் நாணின கண். (௧)

நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாரும் கண். (௨)

தணந்தமை சால வறிவிப்ப போலும்
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள். (௩)

பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள். (௪)

கொடியார் கொடுமை யுரைக்குந் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள். (௫)

தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவரைக்
கொடிய ரெனக்கூற னொந்து. (௬)

பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோட் பூச லுரைத்து. (௭)

முயங்கிய கைகளை யூக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல். (௮)

முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண். (௯)

கண்ணின் பசப்போ பருவர லெய்தின்றே
ஒண்ணுதல் செய்தது கண்டு. (௧௦)

CH. 124 The Members Lose their Beauty

While we endure the unbearable sorrow, your eyes weep for him who is gone afar, and shun (the sight of) fragrant flowers. 1

The discoloured eyes that shed tears profusely seem to betray the unkindness of our beloved. 2

The shoulders that swelled on the day of our union (now) seem to announce our separation clearly (to the public). 3

In the absence of your consort, your shoulders having lost their former beauty and fulness, your bracelets of pure gold have become loose. 4

The (loosened) bracelets and the shoulders from which the old beauty has faded, relate the cruelty of the pitiless one. 5

I am greatly pained to hear you call him a cruel man, just because your shoulders are reduced and your bracelets loosened. 6

Can you O my soul! gain glory by relating to the (so-called) cruel one the clamour of my fading shoulders? 7

When I once loosened the arms that were in embrace, the forehead of the gold-braceleted woman turned sallow. 8

When but a breath of breeze penetrated our embrace, her large cool eyes became sallow. 9

Was it at the sight of what the bright forehead had done that the sallowness of her eyes became sad? 10

அதி. கஉ௬ நெஞ்சொடுகிளத்தல்

நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்
எவ்வநோய் தீர்க்கு மருந்து. [தொன்றும் (க)

காத லவரில ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு. (உ)

இருந்துள்ளி யென்பரித னெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதனோய் செய்தார்க ணில். (ந)

கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவையென்னைத்
தின்னு மவர்க்காண லுற்று. (ச)

செற்றா ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயாம்
உற்றா லுறாஅ தவர். (ரு)

கலந்துணர்த்துங் காதலர்க் கண்டார் புலந்துணராய்
பொய்க்காய்வு காய்திஎன் னெஞ்சு. (சு)

காமம் விடுவொன்றோ நாண்விடு நன்னெஞ்சே
யானோ பொறேனிவ் விரண்டு. (எ)

பரிந்தவர் நல்காரென் றேங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேதையென் னெஞ்சு. (அ)

உள்ளத்தார் காத லவராக வுள்ளிநீ
யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு. (கூ)

துன்னத் துறந்தாரை நெஞ்சத் துடையேமா
இன்னு மிழத்துங் கவின். (கo)

CH. 125 Speaking to Herself

O my soul, will you not think and tell me some medicine, be it what it may, that can cure this incurable malady? 1

May you live, O my soul! While he is without love, for you to suffer is (simple) folly. 2

O my soul, why remain (here) and suffer thinking (of him). There are no lewd thoughts (of you) in him who has caused you this disease of sorrow. 3

O my soul, take my eyes also with you. (If not), these would eat me up (in their desire) to see him. 4

O my soul, can he who love not though he is beloved, be forsaken saying he hates me(now) 5

O my soul, when you see the dear one who removes dislike by intercourse, you are displeased and continue to be so. Nay, your displeasure is (simply) false. 6

O my good soul, give up either lust or honour, as for me I can endure neither. 7

You are a fool, O my soul, to go after my departed one, while you mourn that he is not kind enough to favour you. 8

O my soul, to whom would you repair, while the dear one is within yourself? 9

If I retain in my heart him who has left me without be-friending me, I shall lose even the (inward) beauty that remains. 10

அதி. கஉரு **நிறையழிதல்**

காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னும்
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு. (க)

காம மெனவொன்றோ கண்ணின்றென் னெஞ்சை
யாமத்து மாளுந் தொழில். [சத்தை (உ)

மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானோ குறிப்பின்றித்
தும்மல்போற் றோன்றி விடும். (ங)

நிறையுடையே னென்பேன்மன் யானோவென்
மறையிறந்து மன்று படும். [காமம் (ச)

செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோய்
உற்றா ரறிவதொன் றன்று. (ரு)

செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி யளித்தரோ
எற்றென்னை யுற்ற துயர். (சு)

நாணென வொன்றோ வறியலங் காமத்தாற்
பேணியார் பெட்ப செயின். (எ)

பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றோநம்
பெண்மை யுடைக்கும் படை. (அ)

புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்லினே னெஞ்சங்
கலத்த லுறுவது கண்டு. (கூ)

நிணந்தீயி லிட்டன்ன நெஞ்சினார்க் குண்டோ
புணர்ந்தூடி நிற்பே மெனல். (கO)

CH. 126 Loss of Feminine Modesty

The axe of lust can break the door of chastity which is bolted with the bolt of modesty. 1

Even at midnight is my mind worried by lust, and this one thing, alas! is without mercy. 2

I would conceal my lust, but alas, it yields not to my will, but breaks out like a sneeze. 3

I say I would be firm, but alas, my malady breaks out from its concealment, and appears in public. 4

The dignity that would go after an absent lover is not known to those who are stricken by love. 5

The sorrow I have endured by desiring to go after my absent lover, in what way is it excellent? 6

I know nothing like shame when my beloved does from love (just) what is desired (by me). 7

Are not the enticing words of my trick-abounding roguish lover the weapon that breaks away my feminine firmness. 8

I said I would feign dislike and so went (away); (but) I embraced him the moment I saw my mind begin to unite with him. 9

Is it possible for those whose hearts melt like fat in the fire to say that they can feign a strong dislike and remain so? 10

அதி. கஉஎ அவர்வயின் விதும்பல்

வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு மவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல். (க)

இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் றோண்மேற்
கலங்கழியுங் காரிகை நீத்து. (உ)

உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார்
வரனசைஇ யின்னு முளேன். (௩)

கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொ டேறுமென் னெஞ்சு. (ச)

காண்கமற் கொண்கனைக் கண்ணாரக் கண்டபின்
நீங்குமென் மென்றோட் பசப்பு. (ரு)

வருகமற் கொண்க னொருநாட் பருகுவன்
பைதனோ யெல்லாங் கெட. (சு)

புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்
கண்ணன்ன கேளிர் வரின். [பேன்கொல் (எ)

வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து
மாலை யயர்கம் விருந்து. (அ)

ஒருநா ளெழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட் சென்றார்
வருநாள்வைத் தேங்கு பவர்க்கு. (கூ)

பெறினென்னும் பெற்றக் காலென்னு முறினென்
உள்ள முடைந்துக்கக் கால். [னும் (க0)

CH. 127 Hankering after Each Other

My finger has worn away by marking (on the wall) the days he has been absent while my eyes have lost their lustre and begin to fail. 1

O you bright-jewelled maid, if I forget (him) to-day, my shoulders *will lose their beauty* even in the other life and make my bracelet loose. 2

I still live by longing for the arrival of him who has gone out of love for victory and with valour as his guide. 3

My heart is rid of its sorrow and swells with rapture *to think of my absent lover returning* with his love. 4

May I look on my lover till I am satisfied and thereafter will vanish the *sallowness* of my slender shoulders. 5

May my husband return some day; and then will I enjoy (him) so as to destroy all this agonizing sorrow. 6

On the return of him who is as dear as my eyes, am I displeased or am I to embrace (him); or am I to do both? 7

Let the king fight and gain (victories); (but) *let me be united to my wife and feast the* evening. 8

To those who suffer waiting for the day of return of their distant lovers, one day is as *long as seven days*. 9

After (my wife) has died of a broken heart, what good will there be if she is to receive me, has received me, or has even embraced me. 10

அதி. ௧௨அ குறிப்பறிவுறுத்தல்

கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாநின் னுண்கண்
உரைக்க லுறுவதொன் றுண்டு. (௧)

கண்ணிறைந்த காரிகைக்காம் பேர்தோட் பேதைக்
பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது. [குப் (௨)

மணியிற் றிகழ்தரு நூல்போன் மடந்தை
அணியிற் றிகழ்வதொன் றுண்டு. (௩)

முகைமொக்கு ளுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை
நகைமொக்கு ளுள்ளதொன் றுண்டு. (௪)

செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயர்
தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைத்து. (௫)

பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி
அன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து. (௬)

தண்ணந் துறைவன் றணந்தமை நம்மினு
முன்ன முணர்ந்த வளை. (௭)

நெருநற்றுச் சென்றாரெங் காதலர் யாமும்
எழுநாளே மேனி பசந்து. (௮)

தொடிநோக்கி மென்றோளு நோக்கி யடிநோக்கி
அஃதாண் டவள்செய் தது. (௯)

பெண்ணினாற் பெண்மை யுடைத்தென்ப கண்ணினா
காமநோய் சொல்லி யிரவு. [ற் (௧௦)

CH. 128 Making out one another's Feelings

Though you would conceal (your feelings), your painted eyes would not; for transgressing (their bounds), they tell (me) something. 1

Unusually great is the female simplicity of your maid whose beauty fills my eyes and whose shoulders resemble the bamboo. 2

There is something that is implied in the beauty of this woman, like the thread that is visible in a garland of gems. 3

There is something in the unmatured smile of this maid like the fragrance that is contained in an unblossomed bud. 4

The well-meant departure of her whose bangles are tight fitting contains a remedy that can cure my great sorrow. 5

The embrace that fills me with comfort and gladness is capable of enduring (my former) sorrow and meditating on his want of love. 6

My bracelets have understood before me the (mental) separation of him who rules the cool seashore. 7

It was but yesterday my lover departed (from me); and it is seven days since my complexion turned sallow. 8

She looked at her bracelets, her tender shoulders, and her feet; this was what she did there (significantly). 9

To express their love-sickness by their eyes and resort to begging bespeaks more than ordinary female excellence. 10

அதி. கஉகூ புணர்ச்சிவிதும்பல்

உள்ளக் களித்தலுங் காண மகிழ்தலுங்
கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு. (க)

தினைத்துணையு மூடாமை வேண்டும் பனைத்துணையுங்
காம நிறைய வரின். (உ)

பேணாது பெட்பவே செய்யினுங் கொண்கனைக்
காணா தமையல கண். (ங)

ஊடற்கட் சென்றேன்மற் றோழி யதுமறந்து
கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு. (ச)

எழுதுங்காற் கோல்காணாக் கண்ணேபோற் கொண்
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து. [கண் (ரு)

காணுங்காற் காணேன் றவறாய காணாக்காற்
காணேன் றவறல் லவை. (சு)

உய்த்த லறிந்து புனல்பாய் பவரேபோற்
பொய்த்த லறிந்தென் புலந்து. (எ)

இளித்தக்க வின்னா செயினுங் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு. (அ)

மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிலரதன்
செவ்வி தலைப்படு வார். (கூ)

கண்ணிற் றுனித்தே கலங்கினாள் புல்லுதல்
என்னினுந் தான்விதுப் புற்று. (க0)

CH. 129 Longing for Intercourse

To please by thought and cheer by sight is peculiar, not to liquor but lust. 1

If women have a lust that exceeds even the measure of the palmyra fruit, they will not desire (to feign) dislike even as much as the millet. 2

Though my eyes disregard me and do what is pleasing to my husband, still will they not be satisfied unless they see him. 3

O my friend, I was prepared to feign displeasure but my mind forgetting it was ready to embrace him. 4

Like the eyes which see not the pencil that paints it, I cannot see my husband's fault (just) when I meet him. 5

When I see my husband, I do not see any faults, but when I do not see him, I do not see anything but faults. 6

Like those who leap into a stream which they know will carry them off, why should a wife feign dislike which she knows, cannot hold out long? 7

O you rogue; your breast is to me what liquor is to those who rejoice in it, though it only gives them an unpleasant disgrace. 8

Sexual delight is more delicate than a flower; and few are those who understand its real nature. 9

She once feigned dislike in her eyes, but the warmth of her embrace exceeded my own. 10

அதி. கங0 **நெஞ்சொடுபுலத்தல்**

அவர்நெஞ் சவர்க்காதல் கண்டுமெவ னெஞ்சே
நீயெமக் காகா தது. (க)

உறாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணு மவரைச்
செறாஅரெனச் சேறியென் னெஞ்சு. (உ)

கெட்டார்க்கு நட்டாரில் லென்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங் கவர்பின் செலல். (ங)

இனியன்ன நின்னொடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று. (ச)

பெறாஅமை யஞ்சும் பெறிற்பிரி வஞ்சும்
அறாஅ விடும்பைத்தென் னெஞ்சு. (ரு)

தனியே யிருந்து நினைத்தக்கா லென்னைத்
தினிய விருந்ததென் னெஞ்சு. (சு)

நாணு மறந்தே னவர்மறக் கல்லாவென்
மாணா மடநெஞ்சிற் பட்டு. (எ)

எள்ளி னிளிவாமென் றெண்ணி யவர்திறம்
உள்ளு முயிர்க்காத னெஞ்சு. (அ)

துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந் துணையல் வழி. (கூ)

தஞ்சந் தமரல்ல ரேதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சந் தமரல் வழி. (க0)

CH. 130 Being Displeased with one self

O my soul, although you have seen how his soul stands by him, how is it you do not stand by me? 1

O my soul, although you have known him who does not love me, still do you go to him, saying " he will not be displeased ?" 2

O my soul, do you follow him at pleasure under the belief that the ruined have no friends? 3

O my soul, you would not first seem sulky and then enjoy (him); who then in future consult you about such things? 4

My soul fears when it is without him: it also fears when it is with him: it is subject to incessant sorrow. 5

My mind has been (here) in order to eat me up (as it were) whenever I think of him in my solitude. 6

I have even forgotten my modesty, having been caught in my foolish mind which is not dignified enough to forget him. 7

My soul which clings to life thinks only of his (own) gain in the belief that it would be disgraceful for it to despise him. 8

Who would help me out of one's distress, when one's own soul refuses help to one? 9

It is hardly possible for strangers to behave like relations when one's own soul acts like a stranger. 10

அதி. ௧௩௧ புலவி

புல்லா திராஅப் புலத்தை யவருறும்
அல்லனோய் காண்கஞ் சிறிது. (௧)

உப்பமைந் தற்றாற் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்றா னீள விடல். (௨)

அலந்தாரை யல்லனோய் செய்தற்றாற் றம்மைப்
புலந்தாரைப் புல்லா விடல். (௩)

ஊடி யவரை யுணராமை வாடிய
வள்ளி முதலரிந் தற்று. (௪)

நலத்தகை நல்லவர்க் கேஎர் புலத்தகை
பூவன்ன கண்ணா ரகத்து. (௫)

துனியும் புலவியு மில்லாயிற் காமங்
கனியுங் கருக்காயு மற்று. (௬)

ஊடலி னுண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொ லென்று. (௭)

நோத லெவன்மற்று நொந்தாரென் றஃதறியுங்
காதல ரில்லா வழி. (௮)

நீரு நிழல தினிதே புலவியும்
வீழுநர் கண்ணே யினிது. (௯)

ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங்
கூடுவே மென்ப தவா. (௧௦)

CH. 131 Feigned Dislike

Let us witness awhile his keen suffering; just feign dislike and embrace him not. 1

A little dislike is like salt in proportion: to prolong it a little is like salt a little too much. 2

For men not to embrace those who have feigned dislike is like torturing those already in agony. 3

Not to reconcile those who have feigned dislike is like cutting a faded creeper at its root. 4

An increased shyness in those whose eyes are like flowers is beautiful even to good and virtuous husbands. 5

Sexual pleasure, without prolonged and short-lived dislike is like too ripe, and unripe fruit. 6

The doubt as to whether intercourse would take place soon or not, creates a sorrow (even), in feigned dislike. 7

What avails sorrow when I am without a wife who can understand the cause of my sorrow? 8

Like water in the shade, dislike is delicious only in those who love. 9

It is nothing but strong desire that makes her mind unite with me who can leave her to her own dislike. 10

அதி. கஙஉ புலவி நுணுக்கம்

பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்
நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு. [பர் (க)

ஊடி யிருந்தேமாத் தும்மினார் யாந்தம்மை
நீடுவாழ் கென்பாக் கறிந்து. (உ)

கோட்டுப்பூச் சூடினுங் காயு மொருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீ ரென்று. (ங)

யாரினுங் காதல மென்றேனா வூடினாள்
யாரினும் யாரினு மென்று. (ச)

இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல மென்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண் டனள். (ரு)

உள்ளினே னென்றேன்மற் றென்மறந்தீ ரென்றென்
புல்லாள் புலத்தக் கனள். [னைப் (சு)

வழுத்தினாள் தும்மினே னாக வழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீ ரென்று. (எ)

தும்முச் செறுப்ப வழுதா ணுமருள்ளல்
எம்மை மறைத்திரோ வென்று. (அ)

தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீர்
இந்நீர ராகுதி ரென்று. (கூ)

நினைத்திருந்து நோக்கினுங் காயு மனைத்துநீர்
யாருள்ளி நோக்கினீ ரென்று. (க0)

CH. 132 Dislike Caused by Trifles

You are given to prostitution; all those who are born as womankind enjoy you with their eyes in an ordinary way. I will not embrace you. 1

When I continued to be sulky he sneezed and thought I would (then) wish him a long life. 2

Even if I were adorned with a garland of branch-flowers she would say I did so to show it to another woman. 3

When I said I loved her more than any other woman, she said "more than others, yes more than others," and remained sulky. 4

When I said I would never part from her in this life, her eyes were filled with tears. 5

When I said I had remembered her, she said I had forgotten her and relaxing her embrace, began to feign dislike. 6

When I sneezed, she blessed me, but at once changed (her mind) and wept, asking, "At the thought of whom did you sneeze?" 7

When I suppressed my sneezing, she wept saying "I suppose you (did so) to hide from me your own people's remembrance of you." 8

Even when I try to remove her dislike, she is displeased and says "This is the way you behave towards other women." 9

Even when I look on her contemplating (her beauty), she is displeased and says, "With whose thought you (thus) looked on my person." 10

அதி. ௧௩௩ **ஊடலுவகை**

இல்லை தவறவர்க் காயினு மூடுதல்
வல்ல தவரளிக்கு மாறு. (௧)

ஊடலிற் றோன்றுஞ் சிறுதுனி நல்லளி
வாடினும் பாடு பெறும். (௨)

புலத்தலிற் புத்தேணா டுண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்னா ரகத்து. (௩)

புல்லி விடாஅப் புலவியுட் டோன்றுமென்
உள்ள முடைக்கும் படை. (௪)

தவறில ராயினுந் தாம்வீழ்வார் மென்றோள்
அகறலி னாங்கொன் றுடைத்து. (௫)

உணலினு முண்ட தறலினிது காமம்
புணர்தலி னூட லினிது. (௬)

ஊடலிற் றோற்றவர் வென்றா ரதுமன்னுங்
கூடலிற் காணப் படும். (௭)

ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ நுதல்வெயர்ப்பக்
கூடலிற் றோன்றிய வுப்பு. (௮)

ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாமிரப்ப
நீடுக மன்னோ விரா. (௯)

ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின். (௧௦)

திருக்குறள் முற்றிற்று

CH. 133 The Delights of Dislike

Although my husband is free from defects, the way in which he embraces me is such as to make me feign dislike. 1

His love will increase though it may (at first) seem to fade through the short-lived distress caused by (my) dislike. 2

Is there a celestial land that can please like the feigned dislike of those whose union resembles that of earth and water. 3

In prolonged dislike after an embrace there is a weakness that can break my heart. 4

Though free from defects, men feel pleased when they cannot embrace the delicate shoulders of those whom they love. 5

To digest what has been eaten is more delightful than to eat more; likewise love is more delightful in dislike than intercourse. 6

Those are conquerors whose dislike has been defeated and that is proved by the love (which follows). 7

Will I enjoy once more through her dislike, the pleasure that love that makes her forehead perspire ? 8

May the bright-jewelled one feign dislike, and may the night be prolonged for me to implore her ! 9

Dislike adds delight to love ; and a hearty embrace (thereafter) will add delight to dislike. 10

திருக்குறளகராதி